

யாத்ரா

YAATHRA - 4

Poetry Journal

— கவிதைகளுக்கான இதழ்

முதலாம் ஆண்டு மலர்

60/=

'யாத்ரர்' முதலாம் ஆண்டு மலருக்கான செலவில்
கணிசமான பங்கைப்
பகிர்ந்து கொண்டவர்கள்

INTIMATE TRADERS

(Star Trade Centre Market)
85/1, Second Cross Street,
COLOMBO - 11
SRI LANKA.

Tell: (94-1) 446642
(94-1) 336098
Fax: (94-1)325272
E-mail : intimate @ eureka.lk.

யாத்ரர் கிடைக்குமிடங்கள்

- இஸ்லாமிக் புக் ஹவுஸ் - 77, தெட்டக்கட றோட், கொழும்பு - 9
பூபாலசிங்கம் புக் டிப்போ - 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11
ஹாதி புக் டிப்போ - 79, தெட்டக்கட றோட், கொழும்பு - 9
சவுத் ஏசியன் புக்ஸ் - எஸ் 44, மூன்றாம் மாடி, மத்திய கொழும்பு சுப்பா மார்ட்டு, கொழும்பு-11
சக்தி நூல் நிலையம் - மட்டக்களப்பு
எஸ்.எம்.பி. கொம்புனிகேஷன் - பிரதான வீதி, ஓட்டமாவடி
அறிவு நூல் நிலையம் - ஏறாவூர்
நூரி புத்தகசாலை - காத்தான்குடி
கோல் மாஸ்டர் கொம்புனிகேஷன் - எம்.பி.சி.எஸ்.றோட், ஓட்டமாவடி

கவிதை வீட்டுக்கு வீடு
 ஒரு விளக்கை
 எடுத்துச் செல்லவில்லையானால்
 ஏழைகளுக்கு அதன் அர்த்தம்
 என்னவென்று விளங்கவில்லையானால்
 அதை விட்டொழிப்பது
 உத்தமம்

- மஹ்மது தர்விஷ்

யாத்ரா

முதலாம் ஆண்டு மலர்

நண்பர் இலக்கியக் குழு
 வாழைச்சேனை

படைப்புகளுக்குப் படைப்பாளிகளே பொறுப்பாளிகள்

கவிஞர் - மர்ஷல்
எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப்

மலர்வு : 23.10.1948
உதிரவு : 16.09.2000

நேற்று

மேகத்துக்குப் பின்னாலிருந்த
நட்சத்திரம் பற்றிப்
பாடினோம்

பிற்பாடு

எம் கண்ணீரில் குளித்தோம்!

- மஹ்மூது தர்வீஷ்

இறை தூதருக்கு

எங்கள் உயிர்த் துடிப்பே
என்னை நடாத்திச் செல்லுங்கள்

உங்கள் கரங்களை நீட்டுங்கள்
உடனே பற்றிக் கொள்கின்றேன்

எங்கும் இருளாய் இருக்கிறதே
எளிதில் வெளிச்சம் தாருங்கள்

கவிதைக் கண்களால் பார்க்கின்ற
கருணையும் கிடைக்கக் கேளுங்கள்

கவிதைத் தோப்புள் தமிழ்மொழியும்
காற்றாய் வந்து மணக்கிறதே

எழுது கோலைப் பிடிக்கின்றேன்
எளிதில் நடாத்திச் செல்லுங்கள்

கருணைக் கடலே வாருங்கள்
கடிதில் அணைத்துக் கொள்ளுங்கள்

இறைவன் ஆசியும் பொழிகிறதே
அமரர் வாழ்த்தும் கேட்கிறதே

கோகிலம் உங்கள் பாதங்களில்
கோடி முத்தம் பொழிகின்றேன்

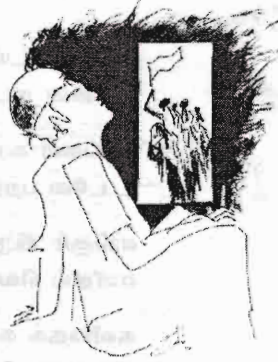
பாகாய் ஸலாமும் இசைக்கின்றேன்
பறந்திட அனுமதி தாருங்கள்

(கவிஞரின் 'நான் எனும் நீ' கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து)

உன் ரத்தத்தின் விலையென்ன கூறு

ஏ.ஜி.எம்.ஸ்தக்கா

மன வெளித் தரை மேயும்
உணர்வுகளைச் சீறை கொண்டு
குழலெனும் தீக் கிடங்கில்
குடு பட்டதென் வாழ்வு-
கின்னும்-

திசை சொன்ன கலங்கரை
திசை கெட்டுப் போகற்கு-
வாழ்வுதிரும் கால மரம்
நீண்டுயர்ந்து நிற்கற்கு

எது என்கு காற்று?
எது என்கு தேசம்?

எரிகின்ற திருநாடும்
எனதல்ல என்றொருவன்
பிரிகின்ற சிறு நாடும்
உனதல்ல என்றொருவன்-
ஆயின் சொல்க
கிந்நாட்டில் என் நாடு
எங்குண்டு: நான் தேட?

முகமீழ்ந்து,
முகவரியீழ்ந்து
கிம்மண்ணுக்குரம் தந்த
என் பாட்டனே, என்
பாட்டனின்
முப்பாட்டனே....

போர்த்துக்கேய,
ஒல்லாந்த,
வெள்ளையனாலும்
உடன் நின்ற சிங்கள,
தமிழ்
உடன்பிறப்புக்களாலும்,
நீ
சிந்திய கிரத்தத்தின்
விலையென்ன கூறு?
கினி
மீதமுள்ள வாழ்வை
நான் வாழ்ந்து
தொலைப்பதற்காய்...

யாத்ரா 4

கவிதைகளுக்கான காலாண்டிதழ்

நமது முன்னோடி இலக்கிய முதுசங்கள் புதையலில் பெற்ற வைரங்களாய் வசீகரம் குறையாமல் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டதானிருக்கின்றன.

விலைபோக வேண்டும் என்பதற்கப்பால் தொலை தாரம் போக வேண்டும் எனும் இலக்குகளைக் கொண்டிருந்ததால்தான் அவை இன்னும் நாம் தொட்டு விடும் தாரத்திலிருக்கிற நட்சத்திரங்களாய் இலங்குகின்றன. இலக்கண சுத்தியோடு மட்டுமன்றி இதய சுத்தியோடு இருப்பதாலும் அவை சிறப்புக்குரியவையாகின்றன.

அனுபவம் நம்மை மறுபிறப்புச் செய்வது போல, பழந்தமிழ் இலக்கிய முதுசங்கள் பண்டைய வாழ்வின் தரிசனங்களாகின்றன. நமது சொந்த முகத்தைக் காட்டும் கண்ணாடிகளாகவும் அவை உள்ளன.

‘முனாஜாத்துக்கள்’, ‘கிஸ்ஸாக்கள்’, ‘மஸ்அலாக்கள்’, ‘படைப்போர்கள்’ என்றெல்லாம் தனித்துவச் சட்டை தாங்கினாலும் அவை தாய்த் தமிழுக்கு அணிசேர்த்து நிற்கின்றன.

நாம் அறிந்தவரை ஆய்வாளர்களுக்கு அிகப்படாத ஒரு புலவரின் சிறு காவியம் ஒன்றை இந்த மலர் தாங்கி வருகிறது. குறிப்பாகக் கீழ்க்கீள் கிராமங்கள் தோறும் இவ்வாறான படைப்புகளும் படைப்பாளிகளும் கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கக்கூடும் என்பதைக் கவலையுடன் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

ஒரு சமுதாயத்தின் பின்புலத்தைக் கூறும் இவ்வாறான படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வுகள் மிகச் சரியான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அது அடுத்த தலைமுறைக்கெனப் பத்திரமாக விட்டுச் செல்ல வேண்டிய இந்தத் தலைமுறையின் மீதான கடமையுமாகும்.

இம்முயற்சியில் புலமைசார் நிலையங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், ஆய்வாளர்கள் தமது கூடிய அிக்கறையைச் செலுத்த முன்வர வேண்டும் என்ற செய்தியை ‘யாத்ரா’ தனது முதலாம் ஆண்டு மலரில் இத்தால் முன்மொழிகிறது.

சி.சிவசேகரம்

ஒவ்வொரு தெருவிலும்
குறக்கும் மறக்குமாய்த் தொங்குகிற
பிளாஸ்தீக் கொடி வரிசையும்
அரசியல்வாதிகளின் படங்களால்
கவர்களை அசிங்கப்படுத்தும் கவரொட்டிகளும்
நாவு ஆள் உயரத்தில்
நிமீகின்ற கட்டவுட்டுகளும்
முடிவில்
குப்பையோடு குப்பையாகும்-
அவற்றக்குரிய அரசியல் போல

ஆனாலும்
அவை அழியும் போதும்
அழக்கை அதிகமாக்கிக் காண்களை அடைத்துச்
கற்றாடலை அசுத்தப்படுத்துமே-
அவற்றக்குரிய அரசியலைப் போல

முல்லா

அவர்களிடமும் சில கனவுகள் இருக்கும்
நிறைவேறும் வரை காத்திருப்பதற்கு

இவர்களிடமும் சில சிக்கல்கள் இருக்கும்
விடுவிக்கப்படும் வரை வியர்வை சிந்துவதற்கு

உன்னிடமும் சில நகைச்சுவைகள் இருக்கும்
எல்லோரிடமும் சொல்லிச் சிரிப்பதற்கு

என்னிடமும் சில கவிதைகள் இருக்கும்
எல்லோருக்குமாய் எழுதி முடிப்பதற்கு

நம் எல்லோரிடமும் சில வருத்தங்கள் இருக்கும்
தீரும் வரை கண்ணீர் விடுவதற்கு

ஆங்கிலத்தில் Rhythm என்பதைத் தமிழில் நாம் ஒலிநயம் என்போம்.

ஒரு பாட்டிலே, ஓர் ஒழுங்கு முறையிலே, ஒலிகள் இயங்கும்போது- அதனை 'ஒலிநயம்' என்கிறோம். அவ்வாறு அவை இயங்காவிட்டால் நயம் இல்லை என்று பொருள்படும்.

இந்த ஒலிகளுக்கு மூன்று தன்மைகள் இருக்கும்.

1. கால அளவு (நீட்டல்- குறுக்கல்)
2. தன்மை- வன்மை ஒலிக்கும் வேறுபாடு
3. ஒலிக்கும் முறை (எடுத்தும்- படுத்தும் ஒலிக்கும் ஒலியெழுத்து வேறுபாடு)

ஒலிக்கும் ஒலியெழுத்து வேறுபாடு இந்த மூவகையாலும் வேறுபடும். ஒலிகளை வெவ்வேறு வகையாக அமைக்கும்போது எழும் அமைப்பை, திரும்பத் திரும்ப வருமாறு செய்கையில் ஓர் இனிய ஒழுங்கு பிறக்கும். இதனையே ஒலிநயம் என்பர்.

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

இசையின் சாரமே ஒலிநயம் என்று கூறலாம். இசைக்கலையை நாம் எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு அடிப்படையாக அமைவது ஒலிநயமே. உணர்ச்சிக்கு வடிவமாக ஒலிநயமும், ஒலிநயத்தின் பயனாக உணர்ச்சியும் அமையும் வகையில் அது விளங்குகிறது எனத் திறனாய்வாளர் கூறுவர். ஒலிநயம் காரணமாக புலன்கள் ஒருங்கிணைந்து அடங்கி ஒருங்குகின்றன.அதாவது, லயிப்பு காரணமாக நாம் மெய்மறந்து விடுகிறோம். உறங்குவது போன்ற ஓர் அனுபவம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. பாட்டின் கற்பனை உலகத்திலும் மனம் இன்புற்று அமைதிபெற ஒலிநயந் துணை செய்கிறது.

பாட்டின் ஒலிநயத்தைக் கேட்டவுடன் நம் மனம் அறிவையும் ஆராய்ச்சியையும் கைவிடச் செய்கிறது. இதனைத்தான் மேலை நாட்டு மனோரதியக் கவிஞன் பி.பி.ஷெலி, Suspension of disbelief என்றான். நாம் உணர்ச்சி, கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கிவிடுகிறோம். கவிஞர்கள் உணரும் உணர்ச்சியை உண்மையாக அறிய ஒலிநயம் துணைசெய்கிறது என்பர்.

ஒலி நயமும் திறனாய்வுக் கொள்கைகளும்

அளவாலும், தன்மையாலும், முயற்சியாலும் ஒழுங்காக அமைந்த ஒலிநயத்தை வளர்த்து வாய்பாடுகளாக்கி ஒருவகைச் செயற்கை அமைப்பைத் தந்து யாப்பு (ஆங்கிலத்தில் Metre என்பார்கள்) எனப் பெயரிட்டனர் என்பர் கவிதைத்துறை ஆய்வாளர்.

இந்த இடத்திலே, நாம் ஒரு விளக்கத்தைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். அதாவது ஒலிநயம் வேறு, எதுகை மோனை வேறு. எதுகை நன்கு அமைந்தால் ஒலிநயம் சிறந்து விளங்கும். ஒரே ஒலி திரும்பத் திரும்ப வரும்பொழுது ஒலிநயத்தை நாம் நுகர்முடிகிறது.

குறிப்பிட்ட இடத்தில் வந்த ஒலியே திரும்பத் திரும்ப வருதல் எதுகை. ஆங்கில இலக்கியத்தில் பாட்டுக்கு எதுகை இன்றியமையாதது அல்ல எனத் திறனாய்வாளர் கூறுவர். ஆயினும் ஒலிநயம்தான் இன்றியமையாதது என அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். தமிழிலும் அண்மைக் காலக் கவிதைகளில் செயற்கையாக எதுகை புகுத்தப்படுவதில்லை. யாப்பிற்குத் துணை செய்யும் விதத்தில் எதுகை, மோனை உள்ளன.

“பழகப் பழக இன்பத்தின் பரப்பையும் துன்பத்தின் ஆழத்தையும் மேன்மேலும் விளக்கவல்ல புதுமைத் திறன் பாட்டுக்கே உண்டு” என்சீல திறனாய்வாளர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

பாட்டைப் பாடிய புலவரின் உணர்ச்சியும் படிப்பவரின் உணர்ச்சியும் சங்கமிக்கும் பொழுது கவிதை பயனளிக்கிறது. கவிஞனுக்கும் வாசகனுக்குமிடையே சொற்கள், சொற்றொடர்கள், ஒலிநயம் ஆகியன உள்ளன. இவை, உணர்ச்சிப் பரிவர்த்தனைக்கு உதவுபவை.

Poetry should be read aloud to get the feeling of the poet என்பர். கவிதையைக் கண்ணால் பார்த்துப் படித்தல் போதுமானதாய் இல்லை. வாய்க்கிட்டு ஏற்றத் தாழ்வுடன் படித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

I.A.Richards என்ற British திறனாய்வாளர், கவிதை நுகர்வை ஆறு

யாசீரா4

நிலைகளாகப் பிரித்துக் காட்டியிருக்கிறார். இது தனியாக அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

அடுத்ததாக, இலக்கியம் தொடர்பான சில பொது அம்சங்களைப் பார்ப்போம். Winchester என்ற ஆங்கில இலக்கியத் திறனாய்வாளர் சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஒன்று- உணர்ச்சியே இலக்கியத்தின் இன்றியமையாத சிறப்பாகும். சிறந்த இலக்கியத்தின் பயனும் உணர்ச்சிதான். இரண்டு- உணர்ச்சியைத் தூண்டுவதுதான் கற்பனை. மூன்று- இலக்கியப் படைப்பாளியின் சிந்தனை. நான்கு- உணர்ச்சி, சிந்தனை ஆகியவற்றை வெளிப்பிடும் கருவி படைப்பின் வடிவமாகும்.

இனி, திறனாய்வாளன் ஒருவனுக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகளாக நாம் இவற்றைக் கொள்ளலாம். அவையாவன:- நுண்மான் நுழைபுலன், கூர்ந்தறியும் ஆற்றல், எளிதில் பற்றும் திறன், படைப்பாளியின் உள்ளக் கிடக்கையை அறியும் ஆர்வம். நூல் எதுவாயினும், அதனைப் பரிவோடு நோக்கவேண்டும். ஆய்வுக்கு மேற்கொண்ட இலக்கியம் மட்டுமன்றிப் பிற நூல்களையும் கற்றவனாக இருத்தல் வேண்டும். படைப்பாளியின் வாழ்நாளெல்லாம் ஆய்ந்து கண்ட முடிவை அறிய வேண்டுமானால், அவனுக்கு முன் தோன்றிய இலக்கியங்களையும் கற்றிருக்க வேண்டும்.

அடுத்ததாக, சொற்களின் ஆற்றலை பொருள் சக்தி (அதாவது Semantics என்பர்) என்றும் ஓசைச் சக்தி (Phonetics) என்றும் இருவகையாகப் பிரிப்பர்.

திறனாய்வாளர் ஒருவரின் மற்றொரு விளக்கமும் நாம் மனங்கொள்ளத்தக்கது. அவர் கூறுகிறார்:-

“சொல்லும் அது குறிக்கும் பொருளுமே கவிதைக்கு அடிப்படை எனலாம். சுருங்கக்கூறினால், எங்கே சொற்கள் தமக்குரிய பொருட் செறிவுடனும் எண்ணத்தைத் தோற்றுவிக்கும் ஆற்றலோடும் காணப்படுகின்றனவோ எங்கே சொற்கள்- ஒரு செயல் நேரே நடைபெறுவது போன்ற காட்சியை உள்ளத்துள் தோற்றுவிக்கின்றனவோ அங்கே கவிதைக் கலையைக் காணமுடியும்”.

முதலாம் ஆண்டு மலர்

எம். ஏ.
நு.: மான்

இ
வ
ர்
க
ளு
ம்
நீ
யு
ம்

ஜீப் வண்டியில் வந்தனர்
உன் வீட்டுக் கதவைத் தட்டினர்
விசாரணைக்காக
உன்னை இழுத்துச் சென்றனர்

உன் தாய் அழுதாள்
கதறினாள் மன்றாடினாள்

அவர்களின் முகாமுக்குச் சென்று
விசாரித்த போது
இல்லை
நாங்கள் கூட்டிவரவில்லை
என்று மறுத்தார்கள்

உன் தசை பிய்ந்து
எலும்புகள் நொறுங்கி
உன் இரத்தம் மண்ணில் கலந்தது

இப்போது உன் முறை

நீ காட்டுக்குள் இருந்து
கால் நடையாக வந்தாய்
என் வீட்டுக் கதவைத் தட்டி
விசாரணைக்காக
என்னை இழுத்துச் சென்றாய்

என் தாய் அழுதாள்
கதறினாள் மன்றாடினாள்

உன் முகாமுக்கு வந்து
விசாரித்த போது
இல்லை
நாங்கள் கூட்டிவரவில்லை
என்று மறுத்தாய்

என் தசை பிய்ந்து
எலும்புகள் நொறுங்கி
என் இரத்தமும் மண்ணில் கலந்தது

பேய்கள்

மேமன் கவி

பேய்களைப் பார்த்ததில்லை
என்றுதான் இத்தனை நாளாய்ச்
சொல்லி வந்திருக்கிறேன்

பெயர்களுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும்
சில பட்டதாரிப் பேய்கள்
தம் மாணவத் தளர்களை
நசுக்கிக் கொன்றன -
பேரில் ஆசிரியர்களான வழுவங்களில்

வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு
அந்நிய தேசத்திற்குப் போன
ஏழைக் குமரிகள் மீது வன்முறை செய்தன
சில- திரு- திருமதிப் பேய்கள்
எஜமான்-எஜமானிகளான
அதிகார மமதையில்

தேர்தல் காலங்களில்
பாதையோர மதிற் சுவர்களில்
வண்ண வண்ணப் பேய்கள்
அரசியல் பேசின
போஸ்டர் அவதாரங்களில்

படுக்கை அறைகளைப்
பலி பீடங்களாக்கி
சில பதி பேய்கள் கற்பைச் சோதித்தன
ஆணாதிக்கக் கோரமுக்களாய்

இல்லறத்தில்
சில பத்தினிப் பேய்கள்
சண்டி ராணிகளாய் அமைதி தின்றன
பெண்மையின் மென்மைகளைத் துறந்து

புனித வீடுகளில்
பல்வேறு கொள்கை ஈட்டிகளால்
போர் புரிந்தன
மதம் பிடித்த சில பேய்கள்
தமக்கான புனித நூல்களை மறந்து

உலகை ஆள்வதாய் எண்ணி
உலகச் சபையில் சர்வதேசக் கேடிகளின்
வாரிசுகளாய் அமர்ந்து இருந்தன
சில வெள்ளைப் பேய்கள்
வளரும் நாடுகளின்
பிரஜைகளின் பிணங்களின் மீது

பாலியல் வல்லுறவு
புரிவதற்கென்றே பிறந்த சில பேய்கள்
பெண் வர்க்கத்தின் மீது வக்கிரம் புரிந்தன
பெற்ற மகளையும் விட்டுவைக்காமல்

பணத்தின் பசியில்
தர்மம் பேசிய சில பேய்கள்
சொந்தங்களைக் கூடக் கொல்லத் தயங்காமல்
வியாபாரம் பேசின

எத்தனை பேய்கள்
எத்தனை வண்ணங்களில்
எத்தனை வடிவங்களில்

அத்தனை பேய்களும் உலாவி வருகையில்
பாரதி சொன்ன
பிணம் தின்னும் சாஸ்திரங்கள்
சட்டங்களாகிப் போன
ஒரு மயானத்தின் பிரஜையாய்
நான் என்னை உணர்ந்தேன்

இப்பொழுதெல்லாம்
பேய்களை நான் பார்த்ததில்லை
என்று சொல்வதே இல்லை

முள் முடியை நிதந் தாங்கும் யேசுவல்
எள்ளிநகை யாட நாமும் முடரல்லோம்
கொள்ளையெனத் துயர்வரினும் துவளோம்- எமது
உள்ளமெலாம் உலையாச் சோர்நாள் கண்ணீராமும்

கொடுமையெலாந் தாமாக அழிந்த தாக
குவலயத்தே சரித்திரங்கள் இல்லையில்லை
நடமாடும் நர்வழியாய்ப் பிறந்த இன்னல்
நரராலே தானழியும் தர்மம் வாழும்

சூரியனைச் சுட்டெரிக்கும் சுடர்வாள் கையில்
சொகுசாக ஏந்திடுவேம் கொடுமை சாகும்
வீரியமாய்ப் போரடும் மலரணைத்தும்
விண்ணெல்லாம் மணம் பரப்பும் விடிவு தோன்றும்

அழிந்து விட்ட பூ முகங்கள் அத்திவாரம்
அதன்மீதே புது முகங்கள் மீண்டுபிர்க்கும்
செழித்தெழும்பிச் செவ்வாணை நிறைத்துமண்ணில்
சிவப்பாக ஆயிரமாம் மலர்கள் பூக்கும்.

-கவிஞர் மலைக்குமரன்

யாத்ரா-3ல் உள்ள கவிதைகள் நன்றாய்
அமைந்திருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் மின்ன வல்ல கவிஞர்
சிலரை இனங்காண முடிகிறது. எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸின்
'புதுக்கவிதையில் இஸ்லாமியப் புராணவியல் படிமப்
பிரயோகங்கள்' என்ற கட்டுரையில், அல்குர்ஆனும்
சுன்னாவும் கூறும் வரலாற்றுச் சம்பவங்களைப்
புராணங்களாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது வேதனை தருகிறது.
Myth என்பதற்கு ஓக்ஸ்.போர்ட் ஆங்கில அகராதி தரும்
வீளக்கம், Purely fictitious narrative usually involv-
ing supernatural persons etc. (இயற்கை கடந்த
மனிதர்கள் சம்பந்தமாகச் சுத்தமாகப் புனையப்பட்ட
கதை)என்பதாகும். பண்டைக் காலத்தில் நிகழ்ந்ததாகக்
கூறப்படும் வெறும் கட்டுக்கதையையே புராணம் - My-
thology என்பர். குர்ஆனும் ஸுன்னாவும் கூறும் வரலாற்று
உண்மைகளை வெறும் புராணங்களாகக் கருதி
கட்டுரையாசிரியர் தமது கட்டுரைக்கு இந்தத் தலைப்பைக்
கொடுத்திருக்கக் கூடாது என்பதே எனது கருத்து. இதனை
அவர் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன்.

கவிஞர். ஏ.எம். அபுபக்கர்
சாப்தமருது

முன் னைய இரு
இதழ்களைவிட முன்றாம்
இதழ் விடய உள்ளக்கத்
திலும் விலையுயர்ந்த
காகிதத்திலும்
வெளிவந்திருப்பது,
யாத்ராவின
ஆரோக்கியமான
வளர்ச்சியினைக்
காட்டுவதோடு
கவிதையுலகிற்கான
நம்பிக்கையையும்
தருகிறது. பேட்டிகள்,
அறியப்பட்ட, அறியப்படாத
கவிஞர்களின்
படைப்புகள், மொழி
பெயர்ப்புகள் கவிதைகள்
என்பன யாத்ராவுக்கு
வலிமை சேர்க்கின்றன.
கல்வி உள்ளிட்ட
அத்தனை அம்சங்களும்
வியாபாரமாகிப்போன இந்த
அவசர உலகில் 'யாத்ரா'
போன்ற ஒரு சஞ்சிகையை
முன்னெடுத்துச் செல்வது
ஒரு போராட்டமாகவே
இருக்கும். உங்கள்
துணிச்சலுக்குப்
பாராட்டுக்கள்.

எம்.எம். முகம்மது சமீம்
பேராதனைப் பல்கலைக்
கழகம்

ஒரு கவிஞனின் கதை மனதில் ஒட்டிக் கொண்டது. ஸபாவுக்குப் பாராட்டுக்கள். மு. பொன்னம் பலத்தின் எழுத்துக்கள் அறிஞர் அண்ணாவின் ஒரு சில கருத்துக்கள் எப்படிப் போய் உட்கார்ந்தது கொண்டன?

சோலைக்கிளி, நாறிப் போன இந்த சமுதாயத்துக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறார்? அவர் ஒரு நாயக்கர் காலத்துப் புலவர் என்றே நான் நினைக்கிறேன். சொற்களின் சோடிப்பு எந்த விதத்திலும் கவிதை ஆகாது.

பொளதீகமும் கணிதமும் போன்றதா கவிதை? அப்படியானால் பொளதீகத்தைப் புரிந்து கொண்ட அந்த டாக்டரால் ஏன் கவிதையைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை?

வாகரைவாணன்
மட்டக்களப்பு.

மூன்றாம் இதழின் கனதியும் அட்டைப் படக் கவிதை வரிகளும் மகிழ்ச்சியையளித்தன. யாத்ராவின் முதல் இதழே தனது வெற்றியின் பாதையை உறுதி செய்துகொண்டு புறப்பட்டிருந்தது. ஊடகங்களில் இடம் பெற்ற சஞ்சிகைகள் தொடர்பான நேர் காணல்கள், கருத்துரைகள், விமர்சனங்களிலெல்லாம் யாத்ராவின் பெயர் சொல்லப்பட்டபோது யாத்ராவுக்கு ஆரம்பத்திலேயே வரவேற்புக் கிடைத்து விட்டதை உணர முடிந்தது. நிகழ்ச்சியொன்றில் செ. யோகநாதன் அவர்கள், கவிதையில் தடம்பதித்தவர்களுக்கே 'யாத்ரா' வாய்ப்பளித்து வருகிறது எனக் குறிப்பிட்டமையை இங்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

'பண்ணாமத்துக் கவிராய்'ருடனான நேர்காணல் மிகவும் பயனுடையதாவிருந்தது. 'காற்றின் மௌனம்' என்ற அருமையான மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளடங்கிய தொகுதியைத் தவிர, அவரைப் பற்றிய வேறு தகவல்களை நான் இதுவரை அறிந்திருக்கவில்லை. அவர் மொழிபெயர்த்த ஏனைய கவிதைகளையும் தொகுதியாகத் தருவாரா.....?

அறபாத், தன்னுடைய பெயாட்சிக் கதையில் வரும் அந்த ஒருவனின் துயரம் மிகுந்த மரணத்தைக் கவிதையாக 'அந்த ஒருவனுக்காக' என்று தந்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். சரி! எனத் தைக்கும் துயரை அக்கவிதை கொண்டிருக்கிறது. 'உன் கொண்டை முட்டை', விளங்கியும் விளங்காமல் முற்றுப் பெறுகிறது. சோலைக்கிளி கையாளும் படிமங்கள் தெளிவற்ற சித்திரங்களையே மனதில் தோற்றுவிக்கின்றன. சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமாரிடமிருந்து கவிதைகள் தொடர்பான மேலும் ஆழமான சங்கதிகளை எதிர்பார்க்கிறோம்.

தொடர்ச்சியாக யாத்ராவில் இடம்பெற்ற முல்லா, அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன் ஆகியோரின் கவிதைகள் கவித்துவமுடையவை. எளிய சொற்களில் அமைந்த நல்ல கவிதைகள் அவை. மற்றும் 'புதிய அழைப்பு', 'ஏதோ ஒரு எதிர்பார்ப்பில்', 'ஆன்மாவின் புலம்பல்', 'நச்சு மர நிழல்', 'பட்டினி', 'நெற்றிமண்', ஆகிய கவிதைகளும் ஓவியங்களும் யாத்ராவுக்கு அணிசேத்துள்ளன.

ஷம்ஸ் அவர்களின் கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டாகக் கையாண்ட ஒரு சில கவிதைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம் எனவும் கட்டுரையின் சிறப்புக்கு அவை உகந்தவையாக இல்லை எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. அபூஜஹீல், ஜாஹிலியா, ஈமான் போன்ற சொற்கள் மீதே வெறுப்பு வரும்படியாக இஸ்லாமியக் கவிதை எழுதுவதாகப் புறப்பட்டுள்ளவர்கள் செய்துள்ளார்கள். கவிதைகளில் இத்தகைய சொற்களைப் பார்க்கும்போது சங்கடமே ஏற்படுகிறது.

பஹீமா ஜஹான்
மெல்கிரிபுர.

சவால்களுக்குச் சம்மதம்

மரினா இல்யாஸ் ஷாமி

என் பாதைகளை மூடிவிடுங்கள்
நான் பறக்கக் கற்றுக் கொள்கிறேன்

என்னைப் புதைத்து விடுங்கள்
நான் முளைத்து எழுவேன்

இருட்டறைக்குள் அடைத்து வையுங்கள்
வீடியலைப் பார்ப்பதற்காய் நான்
விலங்குடைத்து வெளியேறுவேன்

என் வாசல் கோலத்தை அழித்து விடுங்கள்
விண்ணுக்குச் சென்று நான்
வானவில்லால் கோலம் வரைவேன்

எஞ்சியிருக்கும் எல்லாச் சோதனைகளும்
என் வழியில் எதிர்ப்பட்டும்

பாராட்டுக்கள் தாலாட்டுகையில்
சுமராகத் தூங்கியெழுவே முடியும்
நிஜங்களோடு போராடி வெல்லும் போது
நிதமும் வாழ்க்கை சுவை மிகும்

சவால்களே.....

அடிக்கடி வந்து என்னைச்
சந்தித்துச் செல்லுங்கள்.....

நூற்றாண்டு காணும் கவிஞன்

நபிச்சமுர்த்தி

1925ம் ஆண்டளவிலே இலக்கியத் தொடர்பே இல்லாத தனது நண்பர் ஒருவர் ஓர் பாட்டை எப்போதும் பாடிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டார் ந.பிச்சமுர்த்தி. அந்தக் கவிதை நெஞ்சை நெகிழ வைத்தது. பரவசம் உண்டாக்கிற்று. சொல்லுக்கடங்காத கிறக்கத்தினை ந.பிச்சமுர்த்திக்குக் கொடுத்தது. அந்தப் பாட்டை யார் எழுதியதென்று கேட்டார். அந்த நண்பர் நான்கு அணா விலையுள்ள 'கண்ணன் பாட்டு' நூலை ந.பிச்சமுர்த்தியிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டு உணர்ச்சி பொங்க அந்தப் பாட்டைப் பாடத் தொடங்கினார்.

'தூண்டிற் புழுவினைப் போல் - வெளியே
சுடர் விளக்கினைப் போல்
நீண்ட பொழுதாக - எனது
நெஞ்சம் துடிக்குதடி'

இதுவரை ஆங்கிலத்திலேயே எழுதிக் கொண்டிருந்த ந.பிச்சமுர்த்தி, பாரதியை இந்த வேளையிலேயே அறிந்து கொண்டார். பிறகு தமிழில் கவிதை, கதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். தன்னைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்தது மகாகவி பாரதியே என்று கூறுவார் ந.பிச்சமுர்த்தி.

மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களில் புதுமைப் பித்தனுக்கு நிகரான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர் ந.பிச்சமுர்த்தி. இவரது கவிதையில் கம்பன், பாரதி, வேத ரிஷிகளின் சாயல் உண்டு.

பாரதியாருக்குப் பிறகு தமிழ்க் கவிதையிலே புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியவர் இவர். அவருடைய கவிதைகள் வாதப் பிரதி வாதங்களை உண்டாக்கி நவகவிதைப் போக்கிற்கு அடித்தளமிட்டன.

'இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி, கவிதையில் பாரதியாருக்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறதென்றால் பிற்பகுதி, ந.பிச்சமுர்த்திக்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது' என்ற கருத்துச் சரியான ஒன்றே.

அர்ப்பணிப்போடும் கற்றலோடும் தெளிவான சிந்தனையோடும் கவிதை எழுதுகின்றவர்களுக்கு ந.பிச்சமுர்த்தி விரல் பற்றி அழைத்து, பேசி, ஆக்கசக்தி கொடுக்கும் உன்னதமான கவிஞன். வழிகாட்டி.

-செ.யோ

முதல்

முல்லை முஸ்ரிபா

வா,
 மீண்டும் முகாமிருளில்
 முகமும் முகவரியும்
 தொலையப் புதைவோம்
 குடில் வாசலில் குந்தியமும்
 வாப்பாவின் கன்னத்தில்
 கண்ணீர்த் துளிகளாய் வழிவோம்
 விடிவெப்போ என்றோங்கும்
 உம்மாவின் மடியில் மறுபடி வீழ்ந்து
 கின்னொரு தசாப்தம் பாரமாவோம்
 முக்காடிட்டு முலையில் முடங்கும்
 புத்த ராத்தாவின் நெஞ்சுட் புகுந்து
 நெடு முச்சின் நெருப்பலைகளாவோம்
 எதிர்காலம் ஏதென்றறியாது
 ஏங்கியலறும் நானாவின்
 தோள்களிலேறிச் சுமையாவோம்

வா,
 கிரத்தல் மட்டுமே
 கிருத்தலாய்ப்போன அகதி யுகத்தில்
 கை நீட்டுதலில்
 நம்பிக்கை வைத்தே வா-

மீண்டும் முகாமிருளில்
 முகமும் முகவரியும்
 தொலையப் புதைபடுவோம்

எங்கள் புதைதலில்
 பூமி சீலித்தேயியுமுந்து
 எங்களுக்காய் ஸ்நேகம் பேசும்
 என்றெல்லாம் எண்ணப் பின் வீணாகி-

எமக்கினி ஏது மீதமென்பாய்
 அழகான எமதாரின்
 அழியாத நினைவலைகளைத் தவிர்த்து
 விட்டால்...

எமக்கினி ஏது மீதமென்பாய்

சுபத்திரன் கவிதைகள்

- ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு

லெனின் மதிவானம்

தொகுப்பாசிரியர் :	சாருமதி
முதற் பதிப்பு :	மே 1997
பக்கங்கள் :	148
வெளியீடு :	பூவரசுகள்
	மட்டக்களப்பு
விலை :	100.00

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தமக்கெனத் தனித்துவமான பதிவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர் கவிஞர் அமரர் சுபத்திரன். கவிஞராக மாத்திரமன்றி களத்தில் இறங்கிய செயல் வீரராகவும் எம் முன் காட்சியளிக்கின்றார். நேர்மை மிக்க அரசியல்வாதி, ஆசிரியர், கவிஞர். யாவற்றுக்கும் மேலாக மனிதர்களை நேசித்த மனிதன் எனப் பல ஆளுமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்த கவிஞரின் உணர்வுகள், மனித குல கம்பீரத்துடனும் யௌவனத்துடனும் தம்மை சம்பந்தப் படுத்திக் கொள்ளும் போது அதன் விளை பொருளாய்ப் பீறிடுகின்ற கலை, இலக்கிய உணர்வுகளும் அத்தகைய மனிதத்துவத்தையே எமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

வாழ்வில் பல சமரசங்களையும் கைவிட்டு சிதைந்த, சிதைவுறுகின்ற மானுடத்தின் நலனுக்காக செயற்பட்ட சுபத்திரன் அவர்கள் அத்தகைய போராட்டத்தில் பிரயோகிக்கும் ஓர் கலை இலக்கிய ஆயுதமாகவே தமது கவிதைகளை உபயோகித்தார்.

சுபத்திரன் கவிதைகள் சிலவற்றை (தமக்குக் கிடைத்தவற்றினை) தொகுத்து அமரர் சாருமதி 'சுபத்திரன் கவிதைகள்' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார். சுபத்திரன் கவிதைகளை அடுத்த தலைமுறையினர் புரிந்து கொள்ளவும் மறுவாசிப்புக்குட்படுத்தவும் இத்தொகுப்பு ஏதுவாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

மனித குலத்தின் மேன்மை பொறுத்து கவிஞரின் வரிகள் இவ்வாறு பிரவாகம் கொள்கின்றன.

மக்கள் என்ற வைத்தியர்கள்தான்
எனது ஊமைக் கவிதைகளைப் பேசச்செய்தனர்
குருட்டுக் கவிதைகளைப் பார்க்கச் செய்தனர்
செவிட்டுக் கவிதைகளைக் கேட்கச் செய்தனர்
முடக் கவிதைகளை நடக்கச் செய்தனர்
கோழைக் கவிதைகளைப் போராடச் செய்தனர்

கவிஞரின் மேற்குறித்த வரிகள் மனிதம் பற்றிய கோர்க்கியின் சிந்தனைகளை எமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. இது ஒரு புறமிருக்க இத்தொகுப்பில் உள்ள 'பிணமாய் வாழ்வன் பிழியும் கண்ணீர்' எனும் கவிதை இரு வேறுபட்ட நாகரிகங்களின் முரணை, பரிமாணங்களை உணர்த்துகிறது. அவரது வரிகள்:-

'நீ முதலாளித்துவத்தின் சட்டங்களால்
கோட்டை அமைக்க நினைக்கிறாய்
நான் அதைத்
தகர்க்க நினைக்கிறேன்
.....

உனது வீட்டுக் கிணற்றின் நீரை
தலையில் ஊற்றினேன்
அது அமிலமாக என்னை எரித்தது
உன் மூலம் எனக்கு உறவினரான
மனிதர்களை

நிறுத்துப் பார்த்தேன்! முகர்ந்து
பார்த்தேன்!

எப்படித்தாயே இந்த ஒற்றுமை!
எல்லாரும் ஓர் அளவு
எல்லாரும் ஓர் நிறை
எல்லாரும் ஓர் நிறம்
எல்லாரும் ஓர் மணம்
எல்லாரும் உன் வீட்டு மக்கள்'

உண்மைதான். வாழ்வின் பிறிதொரு
வேரிலிருந்து பிறக்கும் மனிதர்கள்
இக்கவிஞரின் உணர்வுகளிலிருந்து
அந்நியப்பட்டு நிற்பது இயற்கைதான்.
அவ்வகையில் இக்கவிதைகள் வெறும்
அழகியல் வெளிப்பாடுகள் அல்ல. இங்கு
உணர்வுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஓராயிரம் ஆண்டுகளாய்
செல்லரித்துப்போன தமிழர் பண்பாட்டையும்
சமூகப் புன்மைகளையும் தயவு
தாட்சண்யமின்றி விமர்சிக்கின்ற கவிஞன்
அதன் ஓர்சமூகவேதமது காலகட்டத்தில்
இடம் பெற்று வந்த சாதியக்
கொடுமைகளையும் சாட முனைகிறான்.

யாசீரா4

சாதி பல பகுத்திட்டாய்
சாட்டுக்கு அன்று
சாமிக்கு நாம் துடக்கு
என்றும் சொன்னாய்
சாதியது பண்பேதம்
செய்து போன
சாக்காடு என்பதனை
மறைத்துக் கொண்டாய்
கீழ்சாதி அதற்குள்ளே
கிளைகள் நூறு
கிளைக்குள்ளும் பேதத்தை
பணத்தாற் செய்து
ஆள்கின்றாய் வடக்கினிலே
ஆணவத்தை
அடக்குவதற்கு சப்பாணிப்
போரோ எல்லை?

என மனிதம் பொறுத்துக் கேள்விகளை
எழுப்புகிறான் கவிஞன். சரித்திரத் தூரிகை
கொண்டு புதிய சித்திரமொன்றினை
இவ்வாறு கீறுகிறான்.

எச்சாமம் வந்து
எதிரி நுழைந்தாலும்
நிச்சாமக் கண்கள்
நெருப்பெறிந்து ந்றாக்கும்
குச்சக் குடிசைக்குள்
கொலுவிருக்கும் கோபத்தை
மெச்சுகிறேன் சங்கானை
மண்ணுக்குள் மலர்ந்த
மற்ற வியட்நாமே உன்
குச்சக் குடிசைக்குள்
கொலுவிருக்கும் கோபத்தை
மெச்சுகிறேன்! மெச்சுகிறேன்!

(வட இலங்கையில் இடம்பெற்ற சாதிய
எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சங்கானை என்ற
இடம் முக்கியமானது- கட்டுரையாசிரியர்)

கவிஞரின் இவ்வரிகள் நுண்ணுணர்வு
மிக்க அவரது பரந்த இதயத்தை நமக்கு
எடுத்துக் காட்டுகிறது. அவ்வுணர்வுகள்
கால நகர்வோடு ஒன்றி விசாலிக்கின்றது.
இக்கவிதையில் கவித்துவம் மட்டுமல்ல,
செயற்றிறனுக்கான உந்துதலும்
இருந்தமையால் தான்
அழகியல்வாதிகளுக்கு அலர்ஜியை
ஏற்படுத்தியது.

முதலாம் ஆண்டு மலர்

தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக்கப் போராட்ட காலத்தில் பிரசவித்த கவிஞரின் கவிதைகளுடன் பசுபதி, கணைசவேல், முருகையன் (செவ்விய வடிவிலும் மக்கள் போராட்டங்களை படைப்பாக்கினார்) முதலானோரின் கவிதைகள் ஒப்பிட்டுக் கூறக்கூடியதாக உள்ளன.

சுபத்திரன் கவிதைகளில் காணக்கிடும் மனித நேயம் பற்றிக் கூறுவதாயின், சாதாரண புத்தி ஜீவிகளின் அரசியல் கடமையான சமுதாய புன்மைகளை அழகுபடுத்துதல், சமரசஞ் செய்தல் முதலிய பண்புகளிலிருந்து சற்றே அந்நியப்பட்டு ஆந்தைக் கூட்டங்களுக்கும் இருளின் ஆத்மாவுக்கும் எதிராக அவரது கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறானதோர் குழலில் ஒரு தொகுப்புக்கான கவிதைகள் படைத்த சாருமதி அவற்றைத் தவிர்த்து சுபத்திரன் கவிதைகளைத் தொகுப்பாக்கியது, அவரது தன்முனைப்பற்ற நாகரிகத்தையும் மக்கள் இலக்கியத்துக்கு அவர் ஆற்றிய மகத்தான பங்களிப்பையும் நமக்கு உணர்த்துகிறது.

1999 ஆகஸ்ட் மாதமளவில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம்பெற்ற கலாநிதி மௌனகுருவின் மட்டக்களப்பு மரபு வழி நாடகங்கள் நூல் வெளியீட்டு விழாவின் போது சுபத்திரன் கவிதைகள் தொகுப்பில் இடம்பெறாத சுபத்திரனின் கவிதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடும் முயற்சியில் கலாநிதி மௌனகுரு ஈடுபட்டுள்ளதாக சோ.தேவராஜா குறிப்பிட்டார். மகிழ்ச்சியையும் நம்பிக்கையையும் தரும் செய்தி இது.

இறுதியாக - 44 வயதினை ஒருவரின் இறப்பு வயதாகக் கொள்வது துயரமானது. பாட்டாளி வர்க்கப் பதாகையை உயர்த்திப் பிடித்த இம்மனிதனின் இறப்பு மிகத் துயரமானது. இவரது அடுத்த கட்டப் பரிணாமத்தை நாம் கவிஞர் சாருமதியில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இவ்விரு கவிஞர்களின் மறைவு தமிழ்க் கவிதை உலகில் ஏற்பட்ட ஈடு இணையற்ற இழப்பாக உணர முடிகிறது. □

முகலாம் ஆண்டு மலர்

மனச்சாட்சி

மன்னார்
எம்.ஷிபான்

என்னிலிருந்து ஏதோவொன்று
யூதாசுரமாய்ப் பிறப்பெடுக்கும்

மலைப்பாம்பாய் நீளும்
இரவுகளில் வந்தது
பயமுறுத்துமென்னை

அன்றைய தேதியில் நான்செய்த
செயல்களையெல்லாம்
ஒப்பிக்கும்படி
நிர்ப்பந்திக்கும் அது என்னை

சொல்வேன் எல்லாம் -
சொல்லவொண்ணாச்
செயல்களுக்காய்
சில போதென் சிரந்தாமும்

எனக்குள் நான் அந்நியனாகி
அவஸ்தைப்படுவேன்

நல்லதன்றி இனிமேல்
வேறெதுவுள் செய்யேன் -
சத்தமிட்டழுவேன்,
சத்தியஞ்செய்வேன்

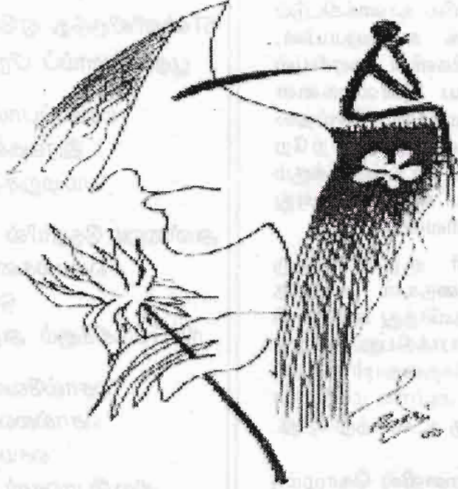
பகல் வரும் -
மீண்டும் என் வேதாளம்
முருங்கை மரமேறும்

மாலையாகி இரவு வரும்
ஐயோ மீண்டும் அந்த.....

ஒவ்வோரிருவும்
அச்சப்படுத்தும்
என் மனச்சாட்சி

அரசி

வாழைச்சேனை அமர்

ஆராய்ச்சி மணி ஒலித்தது!

அமைச்சர் காவலாளிகள் அணிதிரள
அரியாசனத்தில் அமர்ந்தாள் அரசி-
மகா அரசி!

மணியை அடித்த குடிமகன்
குனிந்து நின்றான்
சேவகன் ஒருவன் குறையைக் கேட்டான்

“மாட்சிமை தங்கிய மகாரானியே,
எனது தோற்றத்தைப் போலவே
எனது கொடிய வறுமை

வைக்கோல் கூரை
இளம்பிறையில் வெட்டாத கம்புதான் சுவர்
கறையான் தந்த மண்ணில் தரை
இதில்தான் தங்கள் சேவகர்கள்
நேற்று மாலை வந்து போயினர்

சுருதிநாடகம்

அவர்கள் -

தேன் மெழுகால் ஓட்டிய
தண்ணீர்க்குடத்தை உடைத்தனர்
பொட்டியான் மீன் வடிக்கும்
என் பழைய அத்தாங்கை அறுத்தனர்
கத்தரி வெண்டிகளைப் பிடுங்கிவிட்டு

நான் அத்துமீறிக் குடியிருப்பதாக
எனது வைக்கோல் வீட்டிற்கும்
தீயிட்டு மகிழ்ந்தனர்

பின்னர் -

மேவான் குளத்தில் நீர் அருந்த வந்த
மானையும் முயலையும் சுட்டுக்கொன்று
எரித்துச் சுவைத்தனர்

அவர்கள் திரும்பும் போது
உப்புப்போடும் எனது
நாடங்காயையும் எடுத்து எறிந்தனர்

நீதியின் செம்மலே,
எனது நிலை பரிதாபமானது
நீதி தாருங்கள்!"

அரசி சிரித்தாள்

"யாரங்கே!

இந்தக் குடியானவன்
ஜனநாயகத்தைத் தாழிக்கிறான்
சுதந்திரத்தை எல்லை மீறிக் கேட்கிறான்
அரசை நிந்தனை செய்கிறான்
இழுத்துச் சென்று சிறையில் அடையுங்கள்"

மந்திரிப் பிரதானிகள்
மாட்சிமை தங்கிய மகாராணியை
வாழ்த்தி நின்றனர்

"இத்துடன் சபை கலைகிறது!"

எஸ்.எச்.நி.மத்

எஸ்.எச்.நி.மத்

வாழ்க்கையொரு யாத்திரைதான்
 சிலருக்கு வசந்த யாத்திரை! பலருக்கு கசந்த யாத்திரை!
 வாழ்க்கையொரு யாத்திரைதான்
 சில வேளை ஏ.சி யாத்திரை! பல வேளை தூசி யாத்திரை!
 வாழ்க்கையொரு யாத்திரைதான்
 சில காலம் புரியாணி யாத்திரை! பல காலம் 'பொல் சம்பல்' யாத்திரை!
 வாழ்க்கையொரு யாத்திரைதான்
 உள்ளவனுக்குக் 'கார்' யாத்திரை! இல்லாதவனுக்கு கால் யாத்திரை!
 வாழ்க்கையொரு யாத்திரைதான்
 கற்றவனுக்குத் தேள் யாத்திரை! மற்றவனுக்குத் தேள் யாத்திரை!

வியாபாரியின் யாத்திரையில் பொன் கொழிக்கும்!
 விபசாரியின் யாத்திரையில் புண் கொழிக்கும்!
 கவிஞனின் யாத்திரையில் கனவிருக்கும்!
 கள்வனின் யாத்திரையில் கை விலங்கிருக்கும்!

அறிஞனின் யாத்திரையில் அழகிருக்கும்! - சில
 அரசியல்வாதிகளின் வாழ்க்கையில் அழுக்கிருக்கும்!
 மனித குலம் செல்வதெல்லாம் மரண யாத்திரை!
 மரணம் தடுக்க மண்ணிலுண்டோ ஏதும் மாத்திரை?

□

இங்கு-

செருப்பில்லாவிட்டாலும் கூட சில யாத்திரைகளில் நெருப்பிருக்கும்!
 நெருப்பில்லாவிட்டாலும் கூட சில யாத்திரைகளில் செருப்பிருக்கும்!

பட்டொளி வீசிச் சமாதானக் கொடி பறக்கும் யாத்திரைகளும் உண்டு!
 பட்டையில் ஊற்றிய சாராய வடி குடிக்கும் யாத்திரைகளும் உண்டு!
 வெட்டு தமிழணையென வீச்சரிவாள் தூக்கி விரையும் யாத்திரைகளும் உண்டு!
 சுட்டுச் சோனகரைச் சுடலையில் வீசெனச் சொல்லும் யாத்திரைகளும் உண்டு!

துடிக்கும் தேனாட்டின் துன்பம் பெருகியே
வடிக்கும் கண்ணின் வாய்க்கால் யாத்திரை!
தடிக்கும் இனவெறியைத் தாங்கிடவொண்ணாது
நொடிக்கும் தேசத்தின் நொம்பல யாத்திரை!

□

யா
த்
ரா

யுத்த யாத்திரைக்கு நாடு புறப்பட்டதால் - நாம்
செத்த யாத்திரைகளில் இங்கு சேர்ந்து கொள்கிறோம்!
முத்து யாத்திரைக்குப் போயினராம் முன்னோர் - நாமோ இனப்
பித்து யாத்திரைகளில் இங்கு பிதற்றித் திரிகிறோம்!

வெ
ளி
யூ
ட்
ரு
வி
ழா

ஆயுத யாத்திரைகளில் ஆறாகப் பாயுது குருதி - இதைப்
பார்ப்போரும் இல்லையா?
ஆனவ யாத்திரைகளில் அப்பாவி உயிர்களும்
காணாமற் போகுதே - இதைக் கண்டிப்போரும் இல்லையா?

□

க
வி
ய
ர
ந்
கு

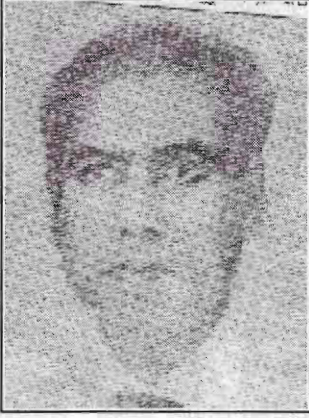
இதயப் பூக்களைப் பிடுங்கி எரிநெருப்பில் வீசிய
மற்றும் சில யாத்திரைகள் இந்த மண்ணில் நடந்ததே...

உள்ளதெல்லாம் பறிகொடுத்து உயிர்ப்பையை மட்டுமேந்தி
கள்ளமிலா வடபுலத்தோர் கடல்கடந்த யாத்திரை அதுவாம்!
எப்பாவமும் அறியா இஸ்லாமியச் சோதரர்கள்
துப்பாக்கி முனையினிலே துயர்கொண்ட யாத்திரை அதுவாம்!

யாழ்ப்பாணம் தொடங்கி ஏத்தாலை வரைக்கும்
முல்லைத் தீவு தொடங்கி முந்தல் வரைக்கும்
மன்னார் தொடங்கி மட்டக்குளி வரைக்கும்
அந்நாள் நிகழ்ந்த அகதி யாத்திரை அதுவாம்! - இன்றுமது
அவல யாத்திரையாய் அழியாது தொடர்கிறது!

மாடிகள் இழந்து மண்குடில்களிலும்
கோடிகள் இழந்து கொடும் மழையினிலும்
வாடியே வதங்கும் வடக்கு மக்களின்
வற்றாத கண்ணீர் யாத்திரை முற்றாக முடிவதெப்போ?

கடந்த யாத்திரைகளின் கசந்த அனுபவங்கள்
நம் கண்களைத் திறக்கட்டும்! - இனிமேல்
வசந்த யாத்திரைகளையே இந்த வையம் தழுவட்டும்!

சுயக் பங்கு

கவிஞர்

அப்துல் காதர் லெப்பை

தெளிந்த நீரோடையெனக் கவிப்பெருக்கும் மொழியைக் கையாளும் வல்லபமும் அறிவும் மிக்க ஒரு கவிஞனைச் சுட்டிக்காட்டும்படி கேட்கப்பட்டால் - தயக்கமோ மயக்கமோ இன்றிச் சர்வ சாதாரணமாக 'அப்துல் காதர் லெப்பை' என்று சொல்லிவிடலாம்.

கடந்த நூற்றாண்டில் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்த அதிசிறந்த கவிஞர்களை வரிசைப்படுத்தும் போது- முதலணியில் உள்ளவர்களில் ஒருவராக கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்களை நாம் காணலாம்.

இலங்கையின் காயல்பட்டினம் என அழைக்கப்படும் கிழக்கின் காத்தான்குடியில் 7.9.1913ல் பிறந்த கவிஞர் அவர்களை, வாழ்நாள் முழுவதையும் கல்விச் சேவையில் அர்ப்பணித்த மகத்தான மனிதராகக் காண்கிறோம். உடதலவின்னை, குருத்தலாவ, பதுளை, நற்பிட்டிமுனை எனப் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் அவர் ஆற்றிய கல்விப் பணி அந்தப் பிரதேசங்களில் இன்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூரப்படுகிறது.

“முதன் முதலில் நான் கவிதை பாடத் தொடங்கியது உடத்தலவின்னையில் ஆசிரியராக இருக்கும் போதுதான். என் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோகத்தின் காரணமாக தந்தையை நினைத்து அவரின் மீதே இரங்கற் பாக்களைப் பாடினேன்” என்று தன் முதுமைக் காலத்தில் அவர் எழுதிய 'என் சரிதை'யில் குறிப்பிடுகிறார்.

'இக்பால் இதயம்', 'ரூபாய்யாத்', 'செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்', 'இறகுல் சதகம்', 'தஸ்தகீ சதகம்', 'கார்வான் கீதங்கள்' ஆகிய அரும்பெரும் இலக்கியப் பொக்கிஷங்களைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குத் தந்த கவிஞரின் 'ரூபாய்யாத்', சாஹித்ய மண்டலப் பரிசு பெற்றது.

'இக்பால் இதயம்', ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் மாணவர்களுக்கான உப பாடநூலாகவும் 'இறகுல் சதகம்', மாணவர்க்குரிய வாசிப்புப் புத்தகமாகவும் அரசினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 'செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்', வில்லுப் பாட்டாக இலங்கை நுண்கலை இயக்கத்தால் 1969ல் கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் மேடையேற்றப்பட்டு வெள்ளித் தட்டுப் பரிசளிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் அரசினரால் நடத்தப்பட்ட சாஹித்யவிழாவில் கௌரவிக்கப்பட்ட கவிஞர், கிண்ணியாவில் நடைபெற்ற முத்தமிழ் விழாவிலும் பிரதிபமைச்சர் ஏ.எல். அப்துல் மஜீத் அவர்களால் தங்கப் பதக்கம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். பதுளையில் 'கார்வான் கீதங்கள்' வெளியிடப்பட்ட போதும் கண்டியில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தால் நடத்தப்பட்ட 'முறையீடும் தேற்றமும்' வெளியிடப்பட்ட போதும் பாராட்டப்பட்டார்.

'எனது பிறந்த மண்ணான காத்தான்குடியில் இருமுறை எனது கவிதைத் திறமைக்காகப் பாராட்டப்பட்டேன்' என்கிறார்.

பண்டாரவளையில் ஊவா மாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தினால் 'ஆசிரியர் திலகம்' என்ற பட்டம் வழங்கியும், கொழும்பில் நடந்த பாராட்டு விழாவில் வெள்ளிப் பதக்கம் வழங்கியும், அழுத்தம மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலையில் நடத்தப்பட்ட விழாவில் வாழ்த்து மடல் வழங்கியும், 1979ல் கொழும்பில் நடந்த அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் பொற்கிழி வழங்கியும் கௌரவிக்கப்பட்டார் கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்கள்.

ஏ.எம்.ஏ. அஸ்ஸீஸ் என்ற மதிப்பு மிக்க அறிஞரின் ஆதம் நண்பராக இருந்தார் கவிஞர். இந்த நட்பு அறிஞரின் மரணபரியந்தம் தொடர்ந்தது.

ஒரு கவிஞனாக மாத்திரமன்றி சிறந்த சிந்தனையாளராகவும் மிளிர்ந்த கவிஞர் தனது சரிதையில் ஓரிடத்தில் இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்:-

"..... எனக்குத் தோன்றிய சிந்தனைகள் பற்றியும் தனிப்பட்ட கட்டுரைகளையும் எழுதிக்கொண்டு வந்தேன். இவற்றை மிகவும் பவுத்திரமாகப் பாதுகாத்து வைத்தேன்.... அமீரலி (கவிஞரின் புதல்வர்) பி.எச்.டி. படிப்பதற்காக அவஸ்திரேலியாவுக்குப் போகும் போது அவராகவே இக்குறிப்புக்களைக் கேட்டார். அவருடைய ஆய்வுக்கு அக்குறிப்புக்கள் மிகவும் தேவைப்பட்டன என்று அவரே மிக ஆச்சரியத்துடன் எழுதியிருந்தார்."

அப்துல் காதர் லெப்பை என்ற மாமனிதனுள் ஓய்ந்தும் ஒதுங்கியும் கிடந்த சிறந்த கவிஞனை வெளிக்கொணர்ந்ததில் பெரும் பங்கை வகித்தவர் கவிமணி எம்.சி.எம்.ஸுபைர் அவர்கள். அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்களின் இலக்கியங்களை நூலுருவாக்குவதில் முன்னின்று இவர் உழைத்திருக்கிறார். வயது முதிர்ந்த நிலையிலிருந்த கவிஞரை சரிதை எழுதத் தூண்டியவர் கல்ஹின்னைத் தமிழ் மன்ற நிறுவனர் சட்டத்தரணி எஸ்.எம்.ஹனிபா அவர்கள்.

அறிஞர் சித்தி லெப்பை, அல்லாமா இக்பால், அறிஞர் பா.தாவுத்ஷா, அறிஞர். ஏ.எம்.ஏ.அஸ்ஸீஸ் ஆகியோரின் வழிநின்று கல்விக்காக உழைத்த பெருமகன் அப்துல் காதர் லெப்பை என்கிறார் அவரது மாணவரான சாரணா கையூம்.

7.10.1994ல் இவ்வுலகைப் பிரிந்த கவிஞரின் பதிப்பிக்கப்படாத இலக்கியப் படைப்புக்கள் எத்தனையோ உள்ளன என அறிய வருகிறோம். அவற்றை வெளிக் கொணர்வது ஒரு சமுதாயக் கடமை என உணர்ந்து செயற்பட யார் முன்வரப் போகிறார்கள் என்பதே நம்முன்னால் உள்ள கேள்வியாகும்.

நாச்சியார் படலம்

கவிஞர்
அப்துல் காதர்
லெப்பை

செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்,
நூலிலிருந்து....

செய்னம்பு நாச்சி செங்காட்டுப் புலி
வாயில் லாமலே வங்காளம் போவாள்
நோயில் லாமலே நூறுநாள் படுப்பாள்
சீட்டுப் பிடித்துச் சேர்த்த பணத்தைக்
கூட்டுப் பெட்டிக்குள் குவித்து வைப்பாள்

ஏசப் பிடித்தால் எல்லாம் நடுங்கும்
காசிம் பாவா கடுகாய் விடுவார்
படுத்த யூனையும் படிதாண்டி ஒடும்
எடுத்த பிள்ளையும் இம்மென் றடங்கும்
இப்படி யானவள் இந்தச் சம்பந்தி

செப்பைத் திறந்து சீராய்ப் பார்த்தாள்
பலகா ரங்கள் பலபல இருந்தன
கட்டிலி லிருந்த காசிம்பா வாவை
உற்றுப் பார்த்தாள் ஒடுங்கிப் போனார்
பாருங்கள் இந்தப் பலகா ரங்களை

நம்ம குடும்பம் நாடே யறியும்
கிள்ளிக் கொடுத்தாலும் கிடாரம் வேண்டும்
பேச்சுச் செப்பா பிச்சைச் செப்பா
தொடங்கவும் பேச்சை தூங்கிய புருஷன்
விடுங்க நாச்சி வேண்டாமே குறை

முதல்முதல் வந்தது முணுமுணுக் காதே
இதெல்லாம் பெரிதாய் எடுக்கப் படாது
பாட்டன் யூட்டன் பழகிய வழக்கம்
வீட்டுக்கு வந்ததை விரும்புதல் வேண்டும்
பள்ளிம் மாவிடம் பங்கு வைக்கவிடு

நாலு கலியாணம் நடத்திப் பார்த்தவ
வேலிக் காலாய் வீட்டி லிருப்பவ
அவக்குத் தெரியும் அடுக்குப் பண்ண
என்று நாச்சியை இளகச் செய்து
சென்றார் காசிம் செட்டியார் கடைக்கு

நெருப்பு தேசம்

மருதமுனை
விஜிலி

உறைந்து கிடக்கிறது தேசம்
குருதிப் பாறைக்குள்

மூன்று பக்கமும்
குருதி மழையால் சூழப்பட்டு
ஒரு பக்கம் எலும்பு முகடுகளால்
அடைக்கப்பட்டதுதான்
நம் தேசம் பற்றிய
புதிய பாடத் திட்டம்

கருகிய சாம்பர் முகடுகள்
தெருவோரத்து ஊனங்களாய்
தொலைந்து போன
மனிதத்தை ஞாபகமூட்ட
எங்கும் அமாவாசை இருளாய்
அபாய ரீங்காரத்தோடு
இரவுகள்

நாறிப்போன
இந்த நலிந்த மண்ணுக்கு
யாரோ எம்மை வீசிவிட்டது

மனிதாபிமானம்
திகதி பொறித்தா வரப்போகிறது
கரம் கோருங்கள்
சமாதான யாத்திரைக்கு
இல்லையேல்
நிலவும் கூட
நெருப்பினைக் கக்கும்
பூமி கொதிக்கும்

தீர்ப்பு

அனார்

பிதற்றிக் கொண்டு
அநாதரவாய் மன்றாடும்
உணர்வுகளைப்
பிய்த்தெறியவும் வகையற்று
நிசப்தப் பிரளயத்தில்
வெடித்துச் சிதறும் என் நெஞ்சு

துயரத்தில் தொடங்கி
நிழலின் பெருமூச்சாய்ப்
பின்தொடரும்
எனது பயணங்கள்

காலமே எனக்கொரு
காயமாகி விட்டது
நினைவு கூரத்தக்க
மகிழ்வின் நிகழ்வுகள்
எதுவுமே இல்லை

ஒளிக் கீற்றுகள் புகா வண்ணம்
வாழ்வைச் சுற்றி
வேதனை இருள் வேலி
போட்டிருக்கிறது

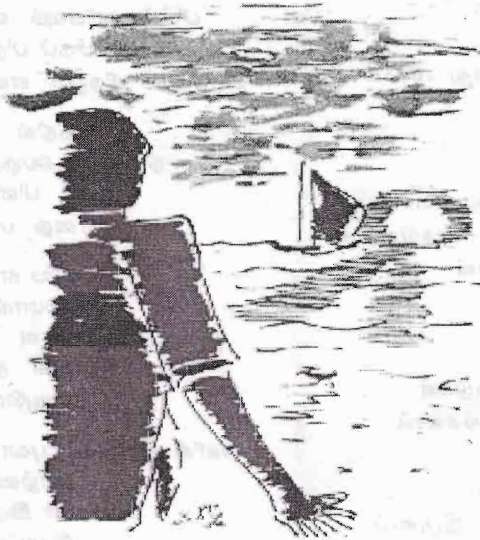
கொடுமையின் கொடுக்குகளால்
கழுத்து நொரிபட்டு
ஏவிவிட்ட பிசாசுகளிடமெல்லாம்
வாழ்வைத் தின்னக் கொடுத்துக்
குற்றுயிராய் நிற்கிறேன்

எனது வழக்கிற்கு
குற்றவாளிதான் தீர்ப்புக் கூறினார்

ஆம்,
ஆயுளுக்கும் தண்டிக்கப்பட
வேண்டிய
அவர்களால்தான்
எனக்குத் தூக்குத் தண்டனை
விதிக்கப்பட்டது

எமக்கென்றது சுடநாடகம்

ஜிப்ரான்

கடும் கோடை வந்து
மரங்களின் இலையுதிர்ந்துச் சென்றிருக்கிறது
சிறு துகள்களள்ளிக் காற்றும்
சூரியச் சூட்டோடு மோதிக் செல்ல,
வசந்தத்தை நினைத்துக் கொண்டு கிடக்கிறது
ஓர் ஊர்,
கூடவே ஒரு மனிதனும்
கிறவல் தெருக்களில்
எழும்பும் புழுதியில்
மனசும் தூசு படுகிறது....
இந்த நாட்களின் வாழ்க்கை
அடைபட்டுக் கிடக்கிறது சுவர்களுக்குள்

நிபந்தனையற்ற நிகழ்ச்சி கலாச்சாரம்

2

வெறும் நான்கே வேட்டொலிகளுக்கு
வெறிச்சோடிவிட்டது ஊர்.

யாராயிருக்குமென்ற கதைகளில்
எவனோ ஒருவன்
துரோகிகளின் பட்டியலிலிருந்தும்
அரசு படைவீரர்களின் பட்டியலிலிருந்தும்
ஓர் ஊரிலிருந்தும்
அந்த ஊரிலுள்ள ஒரு சமூகத்திலிருந்தும்
அந்தச் சமூகத்திலிருக்கிற
ஒரு குடும்பத்திலிருந்தும்
நிங்கியிருப்பான்.

சில நாட்களுக்கு
வீடே எல்லாமாகிற நாட்களை
உருவாக்கிச் சென்றிருக்கின்றனர் அவர்கள்..
கடும் கோடையைப் போல

வீடு பாதுகாப்பானதுதான் -
நியொரு போராளியாக,
ஓர் இராணுவத்தினனாக,
இவர்களுக்கு நெருக்கமான
எவனோ ஒருவனாக இல்லாதவரை.

இவர்கள் தவிரவும் இல்லாது,
வேறெவராகவும் இல்லாது,
வெறும் மனிதனாக இருந்து விட்டுப் போக மட்டும்
யாரும் இங்கு இல்லை
என்பது மட்டும் என்னவோ உண்மை.

தமிழக வாசகனின் பார்வையில்

இரு கவிதை நூல்கள்

-சில குறிப்புகள்

ஹெச்.ஜி.ரஞ்சல்

காணாமல் போனவர்கள்

சின்னஞ் சிறிய எங்கள் வீடு போர்க்களமானது ஆழ்ந்த அர்த்தம் கொண்ட இலங்கைத் தேசப் பின்னணியைச் சுட்டிக் காட்டும் சொல்லாடலில் துவங்கி, யுத்த வன்முறையின் கலவரத் தீக்காயங்களில் சாகக் கிடக்கும் பாதுகாப்பற்ற வாழ்க்கையை அஹ்...பின் கவிதைகள் பதிவு செய்கின்றன. (ஸெய்த்தான்- துப்பாக்கிகள் உரத்துப் பேசிய ஓர் அந்திக் கருக்கலில் அவளை நாங்கள் இழந்திருந்தோம்)

1980 களையொட்டி எழுதப்பட்ட பல கவிதைகளின் அழுத்தமாகவும் அவஸ்தையாகவும் தென்பட்ட மரபு, யாப்பு வடிவிலான ஓசை நயம் சார்ந்த படைப்பு முறை, தொண்ணூறுகளில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளில் முற்றிலுமாக விடுபட்டுள்ளது. காட்சிச் சித்திரங்கள் உடனிகழ்வுகள் சார்ந்து இயங்கும் நவீன கவிதைகளின் படைப்பு முறையில் பெரும்பாலான கவிதைகள் வாசக மனோபாவங்களில் நுட்பமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்த முயல்கின்றன.

எல்லாவித அதிகாரங்களின் மீதான விமர்சனம் கருத்தியல் சார்ந்து கவிதைச் சித்திரங்களாக வெளிப்படுகிறது. விடுதலைக்கு எதிராக இயங்கும், ஆக்கிரமிப்புக் கண்ணோட்டத்தை

போர்க்காலப் பாடல்

வாழ்வின் இருப்புக் குறித்த கேள்விகளும் பயங்களும் பீதியும் தொடர்ந்து விரட்டியடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஸதக்காவின் கவிதைகளில் ரத்தமும் கண்ணீருமாய் பதியப்பட்ட உணர்ச்சிகளின் ஓட்டம் மரண வலிகளை உருவாக்குகிறது. அரசு பயங்கரவாதத்தின் அடையாளங்கள் ஈட்டி முனைகளாக, துப்பாக்கிகளாக, பீரங்கிச் சத்தங்களாக, கலவரங்களின் நித்திய சாவுகளாகத் தொடர்கின்றன.

இத்தகையதான வாழ்வு இந்தக் கவிஞர்களுக்குப் பழகிப்போன ஒன்றாகக்கூட இருக்கலாம். எனினும் நிச்சயமின்மை என்பதே எல்லா வார்த்தைகளுக்கும் கிடைக்கிற பதிலாக அமைந்து விடுகிறது.

ஸதக்காவின் அனுபவ உலகம் வன்மங்களின், குரூரங்களின், வன்முறையின் வேட்டைக் காடாகக் காட்சி தருகிறது. 'எனக்கென்று ஏவப்பட்ட ஒரு துப்பாக்கிக் குண்டு பிடரிக்குப் பின்னால் தொடர்ந்து வருகிறது' - 'அது இறப்பின் செய்தியை எப்போதும் ஏந்தி வரலாம்' - 'அடையாளத் தெரியாத கரங்கள் சாவின் நிறத்தை எங்கும் பூசிறுந்து' -

அடிப்படையாகக் கொண்ட வெள்ளை மாளிகையும் ஆப்கன் மீதான சோவியத்தின் அணுகு முறையும் சிங்கள, தமிழினப் பேரினவாதமும் இதில் உட்படும். இதனை இன்னொரு கோணத்தில் இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரான கிறிஸ்தவ, பூத, இந்துத்துவப் போராகவும் கூட வாசித்திட வாய்ப்புள்ளது.

தமிழகத்துக்கு அறிமுகமான இஸ்லாமிய அடையாளங்கள் சார்ந்து இயங்கும் ஈழத்துக் கவிதைகள் மிகக் குறைவே. புதுக்கவிதையில் எம்.ஏ.நு. மான், மேமன்கவி, சோலைக்கிளி போன்ற படைப்பாளிகளின் ஓரிரு கவிதைகள் இந்த ரீதியில் இயங்குகின்றன.

அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனின் தனித்துவம் என்பதே இஸ்லாமியப் பண்பாட்டு அடையாளங்களை கவிதையில் ஒன்று கலப்பதுதான். இது பல முனைகளில் நடந்தேறுகிறது. இஸ்லாமியர்களின் அரபு மொழி, தமிழ் வட்டார மொழிச் சொல் லாடல்கள் சார்ந்தும் பண்பாட்டியல், வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் சார்ந்தும் இஸ்லாமிய வரலாறு சார்ந்தும் இவை இடம்பெறுகின்றன. 'ஹம்ய அல்ல .பலாஹ்'. 'மீலாத் வந்திருக்கிறது', 'ஒரு ஸூர் ணதப்படுகிறது', 'வேறு என்ன இருக்கிறது பெருநாள்களைத் தவிர', 'யூசுப்களைப் போன்று இவர்கள் அறியாமைக் கிணறுகளில் தள்ளப்பட்டிருக்கலாம்', 'உம்மா போலும் ஒரு பெண் வரலாம்' இப்படியாக இதனை வரிசைப்படுத்தலாம்.

நீள் கவிதை வடிவ உத்தியின் சாயல் சில கவிதைகளில் தென்படுவது, கதைக் கவிதையின் எல்லை நோக்கி பயணப்படுவதாகவும் அமைகிறது. கவிதை-கதைக்கு இடையிலான மெல்லியதான நுட்ப இடைவெளிகள் பற்றி இனித்தான் வாசகர்கள் யோசிக்க வேண்டும். □

'துப்பாக்கிகளால் வரையறுக்கப்பட்ட என் வாழ்க்கை' - 'காற்றின் இறுகிலும் ரத்தம் சிந்திற்று' - 'பிணங்களோடு புணர்ந்து வந்த காற்று' - 'இருள் போர்த்திய உலகம் ஒரே நிறம்' எனத் தொடர்கிறது. துப்பாக்கி - சாவு - ரத்தம் - பயம் - பிணங்கள் - இருள் - இப்படியாக எங்கும் காட்சி தரும் ஸதக்காவின் அனுபவ உலகம் வன்மங்களின் குரூரங்களின் உலகில் புரண்டலையும் சிதறுண்ட மனசின் ரத்தக் காயங்களாக கவிதைப் பரப்பெங்கும் விரிந்து கிடக்கிறது.

கலவர பூமி எனும் அடித்தட்டு மக்களின் மனோபாவம் மத, இன வெறியைத் தாண்டி இயங்குகின்றதென்ற உண்மையை 'அன்பின் கண்ணம்மாவுக்கு' கவிதை அறியத் தருகிறது.

வானம்பாடிக் கவிதை இயக்க சாயல் கொண்ட, பிரகடனத் தொனி சார்ந்த பன்முக அர்த்த பரிமாணங்களுக்கு வாசகனை நகர்த்த இயலாத 'ஒரு பூக்களம் இங்கே போர்க்களமாகும்' - 'மதம் படித்தவர் மதம் பிடித்தவரானால்' - 'அடக்கம் என்பது என்ன பெண்ணே உன் அபிலாஷைகளை உனக்குள்ளே நீ அடக்கம் செய்வதாலா' - உட்பட பலவீனமான சொற்சேர்க்கைகள் மொத்தமான கவிதைப் பிரவாகத்திற்குள் கரைந்துபோய் விடுகிறதென்பது நல்ல அறிகுறி.

இதற்கு எதிர்த்திசையில் 'சொந்த வீட்டிலேயே வாடகைக்கு வசிப்பவர்கள்' - 'தொப்புள் கொடியறுத்த குழந்தை போல என் மண்ணை இழந்தேன்' - 'முகில்களை எரித்து முகம் பார்த்துக் கொண்டது நிலவு' - என்பதாகத் தெறித்து விழும் சொல்லாடல்கள் எளிமை சார்ந்தும் இழப்பு சார்ந்தும் ஒரே கணத்தில் பல அர்த்தப் பரிமாணங்களில் இயங்குகிறதென்பதை வாசகர்களுக்கு ஒளிவு மறைவின்றி சொல்லியே ஆகவேண்டும். □

புதைகுழியிலிருந்து பூமிகீடு...

வாழை இப்பூ ஹஸன்

என் இதயத்துள்
நான் கிறந்து கிடக்கிறேன்
யுகம் யுகமாய்
அமானுஷ்ய நித்திரையில்
ஆழ்ந்து கிடக்கிறேன்

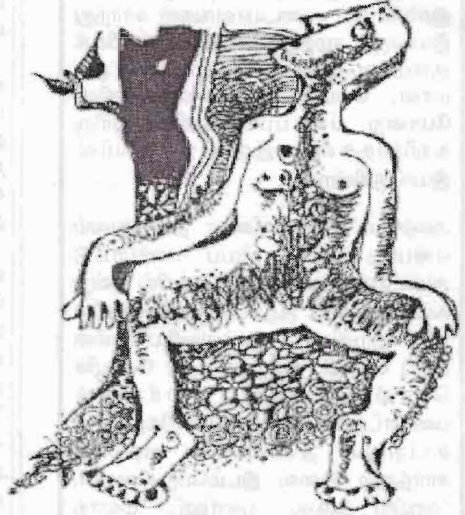
தொட்டுத் துயிலெழும்பும்
சுட்டு விரல் ஒன்றுக்காய்
காத்துக் கிடக்கிறேன்

என் கல்லறையின் கர்ப்பத்துள்
நீறு பூத்த நெருப்பாய்
எரிமலையின் லாவாக்கள

நூற்றாண்டு வெப்பத்துள்
இன்னும் கனன்று கொண்டிருக்கிறது
என் இதயம்

அன்று என் நெற்றிப் பொட்டில்
குருதி கொப்பளிக்க
என் உயிரைத் துடைத்துப் போனது
ஒரு தோட்டா-
அன்றலிருந்து காத்திருக்கிறேன்

கிறந்தோரை உயிர்ப்பிக்க
ஆணைக்குழு சுமந்து வந்தனர்
அரசியல் அனுமான்கள்
உயிர்த்தெழுந்தனர் கிராவணர்
கிரண்டாம் முறையாகவும்
நான் கிறந்துபோனேன்

கோட்சேக்களைக் கும்பிடும்
மகாதமாக்களே
உங்கள் கொள்கையை மாற்றுங்கள்

தேசத்துக்கு வெள்ளையடிப்பதாய்
எங்கள் உடல்களில்
சிவப்பாடை போர்த்தாதீர்கள்

கிரத்தம் குடித்துத்
தசைகள் தின்னும்
குப்பாக்கீகளைத் தூர எறிந்துவிட்டு
புதைக்கக்கப்பட்ட உங்கள்
பன்னகைகளைத் தோண்டியெடுத்து
மறுபடி
மனசில் ஒட்டிக் கொள்ளுங்கள்

ஆதிக்க நூலைச் சுண்டியிருக்க
பாவம் அதன் கணவுகள் யாவும்
கலையும்.....கண்ணில் குருதி வடியும்

வாய் பேசா
ஒரு அப்புறாணி படும் பாடு பார்!
குடம்பி வால் நுனி
ஆதிக்க நூல் முடிச்சில் பிய்ந்தது பாதி!
உயிர் முடிச்சு அவிழ்ந்து துடிக்கிற
வேதனையில் அது விழுந்து கிடக்கும்

ஏன் பிரச்சனை?
அதன் கால்களை ஒவ்வொன்றாய்
நகங்களால் இருக்கி எறி
உணர்கொம்புகளையும் கசக்கிப் பிடுங்கி எறி
பீக்குடம்பியைக் காலின் கீழ் கசக்கி விடு

இப்போதும் கொஞ்சம் சீவன் எஞ்சியிருக்கும்
அது தன் முண்டக்கண்களால் உன்னைக்
கெஞ்சுவது போலப் பார்க்கும்

வேண்டாம்!
கருணை காட்டவேண்டாம்

இரண்டு முண்டக் கண்களையும்
உள்ளங்கையில் வைத்துக் கசக்கி விடு

இனி.....
துடிப்பாயா என் வண்ணத்துப் பூச்சே....?
பிரபஞ்சத் தோட்டத்தில்
பறப்பாயா பேத்தனமான பூச்சியே

விளையாடுகிற மனிதரின் கண்களில்
சிக்கி
விதியை எழுதக் கொடுத்த பூச்சியே
அப்படி ஓரமாய்க்கிட
எறும்புகள் உன்னைக் கொண்டு செல்லும்
தம்மையே பாதையாக்கி

பூச்சியைப் பற்றித்
துளிக்கவலையும் இல்லை

கடவுள்தான்
இருக்கிறாரே.....
இன்னொரு பூச்சியைப் படைக்க

எஸ்.எம்.எம்.
நாய்க்

கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவன்

-ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு

அந்தனி ஜீவா

இறந்த பின்னெனக் கெடுக்கும் விழாக்கள்
எத்தனை! எத்தனை! எண்ணிப் பார்க்கிறேன்
'சிறந்த கவிஞன்' எனப் புகழ்ந்திருவார்
தீஞ்சுவைக் கவித் திலகமென் றிருவார்
பரிந்து எந்தன் கவிதைகளைப் பலர்
பந்துபோ லெறிந் தாழ்க் களிப்பார்
இறந்து கொண்டிருக்கும் எனக்குதவ
யாருளர்? போலி வேடதாரிகள்!

இவ்வாறு 'ஒரு கவிஞனின் கண்ணீர்க் கதை' என்ற கவிதையில் கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவன் குறிப்பிடுகின்றார். கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவன் இன்று நம்மோடு இல்லை. ஆனால் அவரது கவிதைகள் என்றும் பேசப்படும்.

அட்டன் நோர்வுட் சென்.ஜோன்ஸ் தோட்டத்தில் 1934ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 12ம் திகதி முருகம்மாள்-சுப்பையாத் தம்பதியின் மைந்தனாகப் பிறந்த குறிஞ்சித் தென்னவன் ஐந்தாம் வகுப்புடன் தோட்டப் பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு தோட்டத் தொழிலாளியாக உழைக்கத் தொடங்கினார்.

1962ம் ஆண்டு இருபத்தெட்டாவது வயதில் திருமணம் செய்துகொண்டார். நான்கு பிள்ளைகளின் தந்தையான இவர் தனது மூத்த மகளான மணிமேகலையை இழந்த துயரத்தை இப்படிச் சொல்கிறார்.

கண்ணை இழந்தாலும் கருத்தை இழக்காத
பொன்னே! புதுமலரே! பொங்கி வரும் முழுநிலவே!
என்னைப் பைத்தியமாய் இங்கிருக்க வைத்துவிட்டு
விண்ணை விரும்பிவிட்ட என்மகளே உன்னையெண்ணி
கண்ணீரில் கவியெழுதிக் காணிக்கை வைக்கின்றேன்

மண்ணுலக மக்கள் வாழ்வுக்குக் கவிபாடும்
தென்னவனாம் என்னைத் தேனார் பசுங்களியே
மண்ணுக்குள் உன்னைவைத்து மகளே அஞ்சலிக் கவிதை
பண்ணும் நிலைவரலோ பாவிநெஞ்சம் தாங்கவில்லை
எண்ணி எண்ணி நெஞ்சம் எரிநெருப்பாய்க் கொதிக்கிறதே!

மகாகவி பாரதியும் பாரதிதாசனும் தான் தன் ஆற்றலுக்கு வித்திட்டதாகக் கூறும் கவிஞர் சிறு வயதில் பாரதம், இராமாயணம் போன்றவற்றைப் படித்துத் தன் அறிவை விசாலித்துக் கொண்டதுடன் சங்க இலக்கியங்களிலும் ஈடுபாடு கொண்டு தனது கவிதா ஆற்றலை விசாலித்துக் கொண்டார்.

தென்னவனின் முதல் கவிதை 1957ம் ஆண்டு 'மாணவர் மலர்' என்ற சஞ்சிகையில் 'வெல்க உரிமைப்போர்' எனும் தலைப்பில் வெளிவந்தது. மலையகத்தின் பல பகுதிகளிலும் நடைபெற்று கவியரங்குகளிலும் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்துள்ளார். மலையக வெளியிட்டகத்தினால் 1987ம் ஆண்டு இவரது கவிதைகள் 'குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதைகள்' என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

கவிஞர் 'குறும்பா' படைப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டினார். அவை 'குறும் பூக்கள்' என்ற தலைப்பில் 'கொழுந்து' சஞ்சிகையில் வெளியாகியுள்ளன. அதில் ஒன்று:-

தொழிற் சங்கத் தலைவர் தண்ட பாணி
தொழிலாளர் இவர்கள் ஒரு ஏணி
விழிசிவக்க முகஞ்சிவக்க
மேடைகளில் பேசிடுவார்
தலைவர் இவர் இன்றுகங் காணி!

வாழும்போதே கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவன் மதிக் கப்பட்டார், கௌரவிக்கப்பட்டார். பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு, 'கவிச்சுடர்' பட்டம் வழங்கியது. 1992ல் நடந்த சாகித்திய விழாவில் 'தமிழ் மணி' கௌரவமும் கலாசார அமைச்சு, 'கலாபூஷணை' விருதும் பத்தாயிரம் ரூபா பணமுடிப்பும் வழங்கப்பெற்றார்.

19.01.1998ல் அமரரான கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவனின் பல கவிதைகள், இன்னும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக உள்ளன.

முகலாம் ஆண்டு மலர்

இயல்பு நவீற்சி அல்லது யதார்த்தம்

கவிஞர் ஏ.இக் பால்

இளமைத் துடிப்புடன்
எதையும் செய்பவர்கள்
அவர்கள் உழைப்பைச்
சுரண்டும் அரசும்
தனியார் தலங்களும்!

பயிற்சி ஆசிரியர்
புதுப் பெயரில்
வேதனம் குறைத்து
ஆற்றல்களைச் சுரண்டும்
அநியாயம்!

55 வயதில்
ஓய்வூதியம் பெறும்
அழியாத சட்டம்
பாராளுமன்றப் பிரதி
நிதிகளுக்கில்லை!

ஐந்து வருடங்களிருந்தால்
எந்த வயதிலும்
ஓய்வூதியம் பெறும்
அற்புதம்!

அரசின் சொத்து
அத்தனை பேர்
சொத் தென்ற
அடிப்படையை
விளங்காத அரசியல்
ஞானம்!

அநியாயங்களை
அறியாமல்
மேல்தட்டில் நின்று
அவரவருக் குரியதொழில்
ஆறாய முடியாமல்
கவிதை எழுதும்
கவித்துவம்!

சமுத்ர தேவி

- நுஸ்தா -

என்ன செய்ய

நாட்டு நிலவரம் இப்படியிருக்கிறது

ஐந்தாம் மேடைக்கு வரும்
சமுத்ர தேவி இன்னும் வரவேயில்லை

ஆட்களைச் சுமந்தபடி தன்பாட்டில்
போய்ச் சேரும் அதற்கு
இன்று என்ன நடந்தது

சனவெள்ளம் கோட்டை புகையிரத
நிலையத்தில் நிரம்பி வழிந்தது

ஏழாம் பெட்டியில் காதல் பாட்டுப்
பாடும் சந்தமாலியையும்
சோகப் பாடல்களைப் பாடித்தள்ளும்
றோஷணியையும் காணவில்லை

சுமதிபால சாப்பாட்டுப் பையை
இடுப்பில் அணைத்தபடி
மேம்பாலத்திலிருந்து இறங்குவது தெரிகிறது

கர்ப்பிணியான பர்தா சகோதரி
சாப்பாட்டுப் பார்சலை
ஓரமாயிருந்து உண்பதைக் காணும்போது
என் மனது கசிந்தது

போய்ச்சேர வழியில்லாமல் ஏங்கியபடி
நிற்கின்ற பயணிகளுக்கு மத்தியில் நான்
சுனிலைத் தேடிக்களைத்துப் போனேன்

நாளை நடைபெறும் அவன் தங்கையின்
திருமணத்திற்கு கடனுக்கு வாங்கிய சாமான்கள்
என்னிடம் இருப்பது
வேலையை நிறுத்துவோருக்கும்
அந்த ஏழாம் பெட்டிக்கும்
எங்கே தெரியப் போகிறது

என் வீதியில் நான்

மாவை வரோதயன்

என் வீதியில்

நான் ஓர் அனாதையாய் நடக்கிறேன்

போதைப் புகையை உறிஞ்சாமலே

உள்விழுந்த கன்னம்

கறுத்து உட்குழிந்து

புருவத்துள் ஒளிந்த கண்கள்!

புன்னகைக்க மறந்து

பலநாட்களான உதடுகள்

எலும்புக் கூட்டுக்கு

ஏதோ ஓர் ஆடை போர்த்திக் கொண்டு

என் வீதியில் நான்

ஓர் அனாதையாய் நடக்கிறேன்!

அன்றாடத்தைத் தேடித்தேடி ஓடுவதும்

சாப்பிடுவதற்காகச் சமைப்பதும்

சமைத்ததற்காகச் சாப்பிடுவதும்

பற்றாக் குறைக்காகப் பரிதவிப்பதும்

பரிதாபத்தையே பெற்றும், வளர்தகும்

பிரிவுகளுக்காக ஏங்கி ஏங்கி

என் வீதியில் நான்

ஓர் அனாதையாய் நடக்கிறேன்!

யுத்தத்தின் முலம் சமாதானம்

சமாதானத்திற்கான யுத்தம்.....

எறிகணை விச்சம் அதிரடித் தாக்கலும்

பாரம்பரியம் பற்றிய வீரப்பிரதாபமும்

சமரசமும் பேச்சுவார்த்தையும்

நடுவர் கில்லாத யுத்த நிறுத்தமும்

பிறந்தும் வளராத சுதந்திரக் குழந்தைக்கு

பாலாட்டலும் தாலாட்டலும் பாராட்டலும்.....

நிம்மதியைத் தொலைத்துவிட்ட

(நாட்டு) நிலைமைகளை உள்மன

விட்டுக்குள் பூட்டி வைத்துக்கொண்டு

கின்னமும் வாழ்வேன் என்ற

கிறமாய்ப்பை மட்டும் கிழந்து விடாமல்

என் வீதியில் நான்

ஓர் அனாதையாய் நடக்கிறேன்!

சொந்த உரைப் பிரிந்த சோகம்

ஏ.ஏ.அயீர் அலீ

சொந்த உரைப் பிரிந்த சோகம்
இருக்கிறதே...
அதைச் சொல்லி மாளாது!

தன்னியாவை மறந்தாலும்
கிண்ணியாவை மறக்க முடியாது
மறக்கக்கூடிய ஊரா அது?

அங்கே யுத்த அதர்மன் அட்டகாசம்!
எங்கள் மதர் மண் கெட்டு நாசம்!

எங்கள் ஊரிலிருந்து திருகோணமலைக்கு
எட்டுக்கட்டை!
அங்கே போய்ச் சேர்வதற்குத்தான்
எத்தனை முட்டுக்கட்டை!

இப்போதுதான் தெரிகிறது
பள்ளி வயதில்-
தடைதாண்டி ஓட்டப் போட்டியெல்லாம்
ஏன் வைத்தார்களென்று!

ஒரு பொயின்று!
வாழ்க்கை - ஏற்றம், இறக்கம்!
உதாரணம்- செக் பொயின்று!

கண்ணகி கால் சிலம்பில் இருந்ததோ
முத்துப் பரல்கள்
இன்றைய கொழும்பில் இருப்பதோ
வெற்று பரல்கள்!

தலைநகரத் தெருக்களெல்லாம் என்ன
குறுக்கெழுத்துப் போட்டித் தாள்களா?
அடைக்கப்பட வேண்டிய சதுரங்கள்-
கொழும்பு.1, கொழும்பு.2
கொழும்பு.3, கொழும்பு.7

குழம்பிவரும் சொல்-
சமாதானம்!

தலைகீழாகக் கிடக்கும் சொல்-
மனிதாபிமானம்!

யா
த்
ரா

வெ
ளி
யு
ட்
டு
வி
ழா

க
வி
ய
ர
ந்
கு

□

எந்தெந்த நேரத்தில் எது நடக்கும்
எவற்றிவோம் இறைவனுக்கே உலகடக்கம்
அந்தந்த நேரத்தில் அது நடக்கும்
அமுதென்ன தொழுதென்ன விதி நடக்கும்!

மனசுக்குள் அமுதமுது நிதம் வாழ்கிறோம்
மரணநகர் வீதிவழி உலாப் போகிறோம்!

□

வாடகை வீட்டில் வாழ்ந்திடும் நாங்கள்
வாழ்வினில் அகதிகள் ஆனோம்!
நாடக மேடை போன்றதே வாழ்வு
நாளுமே சோதனை சூழும்!
தேடிய செல்வம் எம்மிட மில்லை
தெருவினில் ஓடுது வாழ்க்கை!
நாடிய சொந்தம் நெஞ்சினி லில்லை
நாங்களும் அகதிகள் ஆனோம்..!

வீட்டினில் மொத்தம் உருப்படி ஏழு
விடிவினி வாழ்வினில் ஏது?
கூட்டினில் கல்லை வீசினால் அங்கு
குருவியும் வாழ்ந்திடு மாமோ?
நாட்டினில் நாளும் கலவர மானால்
நாங்களும் வாழ்ந்திட லாமோ?
வேட்டொலி தானோ தேசிய கீதம்
வேதனை வாழ்வனிப் போதும்!

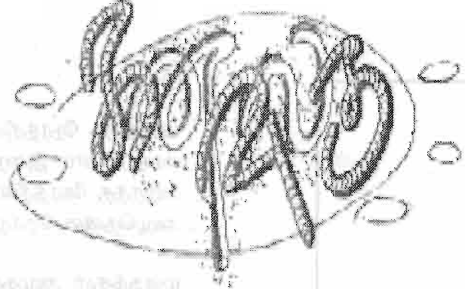
அகதிகள் நாங்கள் இல்லிட மில்லை
ஆண்டவன் படைத்தது மேனோ?
திகதிகள் மாறும் தினம்வர வேணும்
தினசரி வாழ்க்கையே மோசம்!
அவதிகள் கூடி அலைவதி னாலே
அகதிகள் நாங்களும் இங்கு
கவலைகள் கோடி கனவுல கத்தில்
கழிந்திடும் எங்களின் வாழ்க்கை!

எனக்கிந்தக்
கனவுலகு பிடிக்கவில்லை

அது
வசீகர வானவில்லின் நிறங்களை
வெட்டிப் பிரித்தெடுக்கிறது

சுவாச உயிர் மூச்சுக்களை
இதயமற்ற துப்பாக்கிகளால்
சூறையாடிப் போகிறது

இன்னதென்று
பிரித்தெடுத்து அறிய முடியாமல்
பெரும் சமுத்திரமாய்
ஒன்றாகி நிற்க வேண்டிய மானுடத்தில்
ஒரு பௌத்தனை
ஒரு இந்துவை
ஒரு முஸ்லிமை
ஒரு கிறிஸ்தவனை
பெரும் வெறியோடு
நாவைத் தொங்க விட்டுத்
தேடியலைகிறது.

வெலிமட ரபீக்

உள் மனசுக்குள்
இரண்டாம் இடலராகவும்
முகத்தில்
இரண்டாம் மகாத்மாவாகவும்
வேசம் கட்டிக்
கம்பீரமாய் நிமிர்ந்திருக்கிறது.

மனிதர்களில்
நிறம்பிப் பூசுகிறது
மென் சிறகுகளை
முறித்துடைக்கிறது
எனக்கிந்த
நிஜவுலகு பிடிக்கவில்லை

அது எனது
கனவுலகு போலில்லை
கண்மணி,
நீயாவது
என் கனவுலகுக்கு வா!

தூறல்

இப்னு அஸீமத்

இந்தியாவில் 'அக்னி கன்யா' என்றழைக்கப்படும் பெண் அரசியல்வாதி மம்தா பென்ர்ஜி. வங்க தேசத்தில் பிறப்பெடுத்த இந்த வங்கப் புயல் திரினாமுல் காங்கிரஸின் தலைவி. அதாவது பாராளுமன்றத்தில் ஏழு எம்.பிக்களைக் கொண்ட கட்சியின் தலைவி.

இந்திய அரசியலில் மிகவும் பரபரப்பாகப் பேசப்படும் மம்தா இந்தியப்பிரதமர் அடல் பிகாரி வாஜ்பேயியைப் போல கவிதை எழுதுவதிலும் திறமைசாலி. 'அம்மா' (மா) என்ற பெயரில் கவிதைத் தொகுப்பொன்றைத் தந்திருக்கும் மம்தா, " இந்த வங்காள மண்ணில் பிறந்த எனக்குக் கவிதையுணர்வு ஊற்றெடுக்காமல் இருந்தால்தான் அதிசயம்" என்கிறார். மாதிரிக்கு மம்தாவின் 'மா' (அம்மா) கவிதை வரிகள்:-

அம்மாவின் முகம் சொர்க்க சுகம்
மறக்கச் செய்யும் எத்தனை துக்கத்தையும்
அம்மாவின் கையில் ஒளிந்திருக்கிறது கரிய மேகம்
ஆறுதலாக அன்பு மழையை வேண்டாமளவு பொழியும்!
அம்மாவின் சேலைத் தலைப்போ மாபெரும் கவசம்
எவ்வகைத் தீய சக்தியையும் தடுத்து என்னை மூடும்
எவன் ஒருவனுக்குத் தாயைப் பிடிக்கவில்லையோ
அவன் சினேகிதத்தின் அர்த்தத்தையே அறியாதவன்

தாய் எப்படி இருப்பினும் தாய்தான்
எத்தனை தரம் பார்த்தாலும்
எத்தனை தரம் நினைத்தாலும்
அம்மாவை மறுபடி மறுபடி பார்க்கும் ஆசை
எப்போதும் எனக்குக் குறையாது.

ரவீந்திர நாத் தாகூர், நஸ்ருல் இஸ்லாம் ஆகியோரது பரம ரசிகை மம்தா பென்ர்ஜி.

'அம்மா' என்ற தலைப்பில் கவிஞர் வாலி ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு பினை வெளியிட்டிருந்தார். மிகவும் அற்புதமான புதுக்கவிதைகள். 'அம்மா...அம்மா' என்று கவிஞர் தமிழ் நாடனும் உலக நாடுகளையெல்லாம் அழைத்து ஒரு கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டிருந்தார்.

தி.ஜானகி ராமனின் 'அம்மா வந்தாள்' நாவல் அற்புதமானது. வலம்புரிஜான் ஆசிரியராகவிருந்து எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் வெளியிட்ட 'தாய்' இதழும் கவிதைத் தன்மை மிக்கதாகவிருந்தது. சில நல்ல கவிதை நடைகளை ஆரம்பத்தில் நான் படித்ததே இந்த இதழில்தான். ரவீ என்பவர் சின்னச்சின்னக் கவிதைகளை இதில் எழுதுவார். பிறகு சங்கர்-கணேஷ் இசையமைப்பில் ஒரு படத்தில் பாடலொன்றை எழுதினார். 'உருவங்கள் மாறலாம்' என்று நினைக்கிறேன். 'வானில் வாழும் தேவதை என் நேரில் வந்தாளோ' என்று ஆரம்பிக்கிறது பாடல்.

'அம்மா' பற்றி நிறையவே சினிமாப் பாடல்கள் வெளிவந்துள்ளன. கண்ணதாசன் வாலி, வைரமுத்து எனப் பலரும் எழுதிவிட்டனர். சினிமாப் பாடல்களில் புதுக் கவிதைத் தன்மையைப் புகுத்தியவர் வைரமுத்து எனப் பலரும் நினைக்கிறார்கள். தவறு. நா.காமராசன், முத்துலிங்கம், புலமைப் பித்தன் ஏன் கண்ணதாசன் கூட புதுக்கவிதைத் தன்மைப் புகுத்தியுள்ளார். உதாரணமாக:-

'நதியில் விளையாடி
கொடியில் தலை சீவி
நடந்த இளந் தென்றலே...'

'காதல் சிறகைக்
காற்றினில் விரித்து
வான விதியில் பறக்கவா...'

'முத்து ரதமேறும்
நிலவுக்கு நாங்கள்
கொட்டி வைத்த வைரம்
நட்சத்திரமாகும்'

-கண்ணதாசன்

'நுரைப் பூவை அள்ளி
அலை சிந்த வேண்டும்'

- நா. காமராசன்

'முன்றாம் பிறையில் தொட்டில் கட்டி
முல்லை மலர்கள் மெத்தையிட்டு'

-கண்ணதாசன்

'தேன் சிந்துதே வானம்
உனை - எனைத்
தாலாட்டுதே...
மேகங்களே தரும் ராகங்களே
எந்நாளும் வாழ்க...'

'மாஞ்சோலைக் கிளிதானோ
மாள்தானோ
வேப்பந்தோப்புக் குயிலும்
நீதானோ
இவள் ஆவாரம் பூதானோ
நடை தேர் தானோ...'

- முத்துலிங்கம்

சேலையைச் சோலையென்பார் வைரமுத்து. இவருக்கு முன்னரே பலர் இதைச் சொல்லிவிட்டனர். புலமைப்பித்தன் 'தங்க மகன்' படத்தில் 'ராத்திரியில் பூத்திருக்கும்' என்ற பாடலில் 'சேலைச் சோலையோ' என்றார். கண்ணதாசன் 'பயணம்' படத்தில் 'தென்றலுக்கு என்றும் வயது' என்ற பாடலில் 'பட்டுச் சேலை கட்டும் சோலை' என்றார். அதேபோல் கண்ணதாசன், 'எனது கைகள் மீட்டும் போது வீணை அழுகின்றது - எனது கைகள் தழுவுப்போது மலரும் சுடுகின்றது' என்பதை வைரமுத்து, 'புதுக் கவிதை' படப்பாடலில் அப்படியே கையாண்டார்.

இப்படியான தழுவல்களும் கையாடல்களும் ஏராளம் உள்ளன. கடந்த காலங்களில் இலங்கையில் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுதிகள் இரண்டொன்றில் இவ்வாறான தன்மையை நாம் காணக் கூடியதாயிருந்தது. பெயர்களைச் சொன்னால் வம்பாகிவிடும். □

எனக்குக் கல்லெறிபவனுக்கு...

த.ஜெயசீலன்

மூச்சடக்கி நல்ல முத்தெடுத்தல் போலத்தான்
மூழ்கி மொழிக்கடலில்
மீனுங்கிற சொல்லெடுத்துக்
கோத்து... கவிமாலை கொணர்தல்
உயிர் துடிக்கும்
பாரத்தைப் பாட்டில் பகர்தல்
அட பிள்ளாய்....

நீ இதனை விளங்காமல் நீட்டி விமர்சிக்கும்
சத்திர சிகிச்சைக்குக் கத்தரீக்கோல் கொண்டு வந்தாய்

பிரசவ வலி ரசித்துப்
பெற்றெடுத்தேன் கவிச்சேயை
கருத்தரீக்கத் தெரியாத நீயா பெயர் வைப்பாய்

இயற்கை இறக்கை கட்டி
எழிலூட்டும் என் கவிக்கு
மயிரணைய நீயா வர்ணங்கள் பூசவந்தாய்

என்முகம் எவ்வாறு நான் விரும்பாமலே
எனக்குச் சொந்தமாச்சோ
அது போல்தான் என் கவிதை முகங்கொள்ளும்
இப்படித்தான் என் சிந்து இருக்கும்
இதைக் கேட்க
நீயார் குறைசொல்ல உனக்கெத் தகுதியுண்டு

என் முகத்தை வேறொருவன் முகம்போல
நீ மாற்றச் சம்மதியேன்
கவிதையிலென் சுயசந்தம் தனை மாற்றேன்
மீண்டும் கேட்கின்றேன்
நீயார் எனை நிறுக்க

தேவ்வெயனில் என் கவியைத் தெரி
இல்லாட்டிப் போ
உன் அளக்கும் கருவிகளை விட நானோ
காலத்தை நம்புகிறேன்
காலம் என் கவியை நாளை தூக்கி விரும்
பார்... உன் விமர்சனத்தைத் தூக்கிலிரும்

தகவற் பெட்டி

இலங்கை வானொலியின் பவள விழா ஆண்டை முன்னிட்டுத் தமிழ்ச் சேவை நடத்திய விழா 02.09.2000 அன்று பம்பலப்பட்டி புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பகுதிநேர அறிவிப்பாளர்களுக்கான ரூபகப் பரிசுகளுக்கு 'யாத்ரா' அனுசரணை வழங்கியது. 'யாத்ரா' சார்பில் கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், ருபவாஹினி தமிழ்ப்பிரிப் பொறுப்பாளர் எஸ்.விஸ்வநாதன் ஆகியோர் ரூபகக் கேடயங்களை வழங்கி வைத்தனர்.

கவிச்சுடர் அன்பு முகையதினுக்கு அவரது பிறந்தகமான கல்முனையில் 30.06.2000 அன்று மணிவிழா கொண்டாடப்பட்டது. 40 பக்கங்களிலான அழகிய மணிவிழா மலரும் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

எருக்கலம்பிட்டி எஸ்.எச்.நி..மத்தின் 'வாழ்ந்திருவோம் வா' கவிதைத் தொகுதி 30.07.2000 அன்று 'தாருஸ்ஸலா'மில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

'மல்லிகைப் பந்தல்' ஏற்பாட்டில் கவிஞர் நீலாவணன் நினைவு கூரலும் கவிஞர் அன்பு முகையதீன் பாராட்டு வைபவமும் 14.08.2000 அன்று 'மல்லிகை' ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா தலைமையில் கொழும்பில் நடைபெற்றது.

கவிஞரும் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணியும் அமைச்சருமான எம்.எச்.எம். அவஹ்..ப் அவர்கள் 16.09.2000 அன்று ஹெலிகொப்டர் விபத்தில் அகாலமரணமடைந்தார். அன்னாரின் பூதவுடல் ஜனத்திரளுக்கும் கண்ணீர் வெள்ளத்துக்கும் மத்தியில் ஜாவத்தை முஸ்லிம் மையவாடியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

பிரபல சிறுகதையாளரும் கவிஞருமான மருதூர்க் கொத்தணைக் கௌரவித்து மருதமுனையில் 27.07.2000 அன்று விழா நடத்தப்பட்டது. 'கலாபூஷணம்', 'வட கிழக்கு மாகாண ஆளுனர் விருது'களைப் பெற்றமைக்காக இப்பாராட்டு விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

'ஆலாபனை' கவிதை நூலுக்கு 1999ம் ஆண்டுக்கான சாஹித்ய அகாதமி பரிசு கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. கவிக்கோவுக்கு 'யாத்ரா'வின் வாழ்த்துக்கள்.

1999ம் ஆண்டுக்கான கவிதை நூலுக்கான சாஹித்ய மண்டலப் பரிசு 'கந்த கோட்ட மான்மியம்' என்ற செய்யுள் நூலுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பக்தி இலக்கியத்துக்கு கவிதைப் பரிசைப் பெற்ற 'கண்டாவளைக் கவிராயர்' எஸ்.கே.ராசையா அவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

ஒரு யுகத்தின் தலைவனான கவிஞன்

மர்ஹூம்

எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் அவர்கள்

- ஒரு விசிறியின் வாக்குமூலம்

எனது சொந்த ஊரான ஓட்டமாவடியில்தான் முதன் முதலில் அவரை நான் சந்தித்தேன்.

எண்பதுகளின் முற்பகுதியில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பை எமது பிரதேசத்தில் அறிமுகப்படுத்துவதற்காக அவர் சிலருடன் வருகை தந்திருந்தார். அன்று வருகை தந்திருந்தோரில் கவிஞர் மருதூரக் கனியைத் தவிர வேறு யாரையும் எனக்கு இப்போது ஞாபகம் இல்லை.

அப்போது நான் மிக இளம் வயதினனாக இருந்தேன். தமிழ் இளைஞர்களின் ஆயுதப் போராட்டத்தின் ஆரம்பக் காலகட்டம் அது. அவ்வேளை பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி ஆசிரியனாக இருந்தேன். விடுமுறையில் ஊருக்கு வந்திருந்த வேளையில்தான் கவிஞர் அவர்கள் எமது ஊருக்கு வருகை தந்திருந்தார்கள்.

'அரசியல் விழிப்புணர்வு' சமூக விடுதலையும் பற்றியதாக அவரது அன்றைய உரை அமைந்திருந்தது. அதுவரை எந்த இலக்கியவாதியிடமும் எந்த அரசியல்வாதியிடமும் அப்படி ஒரு காத்திரமான உரையை நான் கேட்டிருக்கவில்லை. அவரை எனக்கு மிகவும் பிடித்துப்போயிற்று.

சபையோர் கருத்துக்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. கவிஞர் அல்லாமா இக்பாலின் கவிதையொன்றுடன் நான் எனது கருத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தபோது அவர், 'சடார்' என என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தது எனக்கு இன்னும் நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. நான் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் அவருக்கு அருகே அமர்ந்திருந்த எமது ஊர்ப்பிரமுகர் ஒருவரிடம் 'யார் இந்தப் பையன்' என வினவுவதும் என் செவிகளில் விழுந்தது.

அன்று ஆரம்பமான அவருடனான உறவு அன்னாரின் துயரம் மிகுந்த மரணம் வரை இருந்தது.

அவர் மீதான மரியாதை எனது மரணம் வரை இருக்கும் என்பதைச் சத்தியம் செய்து சொல்லி வைக்க முடியும்.

வரங்கள் யாவும் கிடைக்கப் பெற்ற அற்புதமான மனிதனாக அவரை நான் கண்டேன். யார் மத்தியில் அவர் பேசினாலும் அந்த இடத்திலுள்ள அத்தனை பேரையும் கட்டிப்போடுகிற விதத்திலான பேச்சு வன்மையும் குரலும் அவருக்கு அருளப்பட்டிருந்தன. நிதானமாகவும் அறிவு பூர்வமாகவும் எதையும் அணுகும் ஆற்றல் அவருக்கிருந்தது. சட்டமாக இருந்தாலென்ன, அரசியலாக இருந்தாலென்ன, இலக்கியமாக இருந்தாலென்ன - தொட்டதிலெல்லாம் அவர் துவங்கினார்.

நிமிர்ந்த நடையும் மலர்ந்த சிரிப்பும் வசீகரம் மிக்க தோற்றமும் கொண்டவராக அவரிருந்தார். மாத்திரமன்றிக் கண்ணியம் மிக்கவராகவும் அன்பு மிக்கவராகவும் மிளிர்ந்தார். எவ்வகையினரான மனிதனாக இருந்தாலும் அவருடன் மிகுந்த மரியாதையுடன் உரையாடுவார். அதே போல அவர்களின் கருத்துக்களுக்கும் மதிப்பளிப்பார். காருண்யம் மிக்க இளகிய மனசுக்காரர் அவர். அவரது கவிதை வரியொன்று இப்படிச் சொல்கிறது...

* அடிக்காதே அந்த நுளம்புக்கு
அது அழுதால்
நான் தாங்க மாட்டேன்*

அவரால் நான் மிகவும் கவரப்பட்டிருந்தேன். இன்னும் தெளிவாக அதைச் சொல்வதாக இருந்தால் எல்லா வகையிலும் அவரை ரசிக்கும் அவரது விசிறியாக இருந்தேன். இதை நான் எழுதும் கணம் வரைக்கும் இந்த மண்ணில் என்னைக் கவர்ந்த ஓரே மனிதர் அவர்தான்.

அவர் ஒரு சூரியனாக ஒளிர்ந்தார். அவரால் பல நட்சத்திரங்கள் ஒளிபெற்று மின்னின. ஒரு திறந்த புத்தகமாக அவர் இருந்தார். 'தாருஸ்ஸலாம்' கதவுகளை மட்டுமல்ல, அவரின் இதயக்கதவுகளையும் என்றும் திறந்தே வைத்திருந்தார். விரும்பியவர்கள் வந்தார்கள். விரும்பாதவர்கள் சென்றார்கள். அவரை விட்டுச் சென்றவர்கள் முகமிழந்தார்கள், முகவரியுமிழந்தார்கள்.

அரசியலுக்கு வந்துதான் புகழும் செல்வமும் சேர்க்க வேண்டும் என்ற அவசியம் அவருக்கு இருக்கவில்லை என்பதை நான் நன்கறிவேன். அவர் ஒரு சிறந்த சட்ட நிபுணர் என்பதை முழு உலகுமே அறியும். மரியாதை மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர். அவர் நினைத்திருந்தால் மேட்டுக்குடி மனிதனாக வாழ்ந்து அனுபவித்திருக்கலாம். ஆனால் தனது சமூகம், தனது மக்கள், தனது நாடு என்று அவர் சிந்தித்தார். அந்தச் சிந்தனையே அவரை அரசியலில் இறக்கிற்று.

அவரால் தமது பெயர் உச்சரிக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்பியவர்களை, அவரது கண்களில் ஒரு முறை தோற்றங் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் முண்டியடித்தவர்களை, ஒரு வார்த்தை தம்மோடு பேசமாட்டாரா என்று ஆசைப்பட்டவர்களை, அவரை ஒரு முறை தொட்டுப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்றும் அவரோடு ஒருமுறை சிரித்துவிட வேண்டும் என்றெல்லாம் அலைபாய்ந்த மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டிருக்கிறேன், மெய்சிலிர்த்திருக்கிறேன்.

அவரது சிந்தனைகள் உயர்ந்தவை. அவரது கனவுகள் மகத்தானவை. அவர் தமது பேச்சில் அடிக்கடி அல்லாமா இக்மாலைக் கோடிடுவார். கனவுகளைக் கூடப் பெரிதாகவே காணுங்கள் என்று சொல்லார். அதனால்தான் மிகக் குறுகிய காலத்தில் அரசியலில் ஓப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத தானைத் தலைவனானார். வெறுமனே பாராளுமன்றக் கதிரைகளைத் தேய்த்துக் கொட்டாவி விடும் அரசியல்வாதியாக இல்லாமல் எந்நேரமும் மக்கள் பற்றி, அவர்களது தேவைகள் பற்றி, அவர்களது கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பது பற்றிச் சிந்தித்துப் பம்பரமாகச் சுழன்றார். குழாய் நீர் பெற்றுக் கொடுத்து, பொது மலகூடங் கட்டிக் கொடுத்து வாக்குப் பொறுக்கும் சராசரி அரசியல்வாதியாக அவர் இருக்கவில்லை.

அரசியல் என்பது மக்களின் முழுமையான விடுதலை என்று செயற்பட்டார். மனிதாபிமானம் மிக்கவராக அவர் இருந்தார். அதனை அவரது கவிதை ஒன்றின் மூலம் உணரலாம்

எந்த

சர்வதேச ஒப்பந்தத்தின் கீழ்

இதை நீயுனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டாய்

ஓ.. சுயநலப் பெண்ணே!

உன்னால்

அதை நம்பியிருந்த ஒரு கோடி மக்கள்

இனிச் சின்னாபின்னப் படப்போகிறார்கள்

என்பதைத் தெரிந்தும்

இதை நீ விலை கொடுத்து

உனக்கு மாத்திரம்

சொந்தமாக்கிக் கொண்டதுவும் சரிதானா?

புருஷனைப்

பொல்லாத புலிகள் சுட்டார்கள்

எட்டுக் குமர்களுடன்

எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு

வீடு வாசல் இழந்து

இந்த அகதி முகாமில் இருக்கின்றாய்

என்பதற்காய்

நீ செய்ததுவும் சரிதானா?

உன்னிரு கண்களின் ஊற்றுக்கள்

வற்றாதவை

நீ தனிச் சொந்தம் கொண்டாடுகின்றவள்.

அந்த நதி தொடர்ந்து ஓடத்தான் போகிறதா

பாவம், எகிப்திய மக்கள்!

நைல் நதியை உன்னிடம் இழந்துவிட்டு

பிச்சை கேட்டு நிற்கப் போகிறார்கள்!

அவர் வளர்த்துக் கொண்ட திறமைகளும் அவரது புத்திசாலித்தனமும் அவரது நெஞ்சுரமும் அவரது ஆளுமையும்தான் அவர்மீது பலருக்குப் பொறாமையையும் வயிற்றொரிச்சலையும் வளர்த்து விட்டன என்று நான் நம்புகிறேன். எல்லா வகையிலும் அவர் பிரகாசம் பெற்றார் என்ற வெதும்பலிலேயே அவர் மீது சேற்றை வாரி வாரி இறைத்தார்கள். ஆனால் அவரை நோக்கி நீட்டப்பட்ட விரல்களுள், ஒன்றில் சேறு இருந்தது. அல்லது இயலாமையும் வங்குரோத்துத் தனமும் வக்கற்ற நிலையும் இருந்தன என்பேன்.

ஒரு சில பத்திரிகைகளுக்குக் கூட அவரது அரசியலை விட்டால் விமர்சிக்க வேறேதும் இல்லை என்ற நிலை இருந்தது. ஆயுதம் ஏந்துவோரால் ஏற்பட்ட நெருக்குதல்களைப் பற்றி ஒரு வரி கூட எழுதத் திராணியற்றிருந்தவர்கள் கவிஞரை, அவரது அரசியலை விமர்சிக்க மட்டும் மீசை முறுக்கினார்கள். மார் தட்டினார்கள், எதிர்வு கூறல்கள் சொல்லும் தீர்க்கதரிசிகளாய் மாறினார்கள். வித்தியாசமான ஒரு பறவையாய் அவரைச் சித்தரித்துச் சிறுகதையொன்று கூட வெளிவந்தது.

அவரை விமர்சித்தவர்களில், அவர் மீது அபாண்டம் சுமத்திப் பேசியவர்களில், அவரது அரசியலைப் பக்கம் பக்கமாக எழுதித் தள்ளியவர்களில் அநேகர் அவரது காலடியிலேயே போய்க் கரைசேரக் கண்டேன். தூஷித்து எழுதிய சிலர் பேனாவையும் பேப்பரையும் கூடவே அவர்களது கம்பீரத்தையும் சேர்த்துக் கடாசி விட்டு அவரைச் சந்திக்க வரிசையில் நின்றார்கள்.

கதிரையில் உட்கார்ந்து கருத்துச் சொல்பவர்கள், மகா பண்டிதர்கள் எனத் தம்மைத்தாமே கருதிக் கொண்டவர்கள், பத்திரிகையில் அறிக்கை விட்டால் பிரச்சனைகள் முடிந்து விடும் என்று நினைக்கும் அதிமேதாவிகள் அவரது பிரமாண்ட வளர்ச்சி கண்டு அசந்து அவருடன் ஐக்கியமானார்கள். அவர் எல்லோரையும் ஒரு தந்தை போல் அணைத்துக் கொண்டார்.

ஆனால் அவர் விமர்சனங்களைப் பொருட்படுத்தியதாகவே அறியேன். பொருட்படுத்தி சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்திருந்தால் அவருக்கு எதையும் சாதிக்க முடியாது போயிருக்கும். மிகப் பெரும் விருட்சமாக முஸ்லிம் காங்கிரஸை வளர்க்க முடியாது போயிருக்கும்.

நாடளாவிய ரீதியில் அவரது திறமை வெளிப்பட்டமை, பௌத்த மதகுரு ஒருவருடனான தொலைக் காட்சி விவாதத்திலாகும். அன்று அவர் அதிசயமான ஒரு மனிதர் என்பதை நிரூபித்தார். அந்த விவாதத்துக்குப் பிறகு பெரும்பான்மைப் புத்தி ஜீவிகளிடமும் அரசியல்வாதிகளிடமும் அவருக்கு மரியாதை பெருகிற்று. பத்திரிகைகளில் அவரது திறமை குறித்து ஏராள கட்டுரைகளும், கவிதைகளும், கடிதங்களும், அறிக்கைகளும் பிரசுரமாயின. கந்த பில் நடப்பதான அந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டாம் என பலர் கேட்டுக் கொண்ட போதும் துணிச்சலுடன் அவர் அதில் கலந்து கொண்டு அனைவரையும் ஆச்சரியப்பட வைத்தார்.

அந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எனக்கே சில இடங்களில் அவரிடம் கேட்கப்பட்ட சில வினாக்கள் குறித்து கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. அதே இரவு எனக்கும் ஒரு கவிதை பிறந்தது. சம காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு தனிமனிதனைப் புகழ்ந்து நான் எழுதிய ஒரே கவிதை அதுவாகத்தான் இருக்கும். அது தினகரன் பத்திரிகையில் பிரசுரமானது.

பூகம்பம் புரட்டிய ஒரு கிராமத்தில்
உயிர் பிழைத்த அனாதைச் சிறுவனாய்
நீ தத்தித் தத்தி நடந்தாய்...
நான் பொத்திப் பொத்தி அழுதேன்...

காற்றே இல்லாத ஒரு மண்டலத்தில்
நீ சுவாசிக்கப் போனாய்
எங்களுக்காய்... எங்கள் எல்லாருக்குமாய்..

அக்கினிக் குண்டத்துள் நடந்து போனாய்
வெறுங் காலுடன் -
நாங்கள் அழுதோம்...

கண்ணுக்குப் புலப்படாத தேவதைகளுக்குக்
கண்ணீரால் நான் கட்டளையிட்டேன்
தன்னந்தனியானான உன்னைத்
தாங்கிக் கொள்ளுமாறு...

நீ நடந்தாய்..

அதிர்ந்திருந்த அண்ட சராசரமெல்லாம்

அமைதியாயிற்று..

நீ நடந்தாய்...

தீ தீய்ந்து போயிற்று

நீ நடந்தாய்....

நதிகள் பிரவகித்துப் போயின

கல்லெறிந்தார் உனக்கு

‘கல்பு’ நொந்தது எனக்கு

கண்டாயா, அவர்கள் கைகளெல்லாம்

கறுப்பு நிறம்

உன் மீது வீச சேறு அள்ளியவர்களெல்லாம்

பெரும்பாலும் பூசிக் கொண்டவர்களே...

மாட்டிக் கொண்டாயென்று

மத்தளங் கொண்டியவர்களெல்லாம்

சத்தமேயின்றிச் சவமாய்க் கிடக்கிறார்கள்

இருட்டுத் தெருவுள் உன்னை

இழுத்துக் கொண்டு போனவர்களின்

குருட்டுக் கண்களுக்கெல்லாம்

வெளிச்சத்தின் விலாசத்தையல்லவா

கொடுத்து விட்டு வந்தாய்

புண்ணாக்கி விடுவதற்கென்றே

புரவியேறி வந்தவரை

புரட்டிவிட்டு வந்தாய், பூங்கொத்தோடு

கேட்கிறதா அந்தச் சத்தம்...

நீ திரும்பிய போது எழுந்த கைதட்டல்

இன்னும் ஓயவே இல்லை.

அவகாசம் கிடைத்து தனியே கதைக்கும் வாய்ப்பு நேரும் போதெல்லாம் எனக்கே மறந்த எனது கவிதை வரிகளை ஞாபமுட்டுவார். விமான நிலையத்தில் எப்போது நான் கடமையில் இருந்தாலும் அவர் பயணிக்கிறார் என்று அறிந்தால் தவறாமல் சந்திப்பேன். சந்தித்தவுடன் சுகம் விசாரித்துவிட்டு மற்றவர்களிடம் ‘இவரைத் தெரியுமா உங்களுக்கு? இவர் ஒரு கவிஞர்’ என்றுதான் அறிமுகப்படுத்துவார். கடைசியாக நான் அவரைச் சந்தித்த எஸ்.எச். நி.மத்தின் கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழாவில் அவரிடம் நூல் பெறுவதற்காக நான் அழைக்கப்பட்டேன். என்னை அழைத்த அறிவிப்பாள நண்பர், அறிவிப்பாளர், நேர்முக வர்ணணையாளர், குடிவரவு குடியகல்வு அதிகாரி’ என்று எனது பெயரைச் சொன்ன போது ‘கவிஞர் என்று சொல்லுங்கள்’ என்று அழுத்திச் சொல்லிக்கொடுத்தார். கவிதைக்கும் கவிஞர்களுக்கும் அவர் மிகுந்த மரியாதை கொடுத்தார் என்பதற்கு இது போன்ற பல சம்பவங்களை என்னால் சொல்ல முடியும்.

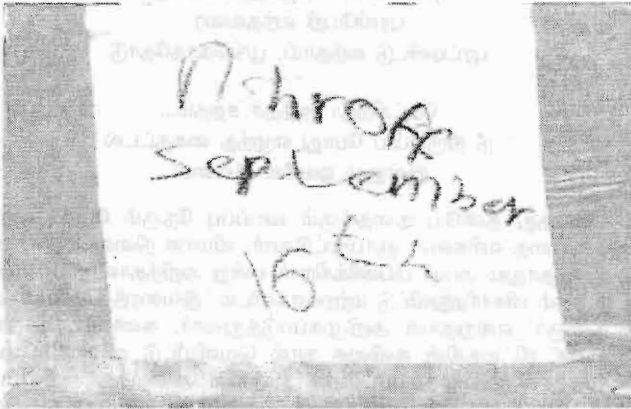
இஸ்லாமும் அரசியலும் வாழ்க்கையும் வேறு வேறு அம்சங்களல்ல என்று உறுதியாக நம்பிய அவரைச் சுற்றி இருந்த கவிஞர் கூட்டம் போல் உலகத்தில் வேறு எந்த அரசியல்வாதிக்கும் இருந்ததாய் அறியேன். அவரது ஐம்பதாவது பிறந்த தினத்தில் ஐம்பது கவிஞர்கள் அவரைக் கவிதையில் பாடி நூலாக வெளியிட்டார்கள். அதுவும் ஒரு சாதனையே.

இன்று இந்த சரித்திர நாயகன் நம்முடன் இல்லை. ஆனாலும் அவர் எனக்குள் இன்னும் வாழ்வதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவரது மரணச் செய்தி கேட்டு அது பொய்யாக இருக்கக் கூடாதா என்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்தேன். பிற்பகலில் 'நான் மட்டும் தப்பினேன்' என்று ஒரு அறிக்கை விடமாட்டாரா என்று பாமரத்தனமாக என் மனது ஏங்கிற்று.

கிழக்கிலிருந்து வந்த ஒவ்வொரு தொலைபேசி அழைப்பும் மக்கள் தலையிலும் நெஞ்சிலும் அடித்துக் கதறுவதாகச் சொல்லச் சொல்ல என்னைக் கட்டுப்படுத்த என்னால் முடியாமற் போயிற்று. தொலைபேசியில் பலருடன் அழுகையே மொழியாய்ப் பேச நேரிட்டது.

என்னுடைய கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழாவில் பிரதம அதிதியாக வந்து அவர் உரையாற்றும் போது 'நான் அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனின் கவிதைகளின் ரசிகன்' என்றார் கவிஞர். எனது கவிதைகளின் ரசிகனான அந்தப் பெருந்தகைக்கு அவரது ரசிகன் என்ற வகையிலான ஒரு வாக்கு மூலமே இது. என்னை முதன்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்கு நான் எப்போதும் முனைப்புக் காட்டியதில்லை என்பதை என்னைத் தெரிந்தவர்கள் நன்கறிவார்கள். இதை ஒரு வாக்கு மூலமாக எழுதவேண்டுமென நினைத்ததாலேயே 'நான்' என்ற சொற்பிரயோகம் அதிகம் வந்துள்ளது. மிகவும் மனம் நொந்த நிலையில்தான் இதனை நான் எழுதுகிறேன்.

இதனை கணினியில் எழுத்துக்கோவை செய்யும் போது எனது புதல்வி, பாடக் கொப்பியின் அட்டையில் கவிஞரின் மறைவுத் திகதியைக் கறுப்புச் சோக்கினால் எழுதியிருந்ததை என் மனைவி எடுத்து ஆச்சரியத்துடன் காட்டினார். அவரது மறைவு யார் யாரையெல்லாம் எப்படிப் பாதித்திருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு சிறிய ஆதாரமாகும். இத்தனைக்கும் என் புதல்வி மூன்றாம் ஆண்டில்தான் கற்கிறான்.

இந்த வாக்கு மூலத்தை முடிப்பதற்கு முன் கவிஞர் அஷ்ரஃப் அவர்களைப் பற்றி பற்றி மற்றொரு சிறந்த கவிஞரான 'வேதாந்தி' எழுதிய கவிதை ஒன்றின் ஒரு பகுதியை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

புலவனுக்குரிய நயமும்
புரவலனுக்குரிய பெருந்தன்மையும்
உன்னிடமுண்டு

ஆதலால்
நீ விரும்பப்படுவாய்

தலைவனுக்குரிய பேணுதலும்
தொண்டனுக்குரிய விசுவாசமும்
உன்னிடமுண்டு

இன்னும்
குருவுக்குரிய ஞானமும்
சீடனுக்குரிய தாகமும்
உன்னிடமுண்டு

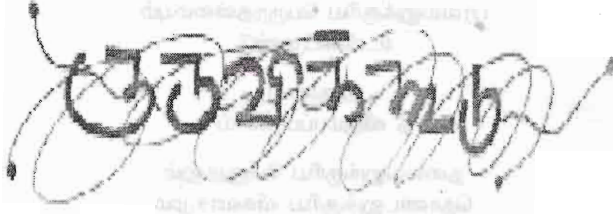
நாட்டுச் சட்டமும்
மார்க்கச் சட்டமும்
உன் மனப்பாடங்கள்
முன்னது உனது தொழிலாயின்
பின்னது உன் வழியாகும்.

தியாகிகளின் பொன்னேடு
உன் பெயர் பொறியத்
தவங்கிடக்கிறது

.....
.....
மறு உலகிலும்
நீ விரும்பப்படுவாய்

ஒற்றுமை பற்றிய அல் குர்ஆன் வசனங்களை எல்லா உரைகளிலும் அடிக்கடி பிரயோகித்த அவர், ஒற்றுமையால் சாதிக்க முடிந்த மகத்துவத்தைச் சாதித்துக் காட்டினார். நாட்டின் அரசினைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக சிறுபான்மையினர் மாறமுடியும் என்பதை இரு முறை அவர் நிரூபித்துக் காட்டினார். இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் அஷ்ரஃப் அவர்களைப்போல் வியக்கத்தக்க திறமை கொண்ட அரசியல்வாதி இருந்ததில்லை என்று பத்திரிகைகள் பாராட்டி நிற்கின்றன.

ஒரு யுகத்தின் புருஷனாக அடையாளம் பெற்ற கவிஞர், சமூகத்தின் விழிப்புணர்ச்சிக்கு ஒரு மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி வைத்துச் சென்றிருக்கிறார். இந்த வெளிச்சத்தின் மூலம் குறைந்தது ஐம்பது அல்லது நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகாவது இன்னொரு தலைவன் தோன்றக் கூடும். ஆனால் அவர் ஒரு கவிஞராக இருப்பாரா என்பதைத்தான் என்னால் சொல்ல முடியாது.

அன்புடன்

அந்தச் சதிமானம் நடந்தது
கிதுதான் முதல் தடவையல்ல அவர்களுக்கு
முதன் முதலில் 1749ல்
நல்லூரில் தொடங்கியது அதன் தொடக்கம்
ஒரு மொழி பேசும்
கிரு கினத்தவர்கள் அவர்கள்
கிருந்தாலும், ஒரு கினத்தின் மீது
மறு கினம் நடத்தியது அந்தச் சதிமானத்தை....

மீண்டும் நடந்தது அந்தச் சதிமானம் 1915ல்
கம்பளைப் பள்ளிவாசலுக்கு முன்பாக....

ஒரு மொழிபேசும்
கிரு கினங்களல்ல அவர்கள்:

கிரு மொழி பேசும் கிரு கினங்கள்
ஒருவர் மீத ஒருவர் நடத்தினர்
அந்தச் சதிமானத்தை.....

பொன்.கிராமநாதன், அநகாரிக தர்மபால
கிவர்கள் கிருவருமே

அங்கீகரிக்கவில்லை அவர்களை
கீழ்சாதிக்காரர்கள் என்று முதலாமவரும்
வந்தான் வரத்தானுகளென்று கிரண்டாமவரும்
வசைபாடினர் அவர்கள் மீது

ஐம்பதுக்கு ஐம்பது துலாபாரத்திலும்
அகப்படவில்லை அவர்கள்

கிருக்கும் அடையாளத்தை
கில்லாமல் செய்வதிலேயே
கவனமாக கிருந்தார்கள் அவர்கள் மீது
முதூர், புத்தளம், அம்பாறை வானங்களில்
தேய்ந்துபோனார்கள் அவர்கள்
தேய்ப்பிறையாக

மகாவலி, கல்லோயா நதிகளில் குளிக்காமலே
முச்சுத்தணறினார்கள் அவர்கள்
தீகவாபி புனிதம் கூட
கில்லாமல் செய்ய கிரட்சித்தது
அவர்களது கிருப்பை.....

1987 கிலங்கை -கிந்திய ஒட்டுதலிலும்
ஒட்டவில்லை இடம் அவர்களுக்கு
தண்ணீரும் பாலும் கலந்த பாத்திரத்தில்
பாலை மட்டும் பருகும் அன்னத்தைப் போல
அவர்களை மாத்திரம் தெரிந்து பருகினார்கள்
காரைதீவில்....

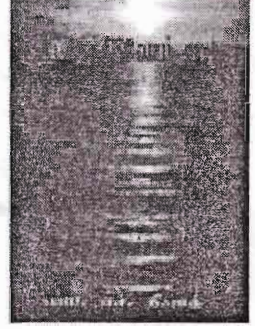
1980ல் காத்தான்குடியிலும் ஏறாவூரிலும்
கின்னும் வேறுபல இடங்களிலும்
துப்பாக்கிகள் துப்பின அவர்கள் மீது....

1990 ஒக்டோபர் 23 ஒரு நாளுக்குள்
உடுத்த உடுப்புகளுடன்
சொந்த மண்ணைவிட்டு
பந்த மண்ணுக்கு விரட்டப்பட்டவர்களும் அவர்களே

57,000 ஏக்கர் காணிகளில் கிப்போதெல்லாம்
அவர்கள் கலைப்பதில்லை குருவிகள்
விளைந்தால்தானே கூடிவரும் குருவிகள்
கதீர்கள் கொறிப்பதற்கு.....

நதியினில் வெள்ளம்
கரையினில் நெருப்பாக அலையும்
அந்த கிருதலைக்கொள்ளி எறும்புகளுக்கு (ம்)
வேண்டுமொரு குருவிக்கூடு கால்நீட்டுவதற்கு

புதியவை

இஸ்லாமிய கீதங்கள்(1986), ஒரு வாசகனின் வாசகங்கள்(1988), சமுதாய அகதிகள்(1990), சமாதான யாசகங்கள்(1995) ஆகிய நூல்களைத் தந்த இளநெஞ்சன் முர்ஷிஜன் மற்றும் மொரு கவிதைத் தொகுதியை 'மிலேனியம் கனவுகள்' என்ற மகுடத்தில் தந்துள்ளார். அல்லாமா இப்பால் பள்ளிகேஷன் வெளியிடான 90 பக்க நூலில் 18 கவிதைகள் உள்ளன. 'தன் எதிரேயுள்ள வாழ்வை, பரிவோடும் அர்த்தம் செறியவும் பார்க்கின்ற இளநெஞ்சன் சிறந்த கவிஞர்களைப் படிக்க வேண்டும். அது அவரைப் புதிய தளங்களுக்கு இட்டுச் செல்லும்' என்கிறார் அணிந்துரை வழங்கியுள்ள செ.யோகநாதன். விலை 1.00 ரூபாய் கள் . பி.எம்.முர்ஷிஜன், 239, சிறிசத்தம் மாவத்தை, மாளிகாவத்தை.

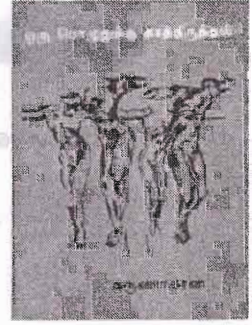
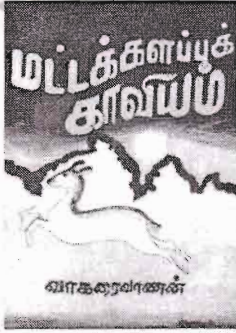
எண்பதுகளில் உருவான முஸ்லிம் பெண்படைப்பாளி ஹிதாயா மஜீத் ரிஸ்வி. 'பாகம்' என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியையான இவரின் கவிதைகள் 'தேன் மலர்கள்' எனும் பெயரில் நூல் வடிவாகியுள்ளது. உடத்தலவிண்ணை சிந்தனை வட்டத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ள 80 பக்க நூலில் 40 கவிதைகள் உள்ளன. 'கவிதைகளில் அழகுணர்ச்சி சலனங்களின் ஊற்றாகப் பிரவீக்துள்ளது சிலகவிதைகள் உணர்வுகளின் உண்மை ஒளியில் கலந்துள்ளன' என்கிறார் மதிப்புரை தந்திருக்கும் நற்பீட்டிமுனை பனில். வாணைப் பார்த்து உருவாகும் கற்பனைகளை விடமண்ணில் உருவாகும் யதார்த்தங்கள் சிறப்பானவை என்கிறார் ஹிதாயா. விலை: 80 ரூபாய்கள்.

கலைமகள் ஹிதாயா ரிஸ்வி,
677, அஹமட் வீதி,
சாயந்தமருது.

வா ஊருக்குப் போவோம் என்ற கவிதை நூல் தந்த எஸ்.எச்.நி.மத்தின் மற்றொரு கவிதைத் தொகுதி 'வாழ்ந்திடுவோம் வா' என்ற மகுடத்தில் எருக்கலம்பிட்டி இலக்கிய வட்டத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 62 பக்க நூலில் 32 கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. வடபுலத்திலிருந்து துரத்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியான நி.மத், அம்மக்களின் குரலாகக் குமுறுகிறார். மன்னார் மக்களின் நீறு பூத்த நெருப்புப் போன்ற உணர்வுகள் கவிதைகளில் விம்மி வெடிப்பதைக் காணலாம்' என்று குறிப்பிடுகிறார் கவிஞர் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப். தன் அணிந்துரையில்: விலை: ரூ 80.

எஸ்.எச்.நி.மத்,
பி-2/8,
என்.எச்.எஸ் பிளட்ஸ்,
மாளிகாவத்தை,
கொழும்பு.10

புதியவை

கிழக்கின் சிரேஷ்ட கவிஞர்களில் ஒருவரான வாகரைவாணன், மட்டக்களப்பின் மாண்பு கூறும் சிறு காவியம் ஒன்றைப் படைத்துள்ளார். வள்ளல் பேதுருப்பிள்ளை உடையார் நினைவக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள இந்த 45 பக்க நூலில் இனிய எளிய மரபுக் கவிதைகள் நிறைந்துள்ளன. மட்டக்களப்பு வரலாற்றின் ஒரு பழைய நிகழ்வை மையப்படுத்தி அதனைச் சுற்றி மட்டக்களப்புத் தமிழ் மக்களின் கலை, பண்பாட்டு அம்சங்கள் பின்னிப்பிணைந்ததாகவே இக்காவியம் புனையப்பட்டுள்ளது என்கிறார் கவிஞர். விலை: ரூ.75.00

வாகரைவாணன்,
கலைவாசம்,
497/3, புதிய
கல்முனை வீதி,
நாவற்குடா, மட்டக்களப்பு.

மகலம் ஆண்டு மலர்

கலை இளவல் சிவலி இன்னு நபீஸாவின 29 கவிதைகளைக் கொண்டு 'முத்தத்தைத் தவிர' என்ற கவிதைத் தொகுதி வந்திருக்கிறது. 70 பக்கங்களைக் கொண்ட இக்கவிதைத் தொகுதியில் வானொலியில் ஒலிபரப்பான சினகரன் கவிதா சாகரத்தில் பிரசுரமான கவிதைகளை உள்ளடக்கிய 70 பக்கங்களைக் கொண்ட இத்தொகுதியை அம்பாறை மாவட்ட அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணிகளின் சம்மேளனம் வெளியிட்டுள்ளது. 'தான் வாழும் சமூகத்தின் அவலங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடித் துண்டுகள் இக்கவிதைகள்' என்கிறார் கவிஞர் வேதாந்தி. சிவலி இப்பினு நபீஸா, விஞ்ஞான ஆசிரியர். விலை: ரூபிபிடப்படவில்லை
சிவலி இப்பினு நபீஸா,
756, கிழக்கு வீதி,
அக்கரைப்பற்று.

ஐம்பத்து மூன்று கவிதைகளைக் கொண்ட கருணாகரனின் கவிதைத் தொகுதி 'ஒரு பொழுதுக்குக் காத்திருத்தல்' என்ற தலைப்பில் வந்துள்ளது. 'மகிழ்' வெளியீடான இத்தொகுதி எழுபத்து இரண்டு பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. நெருக்கடி மிக்க நம் காலத்தில் அலைகழிந்து கொண்டிருக்கும் என் வாழ்வில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளின் ஒரு தொகுதி இதுவென்கிறார் படைப்பாளி. வடக்கின் அவலத்தைத் தரிசிக்கச் செய்யும் கவிதைகள் இவை. அணிந்துரையில், எந்த மயக்கமுற்று இவரின் மனவெளி ஒளிபரவிக் கிடக்கிறது என்கிறார் புதுவை இரத்தினதுரை.

கருணாகரன்.

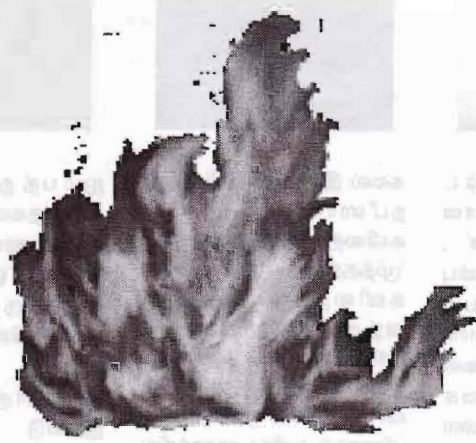
'மகிழ்'

469, அக்கராயன் குளம்,
கிளிநொச்சி.

யாத்திரா

என்னைத் தீயில் எறிந்துவள்

அஷ்டரூப் சிஷாப்தன்

நீ அறியமாட்டாய்

ஒரு

பூ உதீர்ந்தாற்கூடப் பொசுங்கும் மனசு இது

உனது வருத்தம் உனக்குப் பெருஞ்சுமைதான்
அவலத்தையுரைத்தாய் நீ

எனக்குள் பூத்திருந்த

ஒரு கோழிப் பூக்களிலும் தீப்பற்றிக் கருகிற்று

நோன்பு நாட் காலையொன்றில்

வந்திருந்தாய்

வெளிநாடு போயேனும் வறுமை துடைப்பதற்கு

சிறிசுகளுக்கேனும் சோறு இடும் கனவுகளை

கலங்கிக் கிடந்த கண்களில் வைத்திருந்தாய்

பாஸ்போர்ட் உன்வயதை முப்பதெனக் காட்டிற்று
சின்ன வயதில் நரை மிகுந்து கிழடுதட்டி
பாதிப்பல் விழந்து பரிதாபமாய் நின்றாய்

முப்பது வயதுக்குள் மூப்பான ரகசியத்தில்
சந்தேகங் கொண்ட
பெரும்பான்மைப் பெரியவரின் பிடியில் நீயிருந்தாய்
உன் மொழியை அவர் புரியார்

கவலை தின்று
காற்றுக் குடிக்கின்ற கலையறிவாய் நீ
அவர் அறியார்

உன்னை விசாரிக்க என்னை ஏன் பணித்தார்
சொன்னாய் நீ எல்லாம்
அந்த அதிகாலை எனக்குள் பூத்திருந்த
ஒரு கோடிக்க கவிதைகளும் தீப்பற்றிக் கருகிற்று

‘....ரெண்டு வரிஷமாச்சி
கொள்ளி எடுக்கப் போனவர சுட்டுப்போட்டாக...
முணு புள்ள எனக்கி
ஒரு றாத்தல் பாண் வாங்கித் தின்னச்செல்லி
தங்கச்சிக்கிட்ட பாரங்குடுத்தீட்டு வாறன் வாப்பா.....’

ஒரு
பூ உதிரிந்தால் கூடப் பொசுங்கும் மனசு இது
நீ அறியமாட்டாய்தான்

என் கண்ணில் குளம் கண்டு உன்னை அனுமதிக்க
போனாய் நீ பெண்ணே
என்னை ஒரு பெருந்தீயில் எறிந்து விட்டு

நன்றி: மீள்பார்வை

சுதந்திரம்

எஸ்.நளீம்

கவிதையென்றால் இதுதான் என்று வரைவிலக்கணம் சொல்லி அதனை ஒரு வட்டத்துள் வரையறுப்பவர்களெல்லாம் தோற்றே போய்விடுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் சொல்லுகிறவைகளுக்கு அப்பாலும் கவிதை முளைத்து முகங்காட்டி விடுகிறது. கடந்த நூற்றாண்டில் சுதந்திரம் பெற்றவைகளுள் கவிதைதான் புரண சுதந்திரத்தைத் தொட்டிருக்கிறது எனலாம்..

காதலைப்பாடாத கவிஞர்கள் இல்லை என்பதைப்போல் இந்திய சுதந்திரத்தைப் பாடாத இந்தியக் கவிஞர்களே இல்லை என்று சொல்லுமளவுக்கு அநேக கவிதைகள் உள்ளன. இலங்கையிலுள்ள சாதாரண வாசகனாலும் பேசப்படுகின்ற சில இந்தியக் கவிஞர்களையும் கவிதை சொல்லும் பாணியினையும் நோக்கலாம். இதில் ஒரே கருப்பொருளில் ஒவ்வொருவரும் வித்தியாசமாகச் சிந்திப்பதைக் காணலாம்.

தன் தேசத்துக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த போதிலும் அதனை அனைத்து மக்களும் அனுபவித்து இன்புற முடியவில்லை எனக் குறைபடும் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் சுதந்திரம் கிடைத்தும் இன்னும் அடிமைகள்தான் என்று இவ்வாறு நொந்து கொள்கிறார்:-

‘எங்கள் விலங்குகள்
கழட்டப்படவில்லை
சாவிகள்தான் கைமாறின!’

இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த நேரத்தை வைத்தே அற்புதமாகச் சொல்லியிருக்கிறார் கவிக்கோவின் மாணவர்களில் ஒருவரான அரங்கநாதன்:-

‘இரவிலே வாங்கினோம்
இன்னும் விடியவில்லை!’

பெருமளவில் இலங்கையில் பேசப்படாத ஒரு நல்ல கவிஞர் தேவதேவன். அவர் இவ்வாறு சொல்கிறார்:-

‘அந்த ஒரு வரியை எழுதி முடிக்கையில்
விடிந்து விட்டது - விடிந்ததும்
அந்த ஒரு வரியும் மறந்து விட்டது!’

இவரது சுட்டுவிரல் சுட்டுகிற இடம் ஒரு பெரும் பரப்பாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்த வரிகள், சிந்திக்கச் சிந்திக்க பல விடயங்களைப் பேசுவதை உணரலாம்.

வெள்ளைக்காரரின் ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரமும் தன்னாட்டு மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற கருத்தை இப்படிச் சொல்கிறார் வைரமுத்து:-

‘பட்டு வேட்டிக்கு
கனவு கண்டுகொண்டிருந்த போது
கட்டியிருந்த
கோவணமும் களவாடப்பட்டது!’

பெண் கவிஞர்களுள் ஒருவரான பொன்மணி வைரமுத்து, கிடைத்த சுதந்திரம் எப்படி மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது என்பதைச் சொல்வதைக் கவனியுங்கள்:-

‘சுதந்திரம் சூட்டிய
கிரீடத்தைக் கழட்டி
திருவோடுகளாக்கிக் கொண்டோம்!’

இவ்வாறு பல கவிஞர்களும் தமது ஆதங்கங்களை வெளிப்படுத்த கவிஞர் மு.மேத்தா யாருக்கும் சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லை என்பதை எவ்வளவு நாகுக்காகச் சொல்கிறார் பாருங்கள்:-

‘சுதந்திரம் சுதந்திரமென்று
இங்கே யாரும்
சப்தமிட வேண்டாம்
தேசத்தில்
சுதந்திரம் என்ற சொல்லாவது
சுதந்திரமாய் இருக்கட்டும்!’

இவ்வாறு வெளிப்பட்ட கவிதைகளெல்லாம் வசன கவிதைகளாகும்.. இக்கவிதைகளில் சொல்லப்படுகின்ற கருத்தினை மரபு ரீதியாகச் சொல்லுகின்ற போது இவற்றில் இருக்கின்ற வீச்சை அவை ஏற்படுத்தும் என்று சொல்வதற்கில்லை.

களவாடப்பட்ட சுவாசத்துக்கு

இரவு
பிறை வடிவத்தில்
நிலவு
பிழந்தே கிடந்தது
மழைத்துளிகள்தான்
நான் பேசுவதற்காய்
வார்த்தைகள் தருவதாய்
வாக்குறுதிகள் தந்தன
உம்மா வாப்பா
இல்லை
அம்மா அப்பா
எப்படியோ
எனது மொழியில் என்னை
உச்சரிக்க விடவேயில்லை
முட்களின் தைரியத்தில்
ரோஜாப் பூக்கள் சிரிக்க

எம்.
எம்.
எம்.
நகீபு

மங்களில் சோலையின்
மறைவிலாவது
நதிகளும் பேச
நான் மட்டுமல்லவா
சுவர்களின் மறைவிலும்
ஊமையாய் இருந்தேன்
இருந்தும் பாருங்கள்
எல்லா மரக்கிளைகளும்
மனித ஜாதிக்காய்
கையேந்தியிருப்பதை
ஆதலால்
காற்றை நம்பி
சுவாசத்தைக் களவு கொடுக்கும்
என்னிடம் வந்து
நீ
எந்த ஜாதி என்று மட்டும்
கேட்காதீர்கள்

நபிகள் நூயகாரின் நூன்மணிக்கடிகை

கலாஜோதி அ.மு.அப்துல் கஹ்ஹார்

சமுக்கதை அந்தஸ்திற் தாழ்த்தல் உயர்த்தல்
அமுக்குங்கஷ்ட டத்தை யகற்றல் - கமுக்கமாய்
மாரிபோற் பாவத்தை மன்னித்தல் அல்லாஹ்வின்
காரியத் துட்சிலவாங் காண்.

பேசாமை தஸ்பீஹ் பிரார்த்தனையேற் கப்படுமாய்
வாசான தூக்கம் வணக்கமாய் - கூசாமற்
தான்செய் கிரியைகளின் தன்மை யிரட்டிப்பாய்
நோன்பாளி யாயிருந்தக் கால்.

செல்வநூல் லாசி நடுத்தரத்தார் வர்த்தகராய்
கல்விமான்கள் கௌரவங் காண்பவராய் - இல்லாதார்
யாசகராய் ஹஜ்ஜுக்கென் உம்மத் வருவரென்ப
பாசநபி சொன்னார் பரிந்து.

நோன்பு தனைநோற்றல் நோயாள ரைவினவத்
தான்செல்லல் மையித்தைப் பின்தொடரல் - தோன்றிய
இல்லானுக் கூணளித்த விந்நான்கு மொன்றிணைந்தோர்
செல்வார் சுவர்க்கமெனச் செப்பு.

தொழுகை நிறைவேற்றிச் சக்காத் கொடுத்த
ஒழுங்காய் ரமளானின் நோன்பு - முழுவதையும்
நோற்று விருந்தளிப்போர் நோக்கம்போற் சொர்க்கத்தை
யேற்றுப் புகுவரென் றெண்.

கற்றகலை ஞானத்தாற் காரியப்பட்ட டோன்றலாலாய்ப்
பெற்றல்லாஹ் வுக்காய்ச் செலவிட்டோன் - குற்றம்
நிகழாக்கஹஜ் செய்தோன் நிகரிலுயிர் நீத்தோன்
புகச்செய்வர் சொர்க்கம் புரி.

உண்ணக் கொடுப்பானும் உற்றாரைச் சேர்வானும்
பண்பாய்ச் சலாத்தைப் பகர்வானும் - கண்விழித்துத்
தாங்கு மிரவிற் தொழுவானும் சொர்க்கத்துப்
பாங்குடன் செல்வார் பரிந்து.

குலப்பெருமை கொள்ளல் குலத்தை யிகழ்தல்
புலம்பியே ஒப்பாரி வைத்தல் - இலங்கிடும்
விண்மீனைக் கொண்டமழை வேண்டித் விந்நான்கும்
மண்ணோர் மடன்கால் மதி.

சிதம்பரப் பிள்ளை சிவகுமார்

எழுதுவது

தமிழகத்தில் 'காலச்சுவடு'ம் 'சரிநிக'ரும் இணைந்து நடத்திய 'தமிழ் இனி 2000' மாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன்.

அழைப்பின் பேரில் அல்ல. இது போன்ற கருத்தரங்குகளில் என் பசிக்குத் தீனி போடுகிற பலரை ஒரே இடத்தில் காண முடியும் என்கிற என் தனிப்பட்ட ஆர்வத்தினால். (மாநாடு பற்றிச் சொல்வதற்கு நிறைய இருக்கிறது. அதை இன்னொரு சமயம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.)

கருத்தரங்கு மண்டபத்துக்கு வெளியே என் போலவே அலைந்து கொண்டிருந்த தமிழக நண்பர் ஒருவரோடு பேச்சுக் கொடுத்ததில், கவிதை பற்றிய என் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை உருவானது. காரணம், நண்பர் ஆபிரிக்க, தென் அமெரிக்கக் கவிஞர்கள் பெயர்களைச் சரமாரியாக வீசத் தொடங்க, தற்காப்புக்கு நான் கேள்வி ஒன்றைப் போட்டு அவரை நிதானத்துக்குக் கொண்டு வர வேண்டியிருந்தது.

"கவிதை என்றால் என்ன? என்றேன். நீ பேசிக் கொண்டிருப்பதையெல்லாம் விட மிக ஆழமான ஒரு சமாச்சாரத்துக்குள் இறங்கி விட்டேன் என்ற தோரணையை முகத்தில் வரவழைத்துக் கொண்டேன். 'உலகத்துக் கவிஞர்களெல்லாம் என் சட்டைப் பைக்குள்ளும் இருக்கிறார்கள்... நாம் தெளிவாகிக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அடிப்படையான ஒரு விஷயத்தில்' என்ற உபரிக் குறிப்பும் என் முகத்தில்.

நண்பர் நிலைகுலைந்து போனார். உற்சாகமெல்லாம் வடிந்து போன நிலையில், சில வினாடிகளை மௌனத்துடன் நகர விட்டார். 'கவிதை... கவிதை என்றால் என்ன? என்றெல்லாம் கேட்டால் (நம் நாட்டின் இன்றைய பிரபல கவிஞர் ஒருவரின் பெயரைச் சொல்லி) அவர்தான் விரிவான விளக்கம் தருவார். அவருடைய கவிதைகளை விட கவிதையைப் பற்றிச் சொல்கிற விளக்கங்கள் நல்லாயிருக்கும். நான் கவிதைகளை ரசிப்பேனென தவிர, இப்படி 'கவிதை என்றால் என்ன? என்கிறதுக்கு என்ன சொல்வேன்...'

மேலும் சிறிது மௌனத்திற்குப் பிறகு.... 'இப்ப நீங்கள் 'இதுதான் கவிதை' என்று ஒரு கருத்துச் சொல்வீர்களானால், அது பற்றிப் பேசலாம். நானும் என் அபிப்பிராயத்தை அப்ப சொல்லுவேன்...' என்றார்.

இப்போது என் பக்கம் வந்து விட்ட பந்தைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு முழிக்க வேண்டியதாயிற்று.

"கவிதை... இப்ப கவிதை... கவிதை என்றால்... ஒரு திருக்கிடல். அட! என்று ஒரு வியப்பை ஏற்படுத்தி, மனதுக்குள்ளாகவேனும் அந்த வரிகளை மீண்டும் படிக்கத் தூண்டுவதை...." மீதி வாக்கியத்திற்கு ஒரு தலையாட்டலைச் செய்து நிறைவாக்கினேன்.

நண்பர் உற்சாகமானார். 'மனித வாழ்வின் உறைப்பான தருணங்களை எழுத்தில் பிடித்து வைத்துக் கொள்வதுதான் கவிதை' என்றார். 'உவப்பான தருணங்களையும்' என்று நான் இணைத்ததைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல், 'இதைச் சொல்வதற்கு மன்னியுங்கள். உங்கள் நாட்டு எழுத்தாளர்கள் உங்களுடைய இன்றைய வாசனையை எழுத்தில் கொண்டுவரவில்லை.

குருவே சொல்வார்
ஆறள விடு!

வதை படுகிறவர்களை, வதைக்கும் வன்முறையாளர்களைப் பேட்டி கண்டு அவர்கள் பேச்சைப் பதிவு செய்து அதை அப்படியே நிப்போட்டாகத் தருவதன் மூலம் அதை நாவலாகக் கொண்டு வருகிறார்கள் தென்னமெரிக்காவில். வாழ்வின் குரூரம், வாதை எழுத்தில் வந்து விடுகிறது. அப்படி வாதையின் தருணங்களை எழுத்தில் பிடித்து விடுவதுதான் கவிதை, நாவல், இலக்கியம் எல்லாமே...'

மீண்டும் பேச்சு என் கையை மீறுவது கண்டு உஷாரானேன். என் பின் வாங்கல் படலத்தை மற்றுமொரு ஆழமான(!) கேள்வியுடன் தொடங்கினேன்.

இன்றைய நவீன கவிதைகள் பல புரிவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுப் பற்றி என்ன சொல்வீர்கள்?

புரிகிற கவிதைகளைப் படித்து விட்டுப் பேசாமல் இருக்க வேண்டியதுதானே! புரியவில்லை என்பதற்காக அந்தக் கவிதை மீது காழ்ப்புக் கொள்வது நம்மிடமிருக்கும் அகங்காரத்தின் விளைவுதான் என்றார் நண்பர்.

இந்த இடத்தில் நண்பரின் கருத்துக்களை நிறுத்தி விடலாம். புரிதல் - புரியாமை என்பது பற்றி மறைந்த கவிஞர் ஷண்முக சுப்பையா எழுதியிருந்த சில குறிப்புக்களை இங்கே தருதல் பொருத்தம்.

... நான் எழுத்துக் காலத்தைச் சேர்ந்தவன்தான். நகுலனின் பிரேரணையால் பல கவிதைகள் எழுதி 'எழுத்து' பத்திரிகைக்கு அனுப்பி வைத்தேன். 'எழுத்து' எதையுமே பிரசுரிக்கவில்லை. அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியு? நகுலனிடம் இதுபற்றி குறைப்பட்ட பொழுது அவர் என்னைத் தேற்றிய விதம் எனக்கு விசித்திரமாகத் தோன்றியது.

"சுப்பையா, சி.சு.செ. 'எழுத்துவில் கவிதை பிரசுரிக்க ஒரு அளவுகோல் வைத்திருக்கிறார்."

"என்ன அளவுகோல் சார்?" என்று மிகுந்த எதிர்பார்ப்புடன் அவரைக் கேட்டேன்.

"அவருக்குக் கவிதை புரிந்தால் பிரசுரிக்க மாட்டார். புரியாவிட்டால் பிரசுரிப்பார். உங்கள் கவிதையெல்லாம் புரியும்படியாய் இருக்கின்றன."

நவீன ஓவியங்கள் குறித்தும் இந்தக் குற்றச்சாட்டு உண்டு. அந்தமற்ற கிறுக்கல்களை நவீன ஓவியம் என்று மார்தட்டிக் கொள்கிறார்கள் என்ற வருத்தம் பலருக்குண்டு. கிண்டலுக்கு ஒரு கதையும் சொல்வார்கள்.

ஒரு நவீன ஓவியர் வீட்டில் திருடன் புகுந்து எல்லாப் பொருட்களையும் எடுத்துச் சென்று விட்டானாம். வந்து சென்ற திருடனை அடையாளம் காட்ட அந்த ஓவியர் வரைந்த காண்பித்தாராம். அதை வைத்து பொலிஸ்காரர்கள் ஒரு துடையான், பிளாஸ்டிக் வாளி, ஒற்றைக் கண் குரங்கு ஆகியவற்றைக் கைது செய்ததாக முடிகிறது அந்த நாயாண்டி.

ஆனால் நவீன ஓவியம் ஒரு ஈடுபாடுடைய பார்வையாளனையே கோரி நிற்கிறது என்கிறார்கள். 'ஒரு ஓவியம் படைக்கப்படுவதற்கு ஏதோ ஒரு நிகழ்வு, ஒரு கருத்து, ஒரு தத்துவம் தூண்டற் காரணியாக அமைந்திருக்கும். இந்தத் தூண்டற் காரணியை அடிப்படையாக வைத்து நவீன ஓவியன் தனது கருத்தினைத் தன் மொழியில் (அவனது மொழி கோடுகளும் வண்ணங்களும்) எழுதுகிறான். இந்தத் தூண்டற் காரணி வழியாக அவனது கருத்தினைத் தேடிக் கண்டடையும் ஒரு சிக்கலான பயணமே நவீன ஓவிய ரசனை' என்று ஓவிய விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதையே நவீன கவிதைகளுக்கும் சொல்லலாம் என்று தோன்றுகிறது.

இதற்கிடையில், புரியாத கவிதைகளினால் ஏற்படும் குழப்பம் பற்றி ஷண்முக சுப்பையா தொடர்ந்து எழுதியிருப்பதையும் தந்து விடலாம்.

... என் கையிலிருந்த கணையாழி இதழை வாங்கிய நீல பத்மநாபன் சில பக்கங்களைப் புரட்டினார். அவருக்கு வேண்டிய பக்கம் வந்ததும், ஒரு கவிதையைச் சுட்டிக்காட்டி இக்கவிதை உங்களுக்குப் புகிறதா பாருங்கள் என பத்திகையை என்னிடம் கொடுத்தார். நகுலன் வீட்டில் ஒரு தர்மசங்கடத்துக்கு ஆளானது போல் இங்கும் ஆகவேண்டியிருந்தது.

கவிதையைப் படித்துப் பார்த்தேன். தலை சுற்றிற்று. புரியும் கவிதை எழுதுவதின் மடமையும் இப்பொழுது புலனாயிற்று. இது போன்ற கவிதையெனில் பலரின் சர்ச்சைக்குப் பாத்திரமாகிறது. எழுதிய கவிஞனுக்கு அதைவிட வேறென்ன வேண்டும்? ஒரு கை பார்த்துவிடுவது என்ற நோக்கத்தோடு திரும்பவும் கவிதையைத் தாக்கத் தொடங்கினேன்.

பிரம்மராஜனின் 'முதலைக்குப் பல் தேய்க்கும் பறவைகள் பற்றி' என்ற கவிதையிலுள்ள முதற் சில வரிகளையே கட்டுரையாளர் கொடுத்திருந்தார். வரிகள் இவைகள்தாம்:

பித்தப்பூ பிதற்றும்
பெண் தம்பூரா
தளர்ந்த பிளை இரண்டு
கலைந்த சிலை மூன்று
முலை நிழலை உறிஞ்சும்
குழந்தைக் கனவு
மண்டையில் கூரையில்
உதடுகள்
மனம் தளராத சிலந்தியின்
எச்சில் வீடு
குயில் புரியாத கூடு...

'இக்கவிதைக்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்ற கவலையோடு கவிதையைக் கவனித்தேன். குறியீடுகளும் படிமங்களும் விரவி வருகின்றன.

நான் விளக்கம் அளித்தாலும் கவிஞரைத் தவிர்த்து வேறு யாரும் என்னை எதிர்க்கப் போவதில்லை என்ற மடத் தைரியத்தோடு பத்மநாபனை ஏறிட்டேன்.

"அப்படியொன்றும் இது புரியாத கவிதையல்ல. பக்த மீராவின் படத்திற்கு மேலாக கூரையில் சிலந்தி வலை பின்னுகிறது; அவ்வளவுதான்..."

அவர் என் விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஒரே ஏமாற்றம்...

இதே குழப்பத்தை பிரபல விமர்சகர் தி.க.சி. யும் குறிப்பிடுகின்றார்.

'பிரம்மராஜனின் 'புராதன இதயம்' தொகுதியை பலமுறை படிக்க முயன்றேன். ஒன்றும் புரியவில்லை. மூளை குழம்பியதுதான் மிச்சம். பிரம்மராஜனின் நண்பர் கல்யாணஜியிடம் கொடுத்து "புகிறதா" என்றேன். "எனக்கும் புரியவில்லை" என்றார். சரிதான். என் மூளைக்கு ஆபத்தொன்றுமில்லை என்று மிக மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.'

இவ்வாறு புதுக்கவிதை எழுதுகின்றவர்களும் நவீன இலக்கிய விமர்சகர்களும் கூட நவீன கவிதைகள் புரிவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை மிகுந்த சலிப்போடு முன்னையதைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு அந்தக் கவிஞர்களின் பதில் என்ன? 'விமர்சனப் பார்வை' என்ற கட்டுரையில் கவிஞர் பிரம்மராஜன் பின்வருமாறு பதில் சொல்கிறார்:-

'கவிதை மொழியின் தர்க்கம், பொதுவாக புழங்கும் பேச்சின் தாக்கத்திலிருந்து மாறுபடுகிறது. நவீன கவிதையில் பேச்சையே கவிஞன் கையாண்ட போதிலும் வரிசைப்பாடான அடுத்தடுத்து நிகழும் பேச்சின் தர்க்கம் கைவிடப்படுகிறது... சாரமற்ற செய்தித் தாள்களின் உரைநடை, வியாபாரக் கடிதங்களின் மொழி, அரசாங்க அலுவலக ஆவணங்களின்

சுவத்தன்மையான உரை நடை போன்றவற்றிலிருந்து கவிதையின் மொழி, (அதன்) உயிர் தரும்பும இயக்கத்தின் காரணமாக வேறுபடுகிறது. குழந்தைப் பருவத்தில் நம்மால் சுவீகரிக்கப்பட்ட, நமக்குத் தரப்பட்ட மொழி, சிந்தனையில் மெல்லியதாகப் வேறுபடும் பல அடர்த்திகளைச் சொல்வதற்கு சக்தியற்றதாக இருக்கிறது... எனவே சூட்சும மொழிகள் பிறக்கின்றன. அவற்றில் இங்கு நம் கவனத்துக்கு முக்கியமான இலக்கிய மொழியானது, தனித்து இயங்குவதோ வெற்றிடத்திலிருந்து பெறப்படுவதோ அல்ல. பேச்சு மொழியிலிருந்தே பெறப்படுகிறது.

புரியாத தன்மை என்பது பிரதானமாய் கவிஞனிடத்தில் இல்லை. மாறாக, வாசகர்களாகிய நம்மிடம்தான் உள்ளது. மேலோட்டமாகவும் துல்லியம் இழந்த வகையிலும் நமது தெளிவும் தர்க்கமும் இருக்கின்றன....'

பிரம்மராஜனின் இந்த விளக்கத்தையே கூட மீண்டும் நம்முடைய தமிழில் யாராவது மொழியெயர்த்துச் சொன்னால்தான் புரிந்து கொள்ளலாம் என்கிற இக்கட்டான நிலையில் நம்மில் பலர் இருக்கிறோம். என்ன செய்வது? நமக்குப் புரியவில்லை என்பதற்காக ஒன்றை நிராகரித்து விட முடியாது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இந்த வாழ்க்கை ஏதோ புரிந்து கிடக்கிறதா என்ன?

கவிஞன் குழலிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டவைகளால் தன்னுள் அடுக்கிக் கொண்ட மனதின் விசித்திரங்களைச் சரியானபடி சொல்லிவிட வேண்டும் என்று முயலும் போதே படிமங்களும் குறியீடுகளும் நிரம்பி கவிதை சிக்கலாகி விடுவதைக் காண்கிறோம். 'புரியவில்லை' என்ற குற்றச்சாட்டும் வருகிறது. நம் வாழ்க்கை சிக்கலும் சிடுக்குமாக இருக்கும் போது கவிதைகளும் அப்படித்தானே இருக்கும் என்று கவிஞன் சமாதானம் சொல்கிறான்.

'கவிதையே என்னை மன்னித்து விடு
நீ சொற்களால் மட்டும் ஆனது அல்ல
என்பதை நீ புரிந்து கொள்ள
நான் உதவியதற்காக...'

என்று நெத்தியடி அடிக்கிறார் ரோக் டால்ட்டன் என்பவர்.

'ஒரு கவிதையின் அத்தனை அர்த்த தளங்களையும் தேடிக் கண்டறிவது என்பது இயலாத காரியமாகும். அர்த்த தளங்கள் ஒன்றிலிருந்து வேறாக விரிவடைவதையே நாம் அடையாளம் காணவேண்டியுள்ளது. இவ்வாறாக ஒரு பிரதியானது, புழங்குகிற சமீக்கைக் கூட்டங்களுக்கு, தான்ற வேறு பிரதிகளுக்கு வாசகனை இட்டுச் செல்கிறது...'

என்று சொல்லுகிற (என்னதான் சொல்கிறார்?) நாகார்ஜுனன் கட்டுடைத்தால் புரியாத கவிதைகளையும் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்கிறார். அப்படி ஒரு புரிதல் சாத்தியம்தானா (அல்லது தேவைதானா?) என்பதை இன்னொரு சமயம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இப்போது, க.நா.சு. வின் "குருவும் சிஷ்யனும்" என்ற கவிதையைச் சொல்லி இந்தச் சிக்கலை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

'கை நீட்டித் தலையில் வைத்து
உபதேசம் செய்து முடித்து
குருவை வணங்கி
இடத்தமர்ந்த சிஷ்யனை
'விளங்கிற்றா'
என்று குரு வினவ
'விளங்கிற்று'
என்று சிஷ்யன் கூற
'என்ன விளங்கிற்று எனக்கும் சொல்'
என்று சகபாடி கேட்டான்
'குருவே சொல்வார்'
என்று பதில் வந்தது

காப்பு

ஆலத்தைப் படைத்து
அது நிரம்பப் பயிரேற்றி
வானத்தால் மூடி வைத்த
வல்லவனே உன்னுதவி

விரகம

பாலைப்பிழிந்தேன்
பழத்தைச் சுர மறுத்தேன்
சோற்றைப் பிசைந்தேன் என்ற
தொண்டையாலே போகுதில்லை

பதினெட்டுக் கட்டை
பறந்து விழுந்தோடி வந்தேன்
ஈரல் துளிரே மதினி உன்னை
எதிரே வந்து காண்போமென்று

கோடைக்குப் பூத்த
கொடி மல்லிப் பூப்போல
காலமொருக்கால்
கடன் கழிக்க வாறதாக்கும்

தாமுக் கிணற்றில்
ஐலங்கொதித்து வாறது போல்
எந்நேரமும் என் மனது
ஏங்கினாற்போல் நானிருக்கேன

ஆழிக் கடலை
அலையெழும்பி முறிச்சது போல்
மாணிக்கக் கல்லே உன்ன
மறந்திருக்கக் கூடுதில்லை

வானத்தில் வெள்ளி
மங்காமல் பூத்தது போல்
சீனத்து வண்டே நான்
சிறையிருக்கேன் உன்னாலே

கட்டிலிலே நானிருக்க
கதவோரம் நீயிருக்க
வாழையிலே பூவிருக்க மதினி
வாழாமல் ஏனிருக்காய்?

பாமரப் பா

சந்தேகித்தல்

ஏறு பொழுதே
இலங்குமந்தச் சூரியனே
சிங்கத்தின் குட்டியே நீ
சிரிக்க இடம் வைத்திராதே

வயதை எழுதி உங்கள்
வாலிபத்தைச் சித்தரித்து
உள்ளறையில் வைத்திருக்கேன்
உயிர் குடுத்துப் பாப்பமெண்டு

புழி

பெட்டகத்துக் குள்ளிருக்கும்
பூமாலைக் கோருவையை
தொட்டாலும் பாராமல்
நமதுரெழும்பி வீசுகா

ஏழறையின் கீழறையில்
இருட்டறையில் என்னை வைத்து
பூட்டித் திறப்பெடுத்து
போய்ப்படுக்கார் என் வாப்பா

விடலை

சுவம்பருவமில்லை
குஞ்சு விடை கொள்ளவில்லை
நான் பூ முளையாச் சாவல்
பொறுதி செய்கா மச்சி

களவொழுக்கம

வண்ணக் கதையழகி
வாள்முனை முக்கழகி
நெற்றி வடிவழகி
நேரத்திற்கு வந்திடனும்

வெள்ளி மடலே என்ற
வெண்சாமர நிழலே
வாழ மடல் மேனியே
வந்த வழியப் பாருங்களேன்

என் . ஏ . தீர்வு

உங்கள் கவனத்திற்கு.....

பிரான்சிலிருந்து வரும்
எக்ஸிலில் இதழ்
இந்தச் செய்தியைத் தருகிறது.

தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை வேண்டிய விடுதலைப் போராட்டமானது காலப்போக்கில் தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தை நிராகரிக்கும் நிலைக்கு வந்தது சோகமான வரலாறு. வடக்கிலிருந்த ஒரு லட்சம் முஸ்லிம்களை தென்னிலங்கை நோக்கி விரட்டியடித்ததோடு கிழக்கில் பாரிய படுகொலைகளை நிகழ்த்தி முஸ்லிம்களின் இருப்பை அச்சுறுத்தியது.

இந்த இனச்சுத்திகரிப்பு நடத்தப்பட்டு இவ்வாண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தோடு 10 வருடங்கள் கடந்து விட்டமையை நினைவில் நிறுத்தி எக்ஸிலின் அடுத்தது வரும் 11வது இதழை முஸ்லிம் தேசியத்தின் முழுமையான குரல்களாக பதிவு செய்ய எண்ணுகிறோம்.

எனவே, முஸ்லிம் தேசியமானது கடந்து வந்த பாஹதயின் வரலாற்று நிகழ்வுகள், சம்பவங்கள், ஆய்வுகள், ஓவியங்கள், நிழற்படங்கள், என்பனவற்றோடு இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்நிலை பதிவுகளாக ஆக்க இலக்கிய பிரதிகளையும் உங்களிடமிருந்து வேண்டி நிற்கிறோம். டிசம்பர் இறுதி வாரத்துள் அனைத்து விடயதானங்களும் எமக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பி வைக்கப்படுவது விரும்பத்தக்கது.

முகவரி :

EXIL

B.P. 204

92604 Asnieres

FRANCE

E - mail : exil - inba @ infonie.fr

சொல்லக் கூசுது

சுகனி, தஞ்சை

எப்படிச் சொல்வது
அந்த அகலமான ஸ்டிக்கர் பொட்டு
உன் கறுப்பு முகத்தை
உறுத்தலாய்க் காட்டுவதை
எப்படிச் சொல்வது

கொலுசு போடுவதற்கான
பருவம் கடந்த
உன் கால்களில்
அந்த 'வெள்ளி'
ஒரு நோய்போல
ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதை
எப்படிச் சொல்வது

உன் கண்ணிற்கு
தோதாய் மையீடாது
அப்பீக் கொண்டிருப்பதில்
கலங்கிய குளம்போலது
காட்சி தருவதை
எப்படிச் சொல்வது

உன் தலையில்
ஒரு 'பூ' மிருகம்
செத்துக்கிடப்பதைப் போன்ற
அந்த பிளாஸ்டிக் ரோஜாவின்
பிணக்களை பற்றி
எப்படிச் சொல்வது

அலுவலகங்களை
நோக்கி ஓடும்
அவசரங்களை நிறுத்தி
ரசனை பேச முடியுமோ?
சே.....

போட்டார்கள் ஒரு போடு!

மேஹ்தா (மேத்தா), மீரா (ராஜேந்திரன்), அப்துல் ரஹ்மான் போன்றோர் எழுதியவற்றைப் படித்துப் பார்த்தபொழுது, அவ் வெழுத்துக்களில் 'கவிதையை நான் காணவில்லை. இவர்களை 'நல்ல' கவிஞர்களாக இன்றும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதிருக்கிறது.

- கே.எஸ்.சிவகுமாரன்
('ஆனம்' சஞ்சிகையில்)

ரஹ்மானின் ரோஜா படப்பாட்டுப் பாணியில் வயதான ஓர் அம்மள் பாடிய ஈழுத்துப் பாட்டை அண்மையில் கேட்டேன். பண்டரிபாய் 'ஸ்லோமோஷன்' காதல் காட்சியில் ஓடி வருவதைப் போல அது இருந்தது.

-உமா வரதராஜன்
('மூன்றாவது மனிதன்' சஞ்சிகையில்)

புதுக் கவிதைக்கு எந்தவொரு தமிழனும் உரிமை கோர இயலா. எழுதுபவர்களே சொல்கின்றனர் அது மேநாட்டுக் கவிதை இலக்கியத்தின் தமிழ் மாற்றமென்று. அதன் பிதாமா களாகவும் எவர் எவரை யெல்லாமோ சொல்லுவதோடு அதனைத் தத்தெடுத்துக் கொண்ட செவிவித் தாய் மாரையும் பட்டியலிட்டு புதுக் கவிதைத் தாத்தா, அப்பா, சித்தப்பா என்றெல்லாம் சொல்லுகின்றனர்.

- ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்
('மல்லிகை' சஞ்சிகையில்)

செய்திகள்

யாத்ரா

செய்திகள்

'யாத்ரா' மூன்றாவது இதழ் அறிமுக விழா, கடந்த 01.10.2000 அன்று தர்ஹா நகர் அல் ஹம்றா வித்தியாலய மண்டபத்தில் கவிஞர் தர்ஹா நகர் ஸபா தலைமையில் நடைபெற்றது. விழாவில் கவிஞர் கலைவாதி கலீல் 'யாத்ரா' அறிமுக உரையை நகழ்த்தினார். 'புத்தகக் கலாச்சாரம்' எனும் தலைப்பில் அதிபர் எம்.இஸட்.எம். நயீம் அவர்களும் 'ஓலிபரப்பும் கவிதைகளும்' எனும் தலைப்பில் வானொலி அறிவிப்பாளர் இளையதம்பி தயானந்தா அவர்களும் உரையாற்றினர். 'இலங்கையின் கவிதைச் சஞ்சிகைகள்' எனும் தலைப்பில் கவிஞர் ஏ.இக்பால் அவர்கள் சிறப்புரையாற்றினார். கவிஞர் அல் அஸுமத் அவர்களின் உரை, 'புதுக் கவிதையும் மரபுக்கவிதையும்' என்ற தலைப்பில் அமைந்திருந்தது. இதழின் விமர்சன உரை 'அரும்பு' சஞ்சிகை ஆசிரியர் ஹாபிஸ் இஸ்ஸதீன் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. பதிலுரையை இதழாசிரியர் நிகழ்த்தினார்.

முன் வரிசை: அறிவிப்பாளர் இளையதம்பி தயானந்தா, மாகாண சபை உறுப்பினர் எம்.எஸ்.எம்.அஸ்ஸம், கவிஞர் தர்ஹா நகர் ஸபா, யாத்ரா ஆசிரியர், பின் வரிசை: கவிஞர் அல் அஸுமத், ஹாபிஸ் இஸ்ஸதீன், கவிஞர் ஏ.இக்பால்.

விழாவில் சிறப்பதிதியாகக் கலந்து கொண்ட மேல் மாகாண சபை உறுப்பினர் எம்.எஸ்.எம்.அஸ்ஸம் அவர்கள் இதழாசிரியரிடமிருந்து சிறப்புப் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார். கிண்ணியா அபீர் அலியின் கவிதைப் பொழிவு விழாவை மெருகூட்டியது.

பிரதேசத்தின் பல்வேறு முக்கியஸ்தர்களுடன் அறிவிப்பாளர் சில்மியா ஹாதி, எஸ்.நளீம், டீபீத் ஏ ஜெளஸகி, தர்ஹா நகர் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலை மாணவிகள், பாடசாலை மாணவ மாணவியர் உட்பட பலரும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

செய்திகள்

யாத்திரா

செய்திகள்

எம்.இஸ்ட்.எம்.நயிம்

கவிஞர் ஏ.இக்பால்

ஹாபிஸ் இஸ்ஸதீன்

கலந்து கொண்ட ஆசிரியைகளும் மாணவிகளும்

கலந்து சிறப்பித்த பிரதேச முக்கியஸ்தர்களும் பிரமுகர்களும்

அன்புடன்...

நீங்கள் அனுப்பியுள்ள ஆக்கங்கள் எம்மிடம் பத்திரமாக உள்ளன. அவை தொடரும் யாத்ரா இதழ்களில் வெளிவரும்.

இது வரை வெளிவந்த யாத்ரா இதழ்கள் கைவசம் இல்லையாதலால் அவற்றை அனுப்புமாறு கேட்டுக் கடிதங்கள் அனுப்ப வேண்டாம். கிடைக்கும்பட்சம் என் யாத்ரா வில் சூறிப்பிட்டுள்ள விற்பனை நிலையங்களைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

முதல் வருடத்துக்கான நான்கு இதழ்களையும் பெற்ற சந்தாதாரர்கள் தங்களது சந்தாக்களைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

யாத்ராவில் இடம்பெற்று வரும் ஆக்கங்கள் பிரதிபலிக்கும் கருத்துகளோடு நண்பர் இலக்கியக் குழுவுக்கு முழுச்சம்மதம் என்று யாரும் அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. இது நம் எல்லோருக்குமான நிலாமுற்றம் என்பதை மீண்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறோம்.

- யாத்ரா

நன்றிகள்...

முதல் இதழை வெளியிட மண்டபம் தந்துதவிய தெமட்டகொட வை.எம்.எம்.ஏ இயக்கத் தலைமைக்கும்...

யாத்ராவை நாடறியச் செய்ய உதவும் தேசியப்பத்திரிகைகள் அனைத்துக்கும் அத்துறை சார் நண்பர்களுக்கும் செந்தூரம் மற்றும் சஞ்சிகைகளுக்கும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களுக்கும் அத்துறை நண்பர்களுக்கும்...

தமிழ் கூறும் நல்லலகிற்கு யாத்ராவை அறிமுகம் செய்த எக்ஸில் (பிரான்ஸ்), தமிழக சஞ்சிகைகளான சந்திர சகன், புதிய தடம், கதவு ஆகியவைக்கும் அவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கும்...

அக்கரைப்பற்று, கல்முனை, மருதமுனை, தர்ஹா நகர் ஆகிய பிரதேசங்களில் இவ்விதழின் அறிமுக விழாக்களை ஏற்பாடு செய்து உதவிய சகல அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும்...

தனிப்பட்ட முறையில் யாத்ராவின் பரவலாக்கலில் துணை நிற்கும் கவிஞர் ஏ.இக்பால், அன்பு ஜவஹர்ஷா, ஸ்டார் ராஸிக், திக்குவல்லை ஸப்வான், என்.ஏ.தீர்ன் மற்றும் ஆலோசனைகள் வழங்கும் இலக்கியப் பிரமுகர்களுக்கும்...

நன்றியில் விடுபட்ட யாத்ராவில் கரிசனைமிக்க அன்புக்குரிய அனைத்து நண்பர்களுக்கும்...

இதழ்களை அனுப்புங்கள் பணம் அனுப்புகிறோம் என்றெழுதி மூன்று இதழ்களையும் பெற்றுக் கொண்ட பிறகும் ஒரு தபாலட்டையேனும் எழுதி அனுப்பாதவர்களுக்கும்...

- யாத்ரா

யாத்திரா

சிறப்புப் பகுதி

நேர்காணல்

கவிஞர் அல் அஸுமத்
கவிஞர் முசுடாட்சரன்

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்

..பைஸ் அஹமத் ..பைஸ்
கலாநிதி அத்னான் அலிரீழா முஹம்மத் நஹ்லீ
ஹாமித் அப்துர்ரஹ்மான் அல் ஆமிதி
க்ளோடியா லார்ஸ்
வீஜயரத்ன தேனுவர்
செனீவீரத்ன கே. பண்டார
என்.எம். நாலக்க இந்திக்க

கட்டுரைகள்

இந்திரா பார்த்தசாரதி
செ.யோகநாதன்
சமுத்ர வெத்தசிங்ஹ
ஜிப்ரான்

நெடுங்கவிதை

உஸ்மான் மரிக்கார்

குதுசம

மஹிமுது அப்துஸ்ஸமது ஆலிம்

நோர் காணல்

அல் அஸுமத்

எங்களுக்கும் சரிசமமான பிரசுர வசதி, ஊக்குவிப்பு, இருட்டடிப்பின்மை என்பன இருக்குமாகில் நாங்கள் எவருக்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல. தமிழ் நாட்டுக் கவிதை, இலங்கைக் கவிதை என்று பிரிக்காமல் ஒரு சேர இவற்றை ஆய்வு செய்தல் அவசியம். தமிழ்க் கவிதை என்றால் அது எந்த நாட்டைச் சேர்ந்திருந்தால் என்ன, கவிதை கவிதைதானே. ஆனால் இந்தக் குழு வாத்தங்கள், எல்லைவாதங்கள், என்பன தலையிட்டுத்தான் நம் நாட்டுக் கவிதைகள் பின்தங்கியவை என்ற பொய்மையை உருவாக்கியிருக்கின்றன.

* பூபாளம் என்றொரு கவிதையேடு நடத்தினீர்கள் அல்லவா, அது பற்றிய உங்கள் ஞாபகங்கள்...

□ பூபாளம் கவிதையேட்டின் நினைவுகள் இன்னும் பசுமையாக என்னுள் நிற்கின்றன. அச்சில் வெளிவந்த கவிதைக்கான ஏடுகளில் பூபாளம் (இலங்கையில்) ஐந்தாம் இடம் வகிக்கிறது. எண்பதுகளின் முற்பகுதியில் காலாண்டிதழாக நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்தன. புதிய கவிஞர்கள் பலர் புதிதான உத்வேகத்தோடு கிளர்ந்தெழுந்திருந்த காலப்பகுதி அது. களம் போதாமல் இருந்ததால் இப்படிப்பட்ட இதழ்களுக்கான தேவை அன்றிருந்தது. பல வார வெளியீடுகளில் இவ்வேட்டின் அவசியம் பற்றிப் பலரும் எழுதி உற்சாகப் படுத்தினார்கள். இந்த நான்கு இதழ்களையும் பார்த்தீர்களானால் ஓர் அங்குல இடைவெளியில்லாமல் நாங்கள் பிரசுரத்தைக் கையாண்டிருந்தோம். அச்சுச்சிகையில் எழுதிய பலர் இன்றும் நல்ல கவிஞர்களாகப் பவனி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 83 ஜூலையோடு இவ்விதழ் நின்று போனது குறித்து இன்னும் நான் கவலைப்படுகிறேன்.

* அவ்வாறாக இன்னும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் கவிஞர்கள் யார் எனக் குறிப்பிட முடியுமா..?

□ துணையாசிரியராயிருந்து செயற்பட்ட கவின்கமலைத் தவிர அதில் பங்கு கொண்ட பலரும் இன்னும் எழுதுகிறார்கள். இருப்பவர்களுள் அன்பு முகையதன், பாவலர் பஸில் காரியப்பர், கலா விஸ்வநாதன், கிண்ணியா அமீர் அலி, தாஸ்ம் அகமது, நஜ்முல் ஹுஸைன், ஏ.பி.வி.கோமஸ், மேமன் கவி, அஸீஸ் நிஸாருத்தீன், பதியத்தலாவ பாருக், இபனு அஸுமத், திருமதி நூருல் ஐன், த.ஞானப்பிரகாசம், சி.அழகுப்பிள்ளை, யாழ். ஜெயம், பாலகிருஷ்ணன், அகலாங்கன், நாகூர்கனி, எஸ்.எச்.நி.மத், சோலைக்கிளி, ஆர்.எம்.நெளஷாத், கண்டி எம்.ராமச்சந்திரன், வாரிஸ் அலி மௌலானா, ஒலுவில் அமுதன், ஈழகணேஷ் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். மேத்தா தாசன், பாண்டியூரன் ஆகியோர் மறைந்து விட்டார்கள். மஸ்கெலியா மகேந்திரன், ராமஜீ உலகநாதன்,

சீ.எஸ்.காந்தி போன்றோர் தாயகம் சென்று விட்டார்கள். இன்னும் நினைவுக்கு உடனடியாக வராத பலர் இருக்கிறார்கள்.

* நீங்கள் ஒரு கவிஞர் மாத்திரமல்ல, பேசப்படும் ஒரு சிறுகதையாளரும் கூட. இவ் விரண்டு ஊடகங்களும் உடனடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது எது?

□ இரண்டுமே ஏற்படுத்தக் கூடியவைதாம். சொல்லப்படும் விடயம் கவிதைக்குரியதா சிறுகதைக்குரியதா என்று தேர்ந்தெடுப்பதில் இதன் பாதி வெற்றி தங்கியிருக்கிறது. நறுக்குத் தெறித்தார்போல் இரண்டு வரிகளில் கூறக்கூடிய விடயத்தைக் கவிதையிலும் சிறிது விளக்கமளித்து அளவளாவிப் புரிய வைக்க வேண்டிய விடயத்தைக் கதையிலும் (குட்டிக்கதை, கடுக்குகதை, நீதிக்கதை, சிறுகதை) கூறலாம். உடனடிப் பலன் என்பது எழுதுபவரின் உத்தி, நடை, திறன் ஆகியவற்றிலேதான் தங்கியிருக்கிறது. அதேநேரம் சில விடயங்கள் காலந் தாழ்த்தித்தான் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் நாம் புறந்தள்ளி விடுவதற்கில்லை.

முஸ்லிம் கவிஞர்கள் சிலர், தங்களை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளாமல் படைப்புக்களைத் தந்து வருகிறார்கள். அதற்கான காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்று கருதுகிறீர்கள்?

□ இதற்குப் பல காரணங்களை நாம் காண முடியும். பிரபலங்கள் என்று அழைக்கப்படும் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களால் தாங்கள் அங்கீகரிக்கப் பட வேண்டும் என்று நினைக்கும் சிலர் தங்கள் வழியில் சில இடர்பாட்டைக் காண்கிறார்கள். இந்தப் பிரபலங்கள் நாத்திகர்களாக இருந்தால் இம்முஸ்லிம் கவிஞர்கள் தங்களை முஸ்லிம் கவிஞர்கள் என்று காட்டிக் கொள்ளவோ சமய ரீதியான ஆக்கங்களைத் தரவோ பின்னிற்கிறார்கள். நாத்திகர்கள், சமய ரீதியிலான ஆக்கங்களைத் தூக்கிப் பிடிப்பதில்லை. விமர்சிப்பதில்லை. அவற்றை ஆக்கங்கள் என்றே கருதுவதுகூட இல்லை! ஆனால் கவித்துவம் உள்ளவன் எங்கே எப் படியிருந் தாலும் நிச்சயமாக வெற்றியடைவான்.

முதலாம் ஆண்டு மலர்

இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. இஸ்லாமிய வழி எழுத்தில் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றை மீறி எழுதவேண்டிய அவசியமும் இல்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். அதற்குள் நின்று எழுதுவதால் நினைத்த மாதரியெல்லாம் எழுத முடியாது என்று இவர்கள் நம்புகிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்லப் போனால், நாத்திக எழுத்தில் தெய்வங்களைத் திட்டுத் திட்டென்று திட்டி எழுதலாம். அதற்கென்று ஒரு வாசகர் வட்டம் உண்டு. அப்படி எழுதினால்தான் தனக்கு அங்கீகாரம் கிடைக்கும் என்று நினைக்கும் இவர்கள், தங்களை முஸ்லிம்கள் என்று காட்டிக் கொள்ளாமல் எழுதத் தொடங்குகிறார்கள்.

மேத்தா இலங்கை வந்த போது சில விடயங்கள் வெளிப்பட்டன. தன்னை முகம்மது மேத்தா என்று சொல்லி நாங்கள் அவரது சுயத்தைக் காட்டி விட்டோம் என்று புழுங்கிப் போனார். தான் எழுதிய நாயக காவியத்தில் ஒரு வார்த்தை கூட முஸ்லிம் என்றோ இஸ்லாம் என்றோ வரவில்லை என்றும் பூரித்துப் போனார்.

முஸ்லிம் என்று காட்டிக் கொள்ளாமல் எழுதுவதால், முஸ்லிம் அல்லாதார் எழுதுவதைப் போன்று விரிவான களத்தில் நினைத்தபடி எழுதுவதால் பரிசுகள் பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது என்றும் இவர்கள் கருதுகிறார்கள். பரிசுகள் கொடுப்பவர்கள் கூட அப்படி எழுதுபவர்களுக்குத்தான் கொடுப்பது போல் விளங்குகிறது.

1999ம் ஆண்டுக்கான சாஹித்ய மண்டலக் கவிதைப் பரிசை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். கவிதையே இல்லாத, வெறும் செய்யுள் நூல் ஒன்றுக்கு இம்முறை கவிதை நூற் பரிசு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஓரவஞ்சம் எனப்படுமா, இருட்டடிப்பு எனப்படுமா, தில்லுமுல்லு எனப்படுமா? லாயக்கில்லாத நூல் ஒன்றுக்குப் பரிசு கொடுப்பதென்றால் நடுவர்கள் ஏன்? போட்டி எதற்கு? கவிதைக்கு ஊக்கமளிக்கும் ஒரே இயக்கம் சாஹித்ய மண்டலம்தான். அதுவும் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு கவிஞருக்கு. இப்படிப்பட்ட பொது அமைப்பே நடுவர்களின் புள்ளிகளையும் அப்பறைப்படுத்தி விட்டு, அல்லது கவிதை புரியாத நடுவர்களின்

யாத்ரா

புள்ளிகளை முதன்மைப்படுத்தினால் முஸ்லிம் கள் எப்படி முஸ்லிம் கவிஞர்களாகத் தங்களை இனங்காட்டிக் கொள்ளப் போகிறார்கள்? இப்படி நான் சொல்லி விட்டதால் முஸ்லிம் கவிஞர்கள் தங்களை இனங்காட்டாமல் எழுதுவது சரி என்பதல்ல.

ஈற்றாக இன்னொரு காரணத்தையும் சொல்ல முடியும். அதுதான் இக்கவிஞர்களுக்கு இஸ்லாம் என்றால் என்னவென்று தெரியவில்லை என்பது. இஸ்லாமிய அறிவு வரப்பெற்ற முஸ்லிம் கவிஞரொருவர் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் ஒளிந்து பயந்து ருஸ்தியைப் போல எழுதிக் கொண்டிருக்கமாட்டார். எவன் ஒருவன் தன்னை ஒளித்து வைத்துக்கொண்டு எழுத வேண்டும் என்று எண்ணிச் செயற்படுகிறானோ அவனுடைய எழுத்தில் பாரதி சொன்ன தூய்மையுமில்லை, வெளிச்சமுமில்லை.

* இறை நிராகரிப்பு அதாவது நாத்திகவாதம் பேசிக்கொண்டு ஒரு காலகட்டத்தில் கவிதை படைக்கும் சிலர் பிறகொரு காலகட்டத்தில் ஆத்திகர்களாக மாறியதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். உதாரணம்: கண்ணதாசன். அப்படியிருந்தும் கூட மீண்டும் மீண்டும் இது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறதே?

□ இது அறியாமையினால் நடப்பதுதான். எப்படியும் முதலில் தனக்கொரு வழியைத் தேடிக்கொள்ள முண்டியடிப்பதாகவும் இதைக் கொள்ளலாம். கண்ணதாசன் வேண்டுமென்று நாத்திகத்தில் இருந்தவராகக் கொள்ள முடியாது. பிற்காலத்தில் உண்மை எதுவென்று தெரிந்து அவர் ஆத்மீகவாதியாக மாறினார். ஆனால், எதுவிதக் காரணமுமின்றி, ஆத்திகத்தைத் தெரிந்து கொண்டே, தனக்கொரு அங்கீகாரம்

வேண்டுமே என்ற ஒரே உபாதைக்காக நாத்திகம் பேசிக்கொண்டு றுப்படுகிறானே, அவனை மன்னிக்க முடியாது. அவனுடையது சத்திய எழுத்தும் அல்ல.

* ஒரு கவிதை இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு கொள்கை வைத்திருக்கிறீர்களா?

□ அப்படியொரு முட்டாள்தனம் என்னிடம் இல்லை. கவிதை, தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பொருளுக்கும் உத்திக்கும் ஏற்றமாதிரியாகத்தான் உருவத்தையோ வீச்சையோ அமைதியையோ கடுரத்தையோ கொண்டிருக்க முடியும். இன்று இதுதான் கவிதை என்று கூறப்படுவது நாளைய பரிணாமத்தின் பிறகு வேறுமாதிரியாக மாறிவிடும். அடுத்ததாக, கவிதை படைப்பவரின் மொழிச் சிலாக்கியம், சூழல், மண்வாசனை என்பவற்றாலும் கவிதை நாம் விரும்பும் அல்லது விதிக்கும் கட்டுக்கோப்புக்குள் வந்துவிட முடியாது. ஆயினும் கவிதை, கவித்துவம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையில் எனக்கு மாற்றம் கிடையாது.

* மாக்ஸியம் பற்றிப் பேசாத ஒரு படைப்பாளி அத்தனை கவனம் பெறுவதுமில்லை, அங்கீகாரம் பெறுவதுமில்லை என்று நாம் உணர்கிறோம். இதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

□ அங்கீகாரம் கொடுப்பவர்கள் யார் என்று நோக்க வேண்டும். மாக்ஸியம் பேசுபவர்கள் அங்கீகரிக்கும் நடுவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக ஒரு மாக்ஸியவாதியைத்தான் அங்கீகரிப்பார்கள். சமயம் பேசுபவர்கள் நிச்சயமாக சமயம் பேசும் ஒருவருக்குத்தான் அங்கீகாரம் கொடுப்பார்கள். இலக்கிய உலகத்தின் அதுவும் தமிழ் இலக்கிய உலகத்தின் சாபக்கட்டுகளில் இதுவும் ஒன்று. மாக்ஸியமாக இருக்கட்டும், சமய சார்புடையவையாக இருக்கட்டும், சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக எழுதப்படும் எழுத்துக்கள் அத்தனையும் பரிசீலிக்கப்படுதல் வேண்டும். உரியவற்றுக்கு உரிய இடம் அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

தூரதீர்ஷ்டவசமாக நம் நாட்டிலும் தமிழ் நாட்டிலும் குழுவாதப் பிரக்தை அதிகமாக

நிகழ்கிறது. இக்குழுவுக்குள்ளும் முதுகு சொறியும் நிலைமைகளும் இருக்கின்றன. பொதுவாகச் சொன்னோமானால் சமய வழிக் கவிஞர்கள், தாங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக பெயர் மாக்கியம்தான் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதன் பிறகு நான் நான் எல்லாவற்றையும் வாழ்ந்து சலித்துப் போனேன் என்று ஆத்திகத்தில் நுழைய வேண்டிய அத்தியாவசியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

* மாக்கியம் பேசும் இலக்கிய வாதிகளால், அதைப் பேசாத இலக்கியவாதிகள் கண்டு கொள்ளாமல் விடப்படுவது அதைப் பேசுபவர்களின் ஆதிக்கப் போக்கு எனலாமா?

□ மாக்கியம் என்பது ஒரு தியறி. அது நலிந்த மக்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட ஒரு மாளிகை. நிச்சயம் அதன் முகம் அசிங்கமானதாக இருக்க முடியாது. ஆனால் அதைப் பேசுபவர்களின் ஆதிக்கப் போக்கு என்று சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. மாக்கிய வழியில் மட்டுந்தான் இலக்கியம் என்று சொல்லப்படுமானால் உலகின் தொண்ணூறு சதவிகித இலக்கியத்தை எளித்துவிட வேண்டும். எனவே இந்த ஆதிக்க முறை ஒழிக்கப்படல் வேண்டும்.

* ஒரு கவிஞன் உள்ளத்தில் மையங் கொள்ளும் கவிதை எந்நேரத்திலும் வெளிப்படும். கவிதை என்பது சமைத்து எடுக்கப்படும் ஒன்றல்ல. இக்கவிதைகளை நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம், பின் பின் நவீனத்துவம் என்றெல்லாம் பாகுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களே..?

□ இந்த நவீனத்துவங்கள், இலங்கள், இயல்கள் என்பன பரிணாம நிலையில் தோன்றியவை. இன்னும் பல கண்டு பிடிப்புகள் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும். இவற்றுக்குள் புகுந்து கொண்டுதான் கவிஞன் படைப்புக்களைத் தர வேண்டும் என்பது இன்னொரு முட்டாள்தனமான கொள்கை. இவை விமர்சகனுக்குரிய வழி வகைகள். ஒரு படைப்பை விமர்சிக்க வருபவன் இப்படியெல்லாம் பிரித்து வைத்துக் கொண்டால்தான் அவனுக்கு இலகுவாக இருக்கும். இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதி படைப்பு

என்றால் அதன் மறுபகுதி விமர்சனம்தான். தன் நிலைப்பாட்டிலிருந்து படைப்பவன் முதல் இடத்தைப் பெறுகிறான். அந்தப்படைப்பை பகுத்து வைக்கும் விமர்சகன் இரண்டாம் இடத்தைப் பெறுகிறான். விமர்சகனுடைய பகுதிக்குள் அடங்குபவைதாம் இந்தக் கோட்பாடுகள். விமர்சகனுக்கு ஏற்ற படியாக எழுதவும் முடியாது. எழுதுபவனுக்கு ஏற்ற படியாக விமர்சனம் செய்யவும் முடியாது.

* கவிதைத் துறையைத் தமிழகத்தோடு ஒப்பு நோக்கும் போது இலங்கை முன்னிற்கிறது என்றும் பின்னிற்கிறது என்றும் இரு நாட்டிலும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. உங்கள் கணிப்பு எப்படி?

□ இரண்டும் சரிதான். எண்ணிக்கையில் அவர்கள் முன்னிற்கிறார்கள். காத்திரத்தில் நாமும் முன்னிற்கிறோம். எங்களுக்கும் சரிசமமான பிரகர வசதி, ஊக்குவிப்பு, இருட்டடிப்பின்மை என்பன இருக்குமாகில்

விமர்சகனுக்கு ஏற்ற
படியாக எழுதவும் முடியாது.
எழுதுபவனுக்கு ஏற்ற
படியாக விமர்சனம்
செய்யவும் முடியாது.

நாங்கள் எவருக்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல. தமிழ் நாட்டுக் கவிதை, இலங்கைக் கவிதை என்று பிரிக்காமல் ஒரு சேர இவற்றை ஆய்வு செய்தல் அவசியம். தமிழ்க் கவிதை என்றால் அது எந்த நாட்டைச் சேர்ந்திருந்தால் என்ன, கவிதை கவிதைதானே. ஆனால் இந்தக் குழு வாதங்கள், எல்லைவாதங்கள், என்பன தலைபிட்டுத்தான் நம் நாட்டுக் கவிதை பின் தங்கியவை என்ற பொய்மையை உருவாக்கியிருக்கின்றன.

* ஒரு காலத்தில் மிகத் தீவிரமாகக் கவிதையோடு இருந்த நீங்கள் இப்போது சிறுகதையோடு மட்டும் உங்களது வட்டத்தைக் குறுக்கிக் கொண்டதாக உணர்கிறோம். ஏன் அப்படி?

□ இது உண்மையைப் போலத் தெரிந்தாலும் உண்மை அதுவல்ல. முன்னர் அடிக்கடி வெளிவந்தன. இப்போது வெளிவரவில்லை என்பதுதான் உண்மை. தவிர, கவிதைகள் என்னால் எழுதப்பட்டுக் கொண்டதான் உள்ளன. மேடைக் கவிதைகள் பிரசுரத்துக்கு வருவதில்லை என்பதால் மேடையோடு மெளனமாகின்றன. 'பாலியம்' என்ற தலைப்பில் ஒரு காவியம் எழுதி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. 'பிலால்' என்ற தலைப்பில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு முன்னர் வெளிவந்தது. அதன் கவிதையாக்கம் இன்னொரு காவியமாகப் பிரசுரில்லாதிருக்கிறது. ஏராளமான உதிரிக் கவிதைகள் அன்றாடம் எழுதப்படுகின்றன. 'நபிக்குறள்' என்ற பாரிய முயற்சியில் தீவிரமாக இருக்கிறேன். ஹத்ஸ்களின் குறளாக்கம் இது. இதுவரையில் 2212 குறள்கள் யாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது என்று முற்றுப் பெறுமோ தெரியவில்லை. கவிதை இயக்கம் என்னிடம் இருக்கிறது, முச்சமாதிரி. மற்றப்படி பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்னிடம் சிறுகதை கேட்பதனால் அவற்றையும் ஈடுசெய்யவேண்டியிருக்கிறது.

* இலங்கையில் கவிதை இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு நல்ல சூழல் நிலவுகிறது என்கிறீர்களா?

□ நிச்சயமாக! எழுபதுகளில் 'றோணியோ' பெருகி வழிந்தது. வீட்டுக்கு ஒரு கவிஞன் இருந்தான். என்னவோ தெரியவில்லை. றோணியோக்கள் மறைந்தன. 'ஆ...ஊ...' என்று திரிந்த கவிஞர்களும் மறைந்து போனார்கள். அந்தக் கவிஞர்கள் இன்று எழுதாது போனாலும் அவர்களின் ஆர்வம் குன்றவில்லை என்றதான் எண்ணுகிறேன். வீட்டுக்கு ஒரு கவிதை ஆர்வலன் இருக்கிறான் என்றும் நம்புகிறேன். புதுக்கவிதை எனப்படும் ஊடகம் இந்த நன்மையைச் செய்திருக்கிறது.

* விளங்கிக் கொள்ள முடியாத கவிதைகள் ஏராளமாக வருவதாகச் சொல்லுகிறார்களே...?

□ இலங்கை, இயல்கள் துவங்கள் என்பனவற்றை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்போனதன் பலன் இது என்று சொல்லலாம். படிமம், குறியீடுகளைத்

நபிக்குறள் என்ற பாரிய முயற்சியில் தீவிரமாக இருக்கிறேன். ஹத்ஸ்களின் குறளாக்கம் இது. இதுவரையில் 2212 குறள்கள் யாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது என்று முற்றுப் பெறுமோ தெரியவில்லை.

திணிக்கப் போவதாலும் தங்கள் பண்டிதத்துவத்தைக் காட்டப்போவதாலும் இந்நிலை ஏற்படுகிறது. விஷயம் இல்லாதவர்கள் எழுதப் போனாலும் இந்த நிலைதான். மொழி வாலாயம் இல்லாதவர்களின் கவிதையும் விளங்குவதில்லை. அதே வேளை விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களால் இது விளங்கவில்லை என்று சொல்வதையும் நாம் முற்று முழுக்க ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. விளங்கிக் கொள்ள முடியாதபடி எழுதி விட்டு அது கவிதைதான் என்று சொல்வதையும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. கவிதை என்பது இறுக்கமும் சுருக்கமும் ஆனது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. கவிதை ஓரளவு கல்வியறிவு உள்ளவர்களால் தான் விளங்கிக் கொள்ளப்படும் என்பதுவும் நினைவிற் கொள்ளத் தக்கது.

* இலங்கையில் கவிதை விமர்சனம் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்கள்?

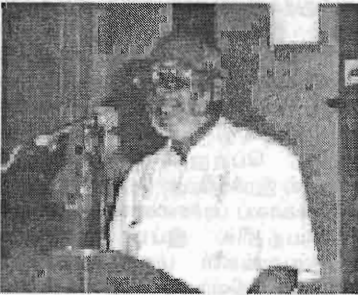
□ கவிதைக்கு மட்டுமல்ல, எந்த இலக்கிய ஊடகத்துக்குமே சரியான விமர்சனம் என்பது நம் நாட்டில் இல்லவே இல்லை. குழு விமர்சனம் உண்டு. முதுகு சொறிதல் உண்டு. முகஸ்துதி உண்டு. பத்தி எழுத்து, மதிப்புரை, புதிய நூல் குறிப்பு அனைத்தும் உண்டு. ஆனால் விமர்சனம் மட்டும் இல்லை. சிலர் விமர்சனம் என்ற பெயரில் கண்டனம் செய்கிறார்கள். தன்னுடையது அல்லாதது எதுவுமே கவிதை இல்லை என்பது அவர்கள் கொள்கை. எழுதப்பட்ட சூழல், மண்வாசனை, பின்னணி என்பன தெரியாத காரணத்தாலும் விமர்சனம் சரியாக அமைவதில்லை.

* தமிழ் நாட்டில் புதுக் கவிதைக்கு நிறைய ஆதரவு தருகிறார்கள். இங்கு மரபை விடமாட்டோம் என்றபடி அடம் பிடிக்கிறார்கள். இதனால் நாம் கவிதைத் துறையில் பின் தங்கிவிட மாட்டோமா?

□ யாப்பை விட்டுவிட வேண்டும் என்று ஒரு நியதியில்லை. அதேநேரம் யாப்பு மட்டும்தான் என்று அடம்பிடிப்பதுவும் சரியல்ல. இந்தப் போக்கினால் குறிப்பிட்ட கவிஞரின் எதிர்காலத்தான் பாதிக்கப்படுமே தவிர, கவிதை இலக்கியம் பாதிக்கப்படாது. இலங்கையிலுள்ள யாப்பறிந்தவர்களுள் மிகச் சிலரே புதியவரவுகளால் ஈர்க்கப்படவில்லை. பெரும்பான்மையினர் ஏற்றுக் கொண்டு செயற்படுகிறார்கள். மரபை உதறுவதால் மட்டும் கவிதை இலக்கியத்தை வளர்த்து விடலாம் என்றும் எண்ணக் கூடாது. என்னைப் பொறுத்தவரை இரண்டையும் வரவேற்கிறேன். எதில் எழுதப்பட்டதாக இருந்தாலும் அது கவிதையாக, சமுதாயத் துக்குப் பிரயோசனமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இன்னும் ஐம்பது வருடங்களில் புதுக்கவிதைகள் மீண்டும் மரபுக்கே திரும்பாது என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை.

* இதுவரை நீங்கள் வெளிட்டுள்ள நூல்கள், வரவிருப்பவை பற்றிச் சொல்லுங்கள்...

□ 'புலராப் பொழுதுகள்' எனது முதலாவது நெடுங்கவிதை நூல். 'மலைக்குயில்' என்ற கவிதைகளின் தொகுப்பு நூல். 'பிலால்' என்ற சமய ரீதியிலான மொழிபெயர்ப்பு நூல். இரண்டு பிரசுரங்கள் கண்டது. நான் வானொலியில் நான்காண்டுகளாக நடத்திய

முதலாம் ஆண்டு மலர்

கவிதைப் பட்டறையிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த 483 கவிஞர்களின் 568 கவிதைகள் அடங்கிய தொகுதி 'கவிதைச் சரம்' என்ற பெயரில் வெளியிட்டிருக்கிறேன். இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளும் ஒரு நாடவலும் அச்சேறும் நிலையில் உள்ளன.

* ஒலிபரப்புத் துறையிலும் உங்கள் கவிதைத் துறைப் பங்களிப்புக் கணிசமானது. உங்கள் அனுபவங்கள்...

□ இ.ஓ.கூ.தா. முஸ்லிம் சேவையில் இந்தக் கவிதைப் பட்டறை நடத்தப்பட்டது. அறுநூறுக்கும் அதிகமான கவிஞர்கள் இதில் பங்குபற்றினார்கள். இதை நேர்த்தியாக நடத்துவதற்கு பணிப்பாளர் இஸட்.எல்.எம்.முஹம்மத் அவர்களும் தயாரிப்பாளர். எம்.எம்.இர்பான் அவர்களும் மிக உறுதுணையாக இருந்தனர். அந்தப்பட்டறையில் உருவாகிய பலரை பத்திரிகைகளில் இன்றும் காண்கிறேன். அந்நிகழ்ச்சியில் குரல் கொடுத்த சிலர் இன்று அறிவிப்பாளர்களாகவும் கடமை புரிகிறார்கள். இதில் எனக்குக் கவலை என்னவென்றால் இது ஒரு பொது நிகழ்ச்சியாக வானொலியில் இடம்பெற்றிருக்குமானால் இன்னும் நிறையத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் பங்குபற்றியிருப்பார்கள் என்பதுதான்.

* 'வாழ்வோரை வாழ்த்துவோம்' என்ற விழாத் தொடரில் உங்களுக்கு 'நஜ்முஷ் ஷ'அரா' கவித்தாரகை என்ற பட்டம் கொடுத்துக் கௌரவித்தார்கள். கவிதைக்காகத்தான் இது உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. வேறும் பரிசுகள்...?

□ எனது முதலாவது நூலான 'புலராப் பொழுதுகள்' முஸ்லிம் எழுத்தாளர் கவுன்சிலால் பரிசளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டது. ஆனால் சிறு கதைத் துறையில் இதுவரை ஏழு பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறேன். கலையொளி முத்தையா பிள்ளை நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றிருந்த 'விரக்தி' எனப்படும் எனது சிறுகதை, புதுவல்லியில் இயங்கும் 'கதா' எனப்படும் இயக்கத்தால் 1999ம் ஆண்டு சார்க் நாடுகளுக்குள் சிறந்த கதைப்பாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு போட்டிக்காக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதற்காக இந்திய ரூபாயில் பரிசளித்தார்கள்.

* முற்போக்குவாதம், பிற்போக்குவாதம் என்றெல்லாம் பேசுவதுதான் உரத்த சிந்தனை என்று சிலர் பக்கம் பக்கமாக கட்டுரைகள் எழுதிச் சண்டை பிடிக்கிறார்கள். பேட்டிகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். இவைபற்றிப் பேசாதவர்கள் நல்ல இலக்கியவாதிகள் இல்லை என்ற மாதிரியான ஒரு தோற்றம் நிலவுவதாகத் தெரிகிறதே...?

□ இந்த வாதப் பிரிவுகளெல்லாம் ஏதாவது ஒரு பெயரை வைத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற கடப்பாட்டில் எழுந்தவையாகத்தான் தெரிகின்றன. சமூகத்துக்குத் தேவையானவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்பவன் முற்போக்குவாதி. அவன் எந்த மதத் தவனாகவும் இருக்கலாம். ரஷ்யாவுக்கோ, சீனாவுக்கோ அல்லது கம்யூனிஸ்ட்காரருக்கோ சொந்தமான வார்த்தையல்ல அது. ஆனால் கம்யூனிஸ்ட்காரருக்குத்தான் இந்த வார்த்தை பொருந்துகிறது என்பது போலவும் உரத்த சிந்தனை என்பது கம்யூனிச சிந்தனைதான் என்பது போலவும் ஒரு சிலர் கம்யூனிஸ்தையே கொச்சைப் படுத்துகிறார்கள். இலக்கியத்துக்கும் இவற்றுக்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாகப் பாவனை செய்வதெல்லாம் எனக்கு வித்தியாசமாகவே படுகிறது. இவர்கள் கூறுவதுதான் முற்போக்கு இலக்கியம் என்றால் தொண்ணூறு சதவிகித இலக்கியத்தை பிற்போக்கு இலக்கியத்தில்தான் சேர்க்க வேண்டும்.

இங்கே ஒரு முக்கியமான விடயத்தைக் கூறவேண்டியிருக்கிறது. படைப்புகளில் அழகியல் தேவையெல்லாம் என்று முன்னர் முற்போக்கு இலக்கியகாரர் எனப்படுவோர் சொன்னார்கள். இப்போது தேவை

யாத்திரா4

தனக்கொரு அங்கீகாரம் வேண்டுமே என்ற ஒரே உபாதைக்காக நாத்தீகம் பேசிக்கொண்டு புறப்படுகிறானே, அவனை மன்னிக்க முடியாது. அவனுடையது சத்திய எழுத்தும் அல்ல.

என்கிறார்கள். முன்னர் அப்படிச் சொன்னீர்களே என்றால் அது அன்றைய நிலை, இது இன்றைய பரிணாம நிலை என்கிறார்கள். அவர்கள் அன்று சொன்னதைக் கேட்டு எழுதப்பட்ட அத்தனை கதைகளும் கீழறிங்க, இவர்களின் கற்பித்தலை ஏற்காதவர்களின் கதைகள் இன்று பேசப்படுவனவாக உள்ளன. உரத்த சிந்தனையாளர்கள் எனப்படுவோரைப் பின்பற்ற யோசிக்க வேண்டியதாகவுள்ளது.

* போரும் அதன் தாக்கங்களும் பற்றித்தான் அதிக கவிதைகள் வருகின்றன. அப்படி எழுதுவதே ஒரு பெஷன் ஆகிப் போய்விட்டதாக ஒரு தோற்றம் இப்போது தெரிகின்றது. போர் முடிந்தால் இவர்கள் என்ன ஆவார்கள்?

□ அவ்வக் காலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கவிதைகள் வரவே செய்யும். தமிழ் இலக்கியத்தில் புறநானூறு இத்தகையதுதான். ஆனால் பாடித்தான் தீரவேண்டும் என்ற கட்டாயத்தில் ஒரு குண்டுச் சத்தத்தைதேயே கூடக் கேட்டறியாதவன் போர்க்காலக் கவிதை எழுதுவதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. சமகால இலக்கியம் என்றால் அது போர்தான் தங்களைத் தாங்களே விமர்சகர்கள் என்று கூறிக் கொள்ளவேண்டும் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். போர் நடக்கும் போது நான் திருமணம் செய்கிறேன், குழந்தை பெற்றுக் கொள்கிறேன், பட்டினியால் இறக்கிறேன், தேர்தல் நடக்கிறது. இவை சமகாலப் பிரச்சனைகள் இல்லையா? இலக்கியத்தில் இப்படித்தான் பல போலித்துவங்கள் புகுந்து கொண்டு ஆட்டிப்படைக்கின்றன.

நோர் காணல்

மு.சுடாட்சரன்

கவிஞனோ கலைஞனோ
ஒன்றைப்படைத்து ஆறுதலும்
மகிழ்ச்சியும் அடைந்தாலும் அதுவே
உச்சம்: போதும் என்று சுமமா
இருக்கமாட்டான். இன்னும் ஒன்றை
வித்தியாசமாகவும் புதுமையாகவும்
படைக்க வேண்டும் என்றே முயற்சி
செய்வான். கவிஞன் என்ற வகையில்
இன்னும் எவ்வளவோ செய்ய
வேண்டியிருக்கிறது என்று
நினைக்கிறேன்.

* இலக்கியத்துடனான உங்கள் தொடர்பு எப்போது ஆரம்பமானது?

□ நான் பாடசாலைச் சிறுவனாக இருக்கும் போதே ஆரம்பமாயிற்று. க.பொ.த. பரீட்சைக்கு கம்பிராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் இலக்கியப் பாட நூலாக இருந்தது. எனக்குக் கற்பித்த ஆசிரியரும் (திரு. க.கணபதிப் பிள்ளை) கதைத் தொடர்புடன் கவையாகக் கற்பித்தார். அந்நூல் பாடல்களின் வரிகளான 'சாளரத்திலும் பூத்தன தாமரை மலர்கள்...' , 'மண்ணை கொள் நீ... மற்றைய தொன்று மற என்றான்..' , 'தோழமை என்றவர் சொல்லிய சொல் ஒரு சொல் அன்றோ..' , மையோ மரகதமோ மறிகடலோ மழை முகிலோ..' போன்றவை இன்னும் எனது மனதில் பசுமையாக இருக்கின்றன. இவற்றின் உந்துதலாலும் தாய் தந்தையரின் ஊக்குவிப்பாலும், பாரதியார் கவிதைகள் மலிவுப் பதிப்பு (விலை 1.50) திருக்குறள் தெளிவுரை - முவரதாசன் தொகுப்பு போன்ற நூல்களை வாங்கிப் படித்தேன். மன எண்ணங்களை சிறு சிறு கவிதைகளாக எழுதினேன். முதற் கவிதை 1959ல் சுதந்திரனில் பிரசுரமானது.

* எழுத்துத் துறையின் ஆரம்ப அனுபவங்கள்...?

□ நான் கல்முனையில் பிறந்து வளர்ந்து உருவானவன். க.பொ.த. பரீட்சை முடித்து வீட்டில் இருந்த காலத்தில் திராவிடநாடு, மாலைமணி, முரசொலி, முத்தாரம், தென்றல், மன்றம் முதலிய தி.மு.க பத்திரிகைகளையும் பாரதி, பாரதிதாசன் கவிதைகளையும் தொடர்ந்து படித்ததாலும் கவிதை ஆர்வமும் தமிழ்ப் பற்றும் வளர்ந்தது.

எங்கள் கல்முனை நகரம் இயற்கை எழில் நிறைந்தது. கிழக்கே கடல். மேற்கே வயல் வெளி. இடையில் சமநிலம்.

ஆழக்கடலும் அழகு வயல் வெளியும் வாழத் துணை புரியும் வற்றாக கிழக்கிலங்கை - எமது தாயகம். 'தங்கம் சொரியும் மாலை நெஞ்சத் தாகம் தீர்க்கும் மாலை' என்று மனம் சொல்ல, மாலைக் காட்சிகளைக் கண்டு ரசித்துப் பரவசமடைவது வழக்கம். இவைகளால் என் கவிதை நெஞ்சம் கனிந்தது. எனது 19 வயதிலேயே ஆசிரிய கலாசாலைக்குச் சென்றேன். அக்கலைக் கூடமே எனது மன ஊற்றைத் திறந்து விட்டது. அக்காலத்தில் 'கண்ணால் பேசாதே கனியிதழால் தா' என்று 'அமுதம்' அட்டைப் போட்டிக்குக் கவிதை எழுதிப் பரிசு பெற்றேன். தொடர்ந்து தினகரன், வீரகேசரி, சுதந்திரன்

பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்தேன். அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் கவிஞர் நீலாவணனின் அன்பான தொடர்பு கிடைத்தது. கலை இலக்கியம் பற்றியும் கவிதை பற்றியும் நெஞ்சந் திறந்து அவர் உரைத்தவைகள் என்னைப் புடம் போட்டன. பிறகு மல் லிகை, சிந்தாமணி போன்றவற்றிலும் எழுதினேன்.

* உங்கள் வழிகாட்டிகள், இலக்கிய ஆசிரியர்கள் உங்கள் எழுத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியதுண்டா?

□ ஒம்.. எனது வழிகாட்டி நீலாவணன்தான். அவருடன் சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். பொதுவாக நீலாவணன், மஹாகவி, முருகையன் போன்ற முன்னணிக் கவிஞர்களின் செல்வாக்கு என்னில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள் ளது. ஒரு படைப்பாளியை அவன் விரும்பி ரசித்துப் படிக்கும் எந்த எழுத்தாளனின் ஆக்கங்களும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவே செய்யும். இந்த நிலையில் பாரதி, பாரதிதாசன், தாகூர், புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா, பிச்சமுர்த்தி, சுந்தர ராமசாமி ஆகியோரின் படைப்புக்களையும் நான் விரும்பிப் படித்து ரசித்திருக்கிறேன்.

* உங்களது இலக்கியப் பார்வை கற்பனாவாதமா? யதார்த்தமா? எது சாகவதமானது என நம்புகிறீர்கள்?

□ எவரும் பூமியில் காலூன்றாமல் வாழ முடியாது. அந்தரத்தில் வீடு கட்டிப் பிரயோசனமில்லை. கற்பனாவாதிகளால் இரண்டாம் மூன்றாந்தரப் படைப்புகளையே ஆக்க முடியும். யதார்த்தப் படைப்பே மக்கள் இதயத்தைத் தொடும். வாழ்வியலைப் படம் பிடிப்பதே எனது இலட்சியம். அதுவே நிரந்தரமானது. மக்கள் இலக்கியமாக மிளிர்ந்தக்கூது.

* நவீன கவிதைகள் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

□ நவீன கவிதைகளை இரு கரங்களாலும் வரவேற்கிறேன். புதிய சிந்தனை. புதிய போக்கு, புதுமையான ஆக்கங்கள் நம் மண்ணிலும் மலரவேண்டுந்தான். அப்போதுதான் வளர்ச்சி ஏற்படும். அதற்காக அடிப்படை அம்சங்களை சிதைக்காமல் பார்த்துக் கொள்வது நல்லது. நொடிப் பாங்கு, சொல் விளையாட்டு, இருமை விகற்ப அமைப்பு போன்ற அலங்காரங்களை விட்டு உண்மை, நன்மை, அழகு என்று சொல்லப்படும் முப்பயன் உள்ள புதிய வீச்சான நவீன கவிதைகள் நமக்கு அவசியம் தேவை. மொழி, இலக்கியப் பரிச்சயம் உள்ளவன் யாப்புக்குள் நின்று யாப்பை மீறியும் கவிதை படைப்பான். மரபை அறிந்து மீறுவதே பயன் தரத்தக்கதாகும்.

* படைப்புகளின் உயிர் வாழ்வு சமுதாயந்தான் என்று கூறப்படுகிறது. அதாவது எந்தப் படைப்புக்கும் ஒரு சமுதாயக் குறிக் கோள் அவசியம் என்கிறார்கள். இது தொடர்பாக உங்கள் கருத்து..?

□ மனிதன் சமூகத்தின் அங்கத்தவன். மூலம் ஆண்டு மலர்

அவனை அவன் சார்ந்த சமூகத்தின் கூறாகவும் கொள்ளலாம். அவன் தன் மன உணர்வுகளை இதய சுத்தியாக - உண்மைக்கு உண்மையாக எழுதும் போது அது சமுதாயத்தினைப் பிரதிபலிக்கவே செய்யும். ஆகவே ஒரு படைப்பாளி அவன் சார்ந்த சமுதாயத்தை நேசித்து வாழ வேண்டும். அவனாலேதான் அச் சமுதாய ஈடேற்றத்துக்குக் குரல் கொடுக்க முடியும். சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்க முடியும். நான் மீனவர் கிராமத்திலே வாழாமல், அவர்களை நேசிக்காமல், அவர்களின் சுக துக்கங்களை உணராமல் அவர்களின் விடிவுக்காக ஓர் இலக்கியப் படைப்பை ஆக்கி வெற்றி பெற முடியுமா? ஆதலால் படைப்பாளிகளுக்கு சமுதாய நோக்கு அவசியமாகும்.

யதார்த்தப் படைப்பே மக்கள் இதயத்தைத் தொடும். வாழ்வியலைப் படம் பிடிப்பதே எனது இலட்சியம். அதுவே நிரந்தரமானது. மக்கள் இலக்கியமாக மிளிர்ந்தக்கூது.

* சமுதது
இலக்கியப்
பரப்பில்
படைப்புகள்
வீரியமற்றுக்
காணப்படுவதற்கு

படைப்பாளிகள் உரிய விதத்தில் செதுக்கப்படாதது பிரதான காரணம் எனப்படுகிறது. இதற்குத் தகுதியான விமர்சனங்களின் பற்றாக குறையும் இலக்கியப் பெற்றுப் புணர்வோடு விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப் படாமையும் தான் என்ற குற்றச் சாட்டும் உண்டு. இது பற்றி...?

□ இக் கூற்றில் குறித்தளவு உண்மை இருந்தாலும் இதனை நம்பிக் கொண்டு நாம் வீணே காலங்கழிக்கக் கூடாது. 'காமம் செப்பாது கண்டது மொழியும்' விமர்சகர்கள் நம்மத்தியில் அதிகம் வளர வேண்டும். சிறந்த ரசிகனும் ஒரு விமர்சகன்தான். நம்மத்தியில் நல்விலக்கியத்தை இனங்கண்டு ரசிக்கவும் சிறந்த படைப்பாளிகளைப் பாராட்டவும் மக்கள் முன்வரவேண்டும். இம்மனப்பாங்கு நம்பிடம் அதிகரிக்குமானால் ஒப்பற்ற, வீரியமுள்ள இலக்கியங்கள் தோன்றும்.

* ஒரு காலகட்டத்தில் கவியரங்குகள், பாமர மக்களிடம் கவிதையை எளிமைப்படுத்திக் கூறவும் ஜனரஞ்சகப்படுத்தவும் உதவின. இன்று அந்நிலை வீழ்ச்சியுறக் காரணம் என்ன?

□ குறிப்பாக 90க்கு முன் நம்மத்தியில் கவியரங்குகள் பரவலாக இடம் பெற்று வந்தன. அக்காலத்தில் கவியரங்குகள் இல்லாத விழாக்களே இல்லை எனலாம். எல்லாவற்றுக்கும் கூறுவது போல் போர்ச் சூழ்நிலையை ஒரு சாட்டாகக் கூறினாலும் வேறு காரணங்களும் இருக்கின்றன. கவியரங்கை ஏற்பாடு செய்வதிலுள்ள பிசுகுகள், கவிஞர்கள் தலைப்பைவிட்டுத் தாவுதல், கடைசி வேளை நான்கு வரிகளைக் கிறுக்கிக் கொண்டு வந்து திரும்பத் திரும்ப வாசிப்பது போன்ற நிறையக் காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பற்றிச் சிந்தித்து செயற்படுவோமானால் எல்லா மனங்களையும் நிச்சயம் வெல்ல முடியும்.

* கவிஞன் என்ற வகையில் இதுவரை நீங்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் திருப் திரமான மனநிலையைக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?

□ கவிஞனோ கலைஞனோ ஒன்றைப்படைத்து ஆறுதலும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தாலும் அதுவே உச்சம்: போதும் என்று சும்மா இருக்கமாட்டான். இன்னும் ஒன்றை வித்தியாசமாகவும் புதுமையாகவும் படைக்க வேண்டும் என்றே முயற்சி செய்வான். கவிஞன் என்ற வகையில் இன்னும் எவ்வளவோ செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

* உங்களோடு இணைந்து செயற்பட்ட கவிஞர்கள், மற்றும் உங்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட இலக்கியப் பரம்பரை குறித்துத் திருப்தி கொள்கிறீர்களா?

□ கல்முனையிலே வாழ்கின்ற கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் பலரோடும் இணைந்து செயற்பட்டிருக்கிறேன். புதிய இலக்கியப் பரம்பரையோடும் சேர்ந்து பழகி ஊக்குவித்திருக்கிறேன். கல்முனையிலே ஒரு நல்ல இலக்கியப் பரம்பரை வாழ்கிறது.

* இலக்கிய அமைப்புகளில் உங்களின் பங்களிப்பு எப்படி?

□ அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. அதனை உருவாக்கியவர்களுள் நானும் ஒருவன். கவிஞர் நீலாவணன் தலைவராக இருந்து வழிகாட்டினார். இலக்கியச் சந்திப்புகள், கவியரங்குகள், விழாக்கள், கவிதை நாடக அரங்கேற்றம், இலங்கையர்கோன் அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டி, பாராட்டுக்கள் முதலியனவற்றை நடத்தி கல்முனைப் பிரதேசத்தில் இலக்கிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினோம். அச்சங்கத்தில் அங்கத்தவர்களாக இருந்த அனைவரும் இன்று மூத்த எழுத்தாளர்களாகவும் கவிஞர்களாகவும் பேசப்படுகின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து கல்முனை தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தை நாடாத்தி 'பாடும் மீன்' இலக்கிய சஞ்சிகையை வெளியிட்டோம். பின்பு 'விழுகம்' அமைப்பில் முக்கிய அங்கத்தவனாக இருந்து விழாக்கள் பலவற்றை நடத்த உதவியுள்ளேன். இப்போது கல்முனை கலை இலக்கிய நண்பர் கழகம் இயங்கி வருகிறது. அதிலும் முக்கிய உறுப்பிராக செயற்பட்டு வருகிறேன்.

* குழு மனப்பாங்கு இலக்கியத்துக்கு ஆரோக்கியமானது என்று கருதுகிறீர்களா?

□ மணிக் கொடிப் பரம்பரை, எழுத்து, சரஸ்வதி குழுவினர் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துள்ளனர். ஒத்த உணர்வும் கருத்தொற்றுமையும் உள்ளவர்கள் மிக நெருக்கமாகப் பழகி ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து குறித்த இலக்கை அடைந்துமிருக்கிறார்கள். புரிந்துணர்வும் ஐக்கியமும் உள்ள குழுக்களினால் குறித்த சாதனைகளை நிலைநாட்டலாம். உதிரியாக நின்று பெரிதாக எதையும் சாதிப்பது சிரமம்.

ஒரு படைப்பாளி அவன் சார்ந்த சமுதாயத்தை நேசிது வாழ வேண்டும். அவனாலேதான் அச் சமுதாய ஈடேற்றத்துக்குக் குரல் கொடுக்க முடியும். சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்க முடியும்.

* கவிதை என்பது மொழியை உருவகப்படுத்துவது அல்ல. அது அனுபவங்களை உருவகப்படுத்துகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. உங்கள் கருத்து?

* கவிதை தவிர்ந்த வேறு உங்கள் இலக்கியப் பணிகள்?

□ கவிதை என்பது உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு. அது மொழியைச் செழுமைப்படுத்துகிறது, வளர்க்கிறது, வாழவைக்கிறது. அழகிய தொடர்களை உயிர்ப்புள்ள அற்புதமான சித்திரங்களாக அள்ளித் தருகின்ற வித்தையில் கைதேர்ந்தவனே கவிஞன் என்பேன். அவன் அனுபவங்களை உருவகப்படுத்தி வெள்ளை மனதில் விளக்கேற்றி பரவசமடையச் செய்கிறான்.

□ பல சிறுகதைகளை வார இதழ்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதியுள்ளேன். 'பச்சமண' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. சில காரணங்களால் தாமதமாயிற்று. விரைவில் வெளியிட எண்ணியுள்ளேன். பல கவிதைத் தொகுதிகளுக்கான கவிதைகளும் உள்ளன. முதற் தொகுதியை விரைவில் எதிர்பாருங்கள்.

* ஒரு காலத்தில் அதிகமான கவிதைகளைப் படைத்த நீங்கள் இப்போது ஒதுங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏன்?

* ஒரே காலகட்டப் படைப்பாளிகளில், ஒரே குழுவில் செயற்பட்டவர்களில் குறிப்பிட்ட சிலர் மட்டும் வெளிச்சம் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். வெளிச்சம் பெறாத தகுந்த பலர் பேசப்படுவதில்லை. இந்த அவலம் ஏன் ஏற்படுகிறது?

□ நான் ஒதுங்கியிருக்கவில்லை. இடையில் கல்வி நிருவாக சேவையில் சேர்ந்ததால் குறைத்துக் கொண்டேன் என்று சொல்லலாம். மனக் கிடக்கைகளை சுதந்திரமாகச் சொல்லவும் முடியாத சூழ்நிலை உள்ளதால் சிறிது ஓய்வெடுத்தேன். அவ்வளவுதான்.

□ எல்லா முயற்சிகளுக்கும் வெவ்வேறு உத்திகளுண்டு. சில உத்திகள் சிலருக்குக் கைவருவதில்லை.

* விரகர் இருவர் புகழ்ந்திடவும் வேண்டும் விரல் நிறைய மோதிரங்கள் வேண்டும் - அரையதனில் பஞ்சினிலும் பட்டேதான் வேண்டும் அவர்கவிதை நஞ்சேனும் வேம்பேனும் நன்று என்று ஓளவை சொன்னது இன்று பொருத்தமாயுள்ளது. □

கலாநிதி
அத்னான்
அலி ரிழா
முஷறம்மத் நஷறவி

பலஸ்தீனத்துக்கொரு

மடல்

அறபிலிருந்து தமிழில்:
ஏ. சி. ஏ. மஸாஹீர்
(ஜாமிஆ நஸீமியா)

எதிர் விசய பொட்டலத்தைப் பொறுக்க
நமக்குள் எத்தனை குழுக்கள்
எதிர்க்கு ஏன் ஏசுகறாய்
உனக்கல்லவா நீ ஏசிக்கொள்ள வேண்டும்

நெஞ்சிலே துணவீன்றி புயத்தில் ஆயுதமீன்ற
களம் சென்றது உன் குற்றமல்லவா

எம் கோஷங்கள் எதிரொலித்தன
எம் தொண்டைகள் கம்பிப்போயின
என்ன பயன்
எம் உணர்ச்சிப் பிரவாகங்கள்
சுய நினைவிறந்த பின்

தோல்வி பற்றிய நம் முறைப்பாடெல்லாம்
கைசேதங்களாகின
படிப்பினைகள் எதுவும் பெறவில்லையே நாம்
எந்தப் போராட்டத்திலும்

சதி கண்டு நிலை குலைந்தோம்
நாளைய சூரியன்
நம் தோட்டத்தில் உதிக்கப்போகிறது
எம் தோட்டத்து மரங்கள்
ஒளித் தொகுப்புக்குத் தயாராகவில்லை

ஆயுதங்களெல்லாம் கிடங்குகளில்
கனவு காண்கின்றன
என் சுற்றகுலைகளிலிருந்து
கோபமும் சூறாவளியும் பீறிட்பார்க்கின்றன

அல்லாஹ்வின் பூமியில்
எத்தனை கொலைக் களங்கள்
ஷஹதாக்களின் அத்தனை கப்றுகளிலும்
கஸ்தூரி வாசனை

குதலே,
நீ வரலாறு யுத்த ஓர் அத்தர் மலர்
கசங்கப் போய்விட்டாய்
ஸியோனிலு ஸ்பரிசத்துக்குள்
உனக்குண்டு ஒரு மறுபிறப்பு
உன் தோற்றத்திலேயே
மீண்டுமொரு உமர் மீண்டுமொரு ஐயூபி
காணப்போகிறது பலஸ்தீன்

தீர்ந்துபோன பேனாக் குருதி

என் சமூகமே,
 பேனாக்குருதி தீர்ந்து விட்டது
 உன் கிறந்த காலப் பாதச்சுவடுகளை
 எழுத நான் எத்தனித்த போது
 ரஷ்ய ராட்சதத்தினால் கசங்கிப் போன
 உன் சோலை மலர்கள் பற்றி
 என் பேனா எழுத ஆசைப்பட்ட போது
 பேனாக் குருதி தீர்ந்து விட்டது

நான் தஜ்ஜால் பற்றி
 எச்சரிக்க முனைந்த போது
 முஸ்லிமின் மனித உரிமைகளுக்கு
 பிறப்புச் சான்றிதழ் எழுதத் துணிந்த போது
 தீர்ந்து போனது! என் பேனாக்குருதி

உலகமே நிசப்தக் கூடாரமடித்த போது
 வாய்திறந்தது என் பேனா
 அந்தோ பரிதாபம்-
 தீர்ந்து போனது என் பேனாக் குருதி
 செச்சிய புனிதப் போருக்கு
 கிரத்த தானம் செய்யத் தயாரான போது
 தீர்ந்து போனது பேனாக் குருதி

தீயணைப்பு இலாகாவுக்கு
 தூது எழுதத் துவங்கி போது
 செச்சியாவே, உன் சாம்பலில்
 வெண் கொக்காய்க் காட்சி தந்தது
 என் தூது மடல்

நாளையைத் தீர்மானிக்கும் நாயனே
 உன் அபாய்களை அனுப்பி வை
 சிஜ்ஜீல்கள் சகிதம்
 தயாராயிருக்கிறது ஒரு படை
 களமிறங்க

தயாராயிருக்கின்றன என் வீரல்கள்
 இன்னும்பொரு பேனா
 தழுவிக்கொள்ள

அறபிலிருந்து தமிழில்:
 ஏ.சி.ஏ.மஸாஹிர்
 (ஜாமிஆ நஸீமியா)

ஹாயித் அப்துர்ரஹ்மான் அல் ஆமிதி

கேள்விகள்

ஃபைஸ் அஹமத் ஃபைஸ்

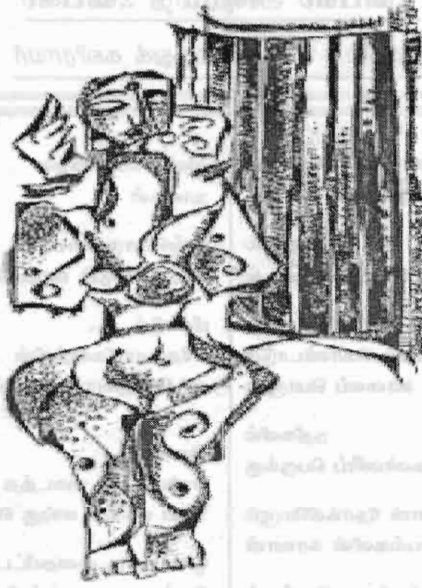
தமிழில் : பண்ணாமத்துக் கவிராயர்

மீண்டும் பொசுங்குது பொறுமையின் தானியக் குவியல்	விலை போகின்றன நாவுகள்
காற்றில் பொறுமையின் புகை முட்டம்	ஒவ்வொரு வாயின் உதடுகளிலும் கிரத்தக் கசீவு
விடிகிறது துக்கம் கொண்டாடும் காலைப் பொழுது	மீண்டும்..... எதேச்சாதிகாரத்தின் எரி பொருளாய் இதயங்கள்
நதிகளில் கண்ணீப் பெருக்கு	கிறைவா, எளிய மனம் படைத்த உன் மக்கள் எங்கு செல்வர்?
வான் நோக்கியெழும் கிராப் புலம்பல்களின் கரவான்	ஒவ்வொரு முறையீட்டாளரும் உன் தூதுவராய்த் தோன்றுகிறார்
சுற்றுச் சூழலெங்கும் புலம்பல்	வீக்கிரக சாலை சிலை ஒவ்வொன்றும் கூறிக்கொள்கிறகு கடவுளின.....
நாட்டை முற்றுகையிட்டுள்ளன காட்டுமீராண்டிக் கால புயல் மேகங்கள்	கிக்குட்டித் தேவதைகளிடமிருந்து கிறைவன் எம்மைக் காப்பானாக
மின்னலாய் வெட்டும் சாட்டை விசிறல்கள்	கரவானின் பிரலாபம் மீண்டும்.....
கொய்யப்படுகின்றது பேனாப் பிடித்தோரின் சிரம்	வான் நோக்கியெழும் புலம்பல்கள்
பேரம் பேசப்படுகிறது அறிவு ஜீவிதம்	

மெரே தில் மெரே முஸாஃபத்
என்ற தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள உருது கவாலி (QAWALI)

மூன்று கவினாதுகள்

க்ளோடியா லார்ஸ்

தமிழில் : சி. சிவசேகரம்

1. ஒரு வாழ்நாள் முழுவதும்

ஒரு வாழ்நாள் முழுவதும்

உன்னிடமிருந்து விலகி ஒரு வாழ்நாள் முழுவதும்.....

ஏன்?.....

உன்னால் விளக்க முடியுமா?.....

நமது யன்னல் வழியாக

ஒரு தாரகையைப் பார்த்தவாறு இருந்திருப்பின்
எத்தனை அற்புதமாய் இருந்திருக்கும்.

2. நான் வாழ்ந்திருக்கலாம்

உனக்கு அருகாக நான்
எத்தனை கினிதாக வாழ்ந்திருக்கலாம்
உன் மேசை விளக்கை ஒளியூட்டி,
அகலமான சாய்மனைக் கதிரையில்
நாளுக்கு நாள் இதம் மிக அமர்ந்திருக்கலாம்.

ஒரு ரோசாப் புவைக் கொய்து
உன் படிப்பு மேசை மீது வைத்திருக்கலாம்
அல்லது பின்னரப் பொழுதில்
புக்களாலான ஒரு மேசை விரிப்பைப் பின்னியிருக்கலாம்.

வித்தியாசமாக ஏதோ நிகழ்ந்தது:
நேர்மாறானது நடந்தது:
நான் தனித்துத் தொலைவில் அலைந்தேன்
- பெரிதும் தனித்து -
ஏனெனில் நீ என் துணையாயிருக்க விரும்பவில்லை
ஆயினும்,
இவ்வழியே பயணங்களின் போதல்களும் வருதல்களும்
எனக்கு - ஆ, மிக நன்றாகக் - கற்பித்தது:
என்னையே நான் அறிந்தேன்.

3. அப்போ, நீ பதில் எழுதமாட்டாய்

அப்போ, நீ என் கடிதங்கட்குப் பதில் எழுத மாட்டாய்.
கிணியும் நான் எதையும் எதிர்பார்ப்பதோ கேட்பதோ கில்லை.

காலங் கடந்த இந்த நிலையில்
ஒரு தாரகை போல் மின்னும்
தபால் உறை ஒன்று
எனக்காக உண்டா என்று
தபாற்காரனிடம் கேட்பது அபத்தமாகவே இருக்கும்

Claudia Lars

(எல்சல்வடோர் தேசப் பெண் கவிஞர் 1973)

அன்பானவனாக் கு...

விஜயரத்ன தேனுவர

லக்ஷ்மி,
வரவில்லை வார்த்தைகள் எனக்கு
வெந்த இதயத்தைப் பிழிந்து எழுதுகிறேன்...

எங்கள் உறவைப் போன்றே
வறண்டுவிட்டன வார்த்தைகள்...

நிலாவை எத்தனை முறை விசாரித்தேன்
உன் விவாசம் கிட்டவில்லை....
காற்றும் அப்படியே...

எங்கிருக்கிறாய்....
முறிந்த பனைகளின் மத்தியிலா
இல்லை -
ஆயிரமாயிரம் பேருக்கிடையே
அகதி முகாமிலா?

பனை வேலிக்கிடையே தெரியுமே
உன்முகம்....
செவ்வந்திப் பூப்போல...
இப்போது..?

பார்த்து மின்னலாய்ச் சிரித்து
ஓடும்போது ஓலிக்குமே சலங்கை
என் செவிகள் அதைக் கேட்கவே
படைக்கப்பட்டன என்றிருந்தேன்
இப்போது...?

உன் சிரிப்பைக்
காற்றுடன் கலந்து விடுகிறாயா
கேட்கிறேன்
அல்லது
உன் கண்ணீரை
மேகத்துக்கு அனுப்பி வைக்கிறாயா
நனைகிறேன்

சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு : இப்னு அஸ்மீத்

நீ கூறுவது மெய்யெனில்
நான் கூறுவது பொய்யாகலாம்-
ஒரு வேளை மெய்யும் பொய்யும்
கலந்திருக்கலாம்...

சொல் மலரே நீ கண்டது
நாயின் சடலமா கங்கையில் மீதந்தது
இல்லை என்னைப் போலொரு
கவிஞனின் சடலமா?

கவிதை எழுதியே காலக் கதவு திறந்து
அமைதியின் காற்றை சுவாசிக்க நினைத்து
கவிதைகளைப்போன்றே கனவுகளானதால்
கங்கையில் பாய்ந்து
மாண்டவன் சடலம் தானே!

அம்புலியைக் கேட்டேன்
அன்றிரவு அது வரவில்லை என்றது
காற்றை விசாரித்தேன்
கவிதையைப் போல் எதையோ
கண்டதாய்ச் சொன்னது...

களைக் கரத்தை நீட்டிக்
கங்கையின்பால் இருப்பதால் கேட்கிறேன்
உன்னைச் சூழ இருக்கும் முட்கள் மீது
சத்தியமாய்ச் சொல்-

நீ கண்டது கவிஞனின் சடலம்தானே...
அவன் முன்பும் பலமுறை செத்துப் போனவன்-
மறதியாய் கிறதியில்
கங்கையில் பாய்ந்தானாம்...

சொல்-
அவன் எழுதிய
எழுதவேண்டிய கவிதைகள் அநேகம்...
அனைத்தையும் அச்சிட்டு
அரசியல்வாதிகளிடம் கொடுக்க...

அதிலேனும் இவர்கள்
செத்துத் தொலைக்க!

என்.எம்.
நாளக்க
இந்திக்க

சிவஞன் *

சிங்களத்திலிருந்து
தமிழுக்கு :
இப்பனு அஸூமத்

கலக்கம்

செனிவிரதன் கே. பண்டார

எரிந்த யாழ் நூலகத்தைப்போல்
சோகமாயிருப்பதேன் சொல்!

உனது இனம் அழிகிறதென்றும்
எனது இனம் அழிக்கிறது என்றும்
எண்ணி நீ கலங்குகிறாயா?

மல்லிகையும் அலரிப் பூக்களும்
பார்! நம் பூஜையறையில்-
இனம் என்ற சொல்
இல்லையே நம் வாழ்க்கை அகராதியில்-
ஏன் நீ கலங்குகிறாய்?

இனங்கள் தீப்பிடித்து எரிந்தபோது
குங்குமப் பொட்டுடன்
என்னோடு வந்தாய்.....

இனங்கள் பற்றிப் பேசாமலே
நம் மனங்கள் மாத்திம்
பேசிக்கொண்டதால்
எவ்வளவு அழகாக இருந்தது உலகு
பூக்களைப்போல் பரவியிருந்தோம்
எங்கும்- எதினும்!

இன்றேன் கலங்குகிறாய்?

கலங்காதே.
உனது இனமோ எனது இனமோ
அழிக்கவோ அழிக்கப்படவோ இல்லை....
அழிவது மனித இனம் மாத்திரமே!

சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு : இப்பனு அஸீமத்

ஹைக்கூ

கவிதைகள்

இந்திரா பார்த்தசாரதி

அது 'அதுவாகி' இருக்கும் நிலையில், உணர்த்துவதும் உணர்வதும் ஒன்றாகிவிடுகின்ற நிலையில் ஆன்மிகம் என்றோ ரஸனை என்றோ வரையறுத்துக் கூறப்பட இயலாத அனுபவமே, 'ஹைக்கூ' கவிதை. Zen நிலை என்று இது கூறப்படுகின்றது. வடிவமே பொருளாகிவிடும் போது, இதற்கு விளக்க உரை சொல்வது வீண் வேலை. 'ஹைக்கூ', ஒரு வழி. வழிகளை உணரும்போது, முடிவும் அதுதான் என்ற அனுபவம் ஏற்படுகிறது. இதைப் படிக்கும்போது, தீக்குள் விரலை வைத்தால் ஏற்படும் தீண்டும் இன்பம் புலனாக வேண்டும். சொற்களைப் பொருள் விளக்கத்தில் விரயமாக்கினால், அதுவே அந்த அனுபவத்தின் மரணம்.

இது உருவகமும் இல்லை: உவமையுமில்லை. அல்லது வேறு எதனுடனோ இணைத்தறியும் கருத்தும் இல்லை. இது Satori. அதாவது உள்ளுணர்வின் மூலம் ஏற்படும் விழிப்புத் தருணம். 'இப்பொழுது, இங்கே, இதுவே' என்ற மனப்பாங்கு. அடிமனத்தில் புறப்பட்டு அக்கணத் திலேயே எழுத்து வடிவம் கொள்ளும் உடன் நிகழ்வு.

5 : 7 : 5 என்ற வகையில் 17 சீர்களைக் கொண்டது ஹைகூ.

தோக்கு காவா (1603-1770) காலத்தில் 'ஹோக்கு' என்று கூறப்பட்டதே பிறகு ஹைகூ ஆயிற்று. ஹோக்கு என்றால் ரெங்கா. அழைக்கப்பட்ட நிகழ்வின் தொடக்கம். பருவம், நேரம், மலையா, கடற்பகுதியா என்ற நிலப்பகுதி வரையறை ஆகியவற்றைக் குறிப்பதற்கு ஹோக்கு பயன்பட்டது. இப்பொழுதும் ஹைக்கூவில் இதைக் காண முடிகிறது. ஆனால் நேரடியான சுட்டு இல்லை. குறிப்பினால் உணரப்பட வேண்டிய உட்கருத்து.

மதலாம் ஆண்டு மலர்

பதினேழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'மாட்சனகா டேய்தோக்கு' (Matsunaga Teitoku) என்ற மரபுக்கவிஞர், நகைச் சுவை உணர்வுக் காக அப் பொழுது பயன்பட்டுக்கொண்டிருந்த இந்த ஹைக்கூ வடிவத்தில் கவிதைகள் புனையத் தொடங்கி, இதற்கு ஓர் இலக்கிய கவுரவத்தைத் தந்தார் என்று கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் பிறகு வந்த Nishiyama Soin -ம் Ihara Saitaku வும் ஹைகூ கவிதையில் பேச்சு நடைச் சொற்களைக் கலந்து, அதன் செவ்வியல் தன்மையில் எளிமையையும், ஓர் இயல்பான ஓட்டத்தையும் புகுத்தினார்கள். இவர்களுக்குப் பிறகு வந்த Matsuo Basho தான் இக்கவிதைக்கு இப்பொழுதுள்ள ஏற்றத்தையும் தோற்றத்தையும் தந்தவர். ஓவியத்தில் ஒரு சில வரிக் கோடுகளின் மூலம் பிரபஞ்சத்தைச் சித்தரிப்பது போல், பிரமிக்கத்தக்க சொற்சிக்கனத்தில், பிரமிப்புத்தரும் ஒரு புதிய கவிதை உலகம் நம் கண்ணுக்குப் புலனாகியது.

யாத்ராடி

ஹைக்கூவில் பயின்று வரும் சொற்களின் மூலம், பருவம், நேரம், நிலப்பகுதி வரையறை ஆகியவை தெரிந்தாக வேண்டுமென்பது, நம் சங்க காலத்து அகப்பாடல்களின் இலக்கிய மரபை நினைவூட்டுகின்றது.

‘பொம்மை விழா’ என்றால் வசந்த காலத்தையும், பகல் நேர உறக்கம் என்றால் கோடை காலத்தையும், ‘பார்லி வித்திடு’வதென்றால் குளிர்காலத்தையும் குறிக்கின்றன என்பது இலக்கிய மரபு. நம் இலக்கியங்களில் கூறப்படுவதுபோல், இவை மயங்கி வருவதுமுண்டு. பருவம் குறிக்கப்படாமலேயே வரும் விதிவிலக்கு களும் உள்ளன.

‘நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
அணி நிற இரும்பொறை மீமிசை
மணிநிற உருவின தோகையு முடைத்தே’

‘காதலன் சென்ற வழி
அழகு மலை உச்சி
தோகை விரித்த மயில்கள்’

என்று ‘ஐங்குறுநாறு’ பாட்டு ஒன்றை ஹைக்கூ கவிதையாகவும் சொல்ல முடியும். தோகை விரித்த மயில்கள் என்பதால் கார்காலம் என்று உணர முடிகிறது. ‘மலை’ என்பதால் தலைவி ஆற்றியிருக்க வேண்டுமென்று அறிகிறோம். ஆகவே இது முல்லை நிலம்..

இவ்வாறு, ‘ஐங்குறுநாறு’, ‘குறந்தொகை’ ஆகிய நம் அகத்துறை இலக்கியப் பாக்கள் பலவற்றை ஹைக்கூ வடிவத்தில் கூற இயலும்.

‘வானம்
வெகு நேரமாய் காலியாய் இருக்கிறது
ஒரு வெண்புறா
நிச்சயம் வரும்’

இது தமிழில் அண்மையில் வெளிவந்துள்ள ஹைக்கூ. இதில் ‘வானம்’, ‘காலி’, ‘வெண்மை’ ஆகிய அருவங்களுக்கு இடையே, திடீரெனக் கனத்த அமைதியின் மீது கல் லெறியப் படுவது போல், பருண்மையான ‘புறா’ கண்முன் வந்து நிற்கிறது. அருவம், உருவத்தின் மறுபக்கம்.

குன்யம் (காலி) நிறைவின் மறுபக்கம். பாட்டை விளக்க இயலாது. உணரவேண்டும். இந்த அற்புதமான Zen கவிதையை எழுதியவர் எஸ்.வைத்தீஸ்வரன்.

‘முட்டை கொண்டு
திட்டை ஏறும் ஏறும்புகள்
அவள் எழுத்துக்கள்.’

படிக்கும்போதே சாரிசாரியாகச் செல்லும் ஏறும்பின் ஊர்வலக் காட்சி சித்திரமாய்த் தோன்றுகிறது. இப்பாட்டு அர்த்தப் பொதியைச் சுமக்காமல் சுமக்கும் ஹைக்கூ. அவள் எழுத்துக்கள், தாளில் ஊர்ந்து செல்லும் நிலையிலேயே, பொருளின் குறியீடுகளாக இல்லாமல், அர்த்தப்படுகின்றன. படிக்கின்றபோது ஏற்படும் அனுபவம் நம்மைச் சிலிர்த்த வைக்கின்றது. ‘The celestial and earthly process can be defined in a single phrase; its actions and its creations have no duality; The arrow has no two points’ என்கிறார் Ezra Pound. அதாவது, ஒரு நல்ல கவிதை என்னும்போது, அதன் வடிவமும், கருத்தும் ஒருமுனைப்பட்டு இருக்கும் நிலையில், அதன் உடனடி நிகழ்வில், படிக்கின்றவர்களின் அனுபவமாக ஒன்றியைய வேண்டும்.

இது ஒரு நல்ல ஹைக்கூ கவிதையில்தான் சாத்தியம். அதில் தேவையில்லாத வருணனைகளோ அல்லது சிந்தனை அனுபவத்தையும் இதய உணர்ச்சி அனுபவத்தையும் தனித்தனியாக வேறுபடுத்திக் காட்டமுடியாததை, சுட்டும் நிலையிலேயே, வாசிக்கின்றவர்களின் அனுபவமாக அமையவேண்டும்.

Quitening the mind
Deep in the forest
Water drips down

இது ஹோஷா என்பவரின் கவிதை. ‘காலம்’ (Time) கணம் கணமாக நீர்த்துளிபோலச் சொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்கிற மாதிரி அனுபவம், ஜப்பானிய

முலத்தைப் படிக்கும் போது ஏற்படுகிறது என்கிறார்கள்.

Mind (மனது) Forest (காடு) என்கிற சொற்கள் படிக்கின்றவர்களின் அடிமனத்தில் வடிவம் இல்லாத பிணைப்புக் களை மங்கலாக ஏற்படுத்தித் தருகின்றன. ஜப்பானிய கவிதையில் எதுவுமே வரையறுக்கப்பட்டு, தொடக்கம், தொடர்ச்சி, முடிவு என்பதுபோல் கூறப்படுவதில்லை என்கிறார்கள். அதன் Twilight Zones (சந்திமயக்கங்கள்) போன்ற அமைப்போ, எதுவுமே தொடர்ந்து முடிவில்லாமல் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிற (Continuous becoming) வாழ்க்கைத் தத்துவத்தைக் காட்டுகிறது என்கிறார் Ezra Pound. அவர் சீன மொழியில் உள்ள கன். பூஷியசின் கருத்துக்களை கருத்து மொழியாக்கம் செய்யும் போது ஜப்பானிய, சீன மொழிக் கவிதைகளை விமர்சித்து இவ்வாறு கூறுகிறார். அவர் கருத்தின்படி ஹீயு மொழியிலுள்ள பைபிளாக்கு நேர்நிகரான மொழி ஆக்கம் ஜப்பானிய மொழியில்தான் உள்ளது.

ஹைக்கூவில் ஆளப்படுகின்ற சொற்கள் மிகவும் எளிமையானவை. கருத்திலும் எந்த ஆர்ப்பாட்டமும் கிடையாது. ஆனால் அக்கவிதையைப் படிக்கும் போதே ஏற்படும் அனுபவம் விளக்கிச் சொல்ல முடியாத அலாதி இன்பம்.

புறநானூற்றில் 'பாரி மகளிர்' பாடியதாக ஒரு செய்யுள் வருகிறது.

'அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில்
எந்தையும் உடையேம் எம் குன்றும்
பிறர் கொளார்.
இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண்ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தர் எம்
குன்றும் கொண்டார் யாம்
எந்தையும் இலமே.'

மிக எளிமையான சொற்கள். ஆனால் இதைப்படித்து முடிக்கின்றபோது நமக்கு ஏற்படும் அனுபவம் வேறே எந்தக் கையறு நிலைபாட்டிலும் இருக்க இயலாது.

மகலாம் ஆண்டு மலர்

This is happiness
The moonlight and in quiet pool
And a sense of now

Shade of summer trees
Almost reaches my desk
With the gentle breeze

ஹைக்கூ கவிதையில் தன்முனைப்பு (Ego) அறவே தெரியாது. Zen சித்தாந்தத்தின்படி (Egolessness). ஆகவே தன்மை முன்னிலை என்றில்லாமல் Impersonal ஆக நேரடியாக எழுதப்படுவதுதான் அதன் மரபு. மொழியெயர்த்துப் பாக்கும் போது தந்தி மொழி போலிருக்கும்.

காடு நுழைவு புல் அசை இல்லை
ஆறு நுழைவு நீர் அசை இல்லை

புல்கூட நோகாமல் காட்டுக்குள் நுழைய வேண்டுமென்பதும், நீர்த்துளியும் நோகாமல் ஆற்றில் புக வேண்டுமென்பதும் இங்கே கூறப்படுகிறது.

ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ் இந்தத்தந்தி மொழியை, ஹைக்கூவின் பாதிப்பினாலோ என்னவோ Finnegans Wake என்ற தம் நாவலில் கையாள்கிறார்.

End here. Us there. Finn again! Take, Bussofthee, mememormee! Till thousandethee, LPS. The Reys to. Given! A way a lone a last a lovwd a long the.

ஓலியும் பொருளும் ஒன்றாவது என்பது ஜப்பானிய ஹைக்கூவில் நிகழ்வதொன்று. ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ், பல ஓலிக் குறிப்புக் களைச் சொற்களாக்கியிருக்கிறார். இதை ஆங்கிலத்தில் Onomatopoeia என்பார்கள்.

The moan of doves in immemorial elms and murmuring of innumerable bees. (Tennyson) Buson ஹைக்கூவில், சொல்லும் விதத்திலேயே கடலொலியைக் கேட்கலாம் என்பார்கள். கம்பன் இதில் கைவரப்பெற்றவன்.

யாத்திராடி

‘சேஷுண்ட ஓண்கணாற்றி திரிகின்ற
செய்காலன்னம்
மாலுண்ட நனிப்பள்ளி வளர்த்திய
மழலைப் பிள்ளை
காலுண்ட சேற்றுமேதி கன்றுள்ளி
களைப்பைச் சோர்ந்த
பாலுண்டு துயில, பச்சைத் தேரை
தாலாட்டும் பண்ணை’

‘நிருபர்க்கொரு பழிபற்றிட நில
மன்னவர் குலமும்
கருவற்றிட மழுவாள் கொடு
களைகட்டுயிர் கவரா
இருபத்தொரு படிவாவெழு கடலொத்
தலை எறியும்
குருதிப்புனல் அதனிற்புக முழுகித்
தனிக் குடைவார்.’

‘பஞ்சி ஓளிர் விஞ்சு குளிர்
பல்லவம் அனுங்க
செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர்
சீறடியளாகி
அஞ்சொலி மஞ்சொலியென
அன்னமென மின்னும்
வஞ்சியென நஞ்சமன
வஞ்சமகள் வந்தாள்.’

கவிதையை மொழி ஆக்கம் செய்வது
எளிதன்று. ஒரு கலாசாரத்துக்கே உரியதான
கவிதை வடிவத்தை, இன்னொரு மொழியில்
தருவது மிகக் கடினம். மூலமொழியின்
கலாசார வரலாறும், அம்மொழியின்
உள்ளார்ந்த நுணுக்கங்களும் மொழிபெயர்ப்
பாளருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். எந்த
மொழியில் அவர் ஆக்கம் செய்கின்றாரோ
அம்மொழியில் நல்ல தேர்ச்சி உள்ளவராக
இருத்தல் அவசியம்.

நன்றி: அம்பலம்
(இணையப் பத்திரிகை)

கடித உறைகளில் எக்காரணங் கொண்டும்
பணம் வைத்து அனுப்ப வேண்டாம். பல
வேளைகளில் வெறுங்கடித உறையே
நமக்குக் கிடைக்கிறது.

- ஆசிரியர்

யாத்திரா

தனிச்சுற்றுக்கு மாத்திரம்

Private Circulation Only

ஆசிரியர்

அஷ்டாஃப் சிஹாப்தீன்

துணையாசிரியர்கள்
வாழைச்சேனை அமர்
ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்கா
எஸ்.நளீம்

ஓவியங்கள்

ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா
எஸ்.நளீம்

தொடர்புகள்

YAATHRA

37, Dhankanatta Road,
Mabola, Wattala,
SRI LANKA.

வருட சந்தா 100.00
M.P.Sadath எனும் பெயருக்கு
Wattala தபாற்கந்தோரில்
மாற்றுத்தக்கதாக
காகக் கட்டளையாக மாத்திரம்
அனுப்பி வைக்கலாம்.

தமிழ்க் கவிதை

நேற்றும்

இன்றும்

இனியும்...

எல்லா ஆக்கங்களையும் போலவே கவிதைத் துறையிலும் சீரான திறனாய்வுப் போக்குக் குன்றி வருவது கவனிக்கத் தக்கது. 'நிதானமும் ஆய்வு நேர்மையும் அறிவுத் தகுதியும் உள்ள மேதை நீங்கள்' என்று கூறிவிட்டால், 'இவரே தரமான கவிதா வல்லவர்' எனக்கூறி, சொன்னவரை உயர்த்தியும் விருதாளராக்கியும் பரவசமடைகிற திறனாய்வு நிலை இப்போது மேலெழுகின்றது. இளங் கவிஞர்கள் 'உரிய முறை'யிலே செல்லாமல் தமது கவிதைப் புத்தகத்தைத் திறனாய்வுக்குக் கொடுத்தால் - அது தரமான ஒன்றாக இருந்த போதும் - கண்டு கொள்ளாமல் இருக்கும் போக்கு தமது கவியாற்றலைச் சோர்வுறச் செய்வதாக புதிய தலைமுறைக் கவிஞர்கள் விசனப்படவேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், போலிகள் நிலைக்க முடியாது. தகுதியானவை நின்று நிலைக்கும்.

செ.யோகநாதன்

உலகில் நீண்ட நெடுங்காலமான இலக்கியப் பாரம்பரியம் உள்ள மொழிகளில் ஒன்றாக தமிழ் மொழி விளங்கி வருகிறது. தமிழின் அருஞ்செல்வங்களான சங்க இலக்கியங்கள் கி.மு.100 - கி.பி. 250ம் ஆண்டுகளுக்குட்பட்ட காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தனவாகும். அன்றிலிருந்து இன்று வரை சிறந்ததொரு கவிதை மரபானது தமிழ் மொழிக்கு வளமாக வாய்த்திருக்கின்றது. சங்க காலத்தின் பின், அகம் புறம் என்ற கவிதைப் போக்கை அடுத்து 'தொடர் நிலைச் செய்யுள்' என்ற புதிய வடிவம் உருவாகிற்று. கி.பி. 450 -550 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்தப் புது வகைக் கவிதையாக்கம் உருவாகிற்று. சிலப்பதிகாரம் என்ற தொடர் நிலைச் செய்யுளை இக்காலத்திலேதான் இளங்கோவடிகள் எழுதினார். தமிழிற்கு இக்காலத்தினால் வாய்த்த மகா கவியாக இளங்கோவடிகளைத் தமிழர்கள் பெற்றனர். இவருடைய காவியத்துடன் தமிழ் புதிய சிகரத்தினைத் தொட்டது. இதைத் தொடர்ந்து மணிமேகலை என்ற தொடர் நிலைச் செய்யுளால் தமிழுக்கு மேலும் வளஞ் சேர்த்தார் சாத்தனார் என்ற கவிஞர்.

பின் வந்த காலம் பக்தி இலக்கிய காலம். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் இது ஆரம்பிக்கிறது. இளங்கோவின் காலத்தில் தொடங்கிய தொடர் நிலைச் செய்யுள் வடிவின் உச்சமாக கம்பராமாயணத்தை நாம் அறிகிறோம். தமிழின் ஒப்பற்ற கவிஞராக கம்பன் என்ற மகாகவியை நாம் பெற்ற காலம் இது. கம்பனோடு சேக்கிழாரின் பெரிய புராணமும் தமிழில் இன்னொரு பாய்ச்சலைக் கொண்டு வந்தது.

கிட்டத்தட்ட பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிலே பல்வேறு விதமான கவிதை மரபுகள் தமிழில் உண்டாயின. கோயில் வாழ்வு பற்றிய கவிமரபும் அதற்கு முரணான சித்தர்கள் பால் முறையும் தோன்றிய காலம் அது. இவ்வேளையில்தான் சாதாரண மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த கண்ணி, சிந்து வடிவங்கள் தமிழ்க் கவிதை மரபில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தினை வகிக்கத் தொடங்கின.

இதே காலத்தில் ஒரு அயற்சியோடும் விரக்தியோடும் தனிப் பாடல்கள் எழுதப்படலாயின. பதினைந்து முதல் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் கீர்த்தனைக் கவி மரபுகள் தமிழை வந்தடைந்தன. தெலுங்கு இன ஆட்சியாளர்களின் கீழ் தமிழகம் வந்ததால் இத்தகைய பிறமொழிக் கவிதை வழிகள் தமிழோடு பிணைந்தன. அருணாசலக் கவிராயர், கோபால் கிருஷ்ண பாரதியார் போன்றோர் தமிழ்க் கீர்த்தனை மரபில் பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரங்களாய்த் துலங்கினர்.

இதன் பின்னர் ஏற்பட்ட விடுதலைப் போராட்டம், இலக்கிய வடிவங்களிலும் பல்வேறு விதமான மாற்றங்களை உருவாக்கிற்று. கம்பனுக்குப் பிறகு இன்னொரு சிகரத்தை பாரதி எட்டுகிறான். பாரதி பல மொழி அறிந்து, அவற்றின் இலக்கியம் பயின்று தெளிந்தவன். பத்திரிகை, பொதுக் கூட்டம் என்ற தளங்களின் மூலமாக தனது கவிதையை வெளியிடுதலும் வாய்ப்பினைப் பெற்றவன். 'ஷெல்லிதாசனா'கத் தன்னைச் சொன்னவன். நவகவிதையாளரான வால்ட் விட்மன் போன்றோரைப் பார்த்துப் பிரமிப்புற்று அந்த மரபைத் தமிழுக்கு ஆக்குகின்ற முதற் புள்ளியை இட்டவன்.

இந்தப் புதிய கவி மரபை இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பாரதியும் இறுதிப் பகுதியில் ந.பிச்சமூர்த்தியும் தமிழில் தடம் பதியச் செய்தனர். இதை ஒரு எல்லைக்குள் குறுக்கிய மண்பாங்கோடு சி.சு.செல்லப்பா இயக்கமாக வடிவமைக்க முயன்றார். இது பற்றிய வாதப் பிரதி வாதங்கள் புதுக்கவிதை வடிவத்தில் உருவ, உள்ளடக்கப் போக்கில் மேலும் பல மாற்றங்களை விளைவித்தன.

மகாகவி பாரதி தமிழ்க் கவிதை மரபிலே ஓர் ஆலமரமாகத் தோன்றி விழுதுகளாகப் பலரைத் தோற்றியவன். பாரதிதாசன் பாரதியின் தொடர்ச்சியான பரம்பரையை வழியிட்டுக் கொடுத்த பின்னர் அதைத் தொட்டும் தொடாமலும் இக்கவி மரபு வளர்ந்தது.

இம் மரபு இலங்கைக் கவிப் போக்கையும் நெறிப்படுத்தியது. புதுக் கவிதையை முக்கியமாக இங்கு அர்த்தம் தொனிக்க எழுத ஆரம்பித்தவர் தா.இராமலிங்கம். இது பின்னர் தனி மனித அழுந்தலாகவும் சமுதாயப் போக்கை உட்கொண்டனவாகவும் வெளிப்பட்டன. ஆயினும் மறுமலர்ச்சிக் கவிஞரான நாவற்குழியூர் நடராசனிலிருந்து களத்திலேயே நின்று கவிதை எழுதும் புதுவை இரத்தினதுரை வரை தமிழ்க் கவிதை மரபைப் பயின்று பண்பட்டவர்களாய் எழுதினர் என்பது முக்கியமான விஷயம்.

இன்று எழுதிக் கொண்டிருக்கும் முருகையன் கவிதைப் போக்கிலே விளைத்த சாதனைகளை அறிவதும் பயில்வதும் புதிய தலைமுறைக் கவிஞர்கள் தம்மை செம்மைப்படுத்த உதவும். இலங்கையிலே நவகவிதையின் அடையாளம் முருகையன்.

இன்று இலங்கையைப் பொறுத்த வரை பல கவிஞர்கள் தமிழின் வளத்தையும் இன்றைய மக்களின் குரலையும் வலுவோடு எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். பூமிப் பந்தெங்கும் இக்குரல்கள் கேட்கின்றன. குழுக்களுள் தம்மை இணைக்கும் போக்குகளிருப்பினும் கூட தமிழின் கவிதை வளத்திற்கு இப்பங்களிப்பு உதவி செய்கின்றது என்பதில் இரண்டாவது அபிப்பிராயம் இருக்க முடியாது.

அதிகார நாற்காலிகள், இன்று இலக்கியப் போக்குகளைத் தீர்மானிக்கும் தன்மையைப் பெறும் நிலையை இங்கு காணக் கூடிய அவலப் போக்கு உள்ளது. நாற்காலித் தகைமையே 'நிதானம், ஆய்வு நேர்மை, தகுதி' என்பவற்றைத் தரும் என்றவாறு வக்கிரப் போக்கோடு திறனாய்வு செய்யும் முறையும் தமிழ்ப் பரப்பிலே நிலவுவதை இன்று காண முடிகிறது.

இவ்வேளையில் நாம் இன்றைய கவிதைப் போக்கு எப்படியிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கலாம்.

மக்கள் வாழ்வின் அவதானமாகப் பார்த்து, மக்களுக்கு ஓர் ஆயுதம் போல கவிதைகளைக் கொடுத்து வரும் கவிஞர்களைக் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாக இவ்வேளையிலெ கருதலாம். மாறாக, சொற் சிலம்பமும் புரிய முடியாத உள்ளடக்க முமாய் எழுதும் 'கவிஞர்கள்' பலர், அதிகாரக் கதிரையில் உள்ளவர்களாலும் அவர்களோடு தொடர்புள்ள ஊடகங்களாலும் மேனிலைப் படுத்தப்படுவது ஆரோக்கியமான இலக்கிய நிகழ்வல்ல.

இலங்கை இந்தப் பத்தாண்டு காலம் சிறந்த கவித்துவமுள்ள படைப்பாளிகளைப் பெற்றிருக்கிறது. கவிதைக்கான சஞ்சிகை தோன்றுமளவுக்கு கவிதை எழுதவும் படிக்கவும் ஆர்வம் பெருகி வருகிறது. இவற்றின் தர நேர்த்தி பற்றி அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருப்பினும், ஆக்க வளர்ச்சி புறக்கணிக்கத் தக்கதல்ல. பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பிரதேச போர்க்கால சூழற் கவிதைகளோடு, அதற்கு வெளியே வாழ்கின்ற தமிழ்ப் பேசும் கவிஞர்களின் சம கால வாழ்வு பற்றிய நோக்குக் கவிதைகளும் புலம் பெயர்ந்தோர் எழுத்துக்களும் தமிழ்க் கவிதைப் போக்கை இன்னொரு தளத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் வளம் கொண்டுள்ளன.

புதுக் கவிதை கட்புலன் சார்ந்தது என்ற கருத்து முன்வைக்கப் படுகிறது. இந்த அளவுகோலின் துணையோடு சொற்களை அடுக்கி வைக்கும் முயற்சியும் நடைபெறுகிறது. இதையே பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, நா.வானாமலை போன்றவர்கள் ஆரம்பகாலத்தில் நிராகரித்து உள்ளடக்க வலுவே நல்ல கவிதையின் அடையாளமும் ஆதாரமும் எனக் கூறினார்கள். இந்தக் கருத்து இன்றும் கவிதைக்குப் பொருந்தும்.

வார்த்தைகள் வசப்பட முடியாமலும் எதிர்க் குரலாளர் என்ற பெயர் வேண்டியும் உவமான உவமையுடைய படிம வாதங்களை தமது தப்பிதலுக்காக வளைத்துக் கவிதை 'புனைந்து' அவற்றை உன்னதமாகக் காட்ட முனையும் கவிஞர்களின் கவிதை எவருக்கும் மகலாம் ஆண்டு மலர்

படித்துத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத பாசாங்குத் தன்மை கொண்டிருப்பதையும் காணமுடிகிறது. வாழ்வின் அனுபவ சாரத்தைத் தொகுத்து, பல இன்னவான குழுவீடையே இருந்து கவிதை படைக்கும் இளந் தலைமுறையினரோடு தம்மையும் சரியாசனத்தில் வைக்க மிகுந்த செளகரியத்தோடும் வசதிகளோடும் வாழும் சொற் சிலம்பக்காரர் முயல்வதை காலமும் மண்ணும் தீர்ந்தித்து முடிவு சொல்லும். மகாகவி பாரதி சொன்னது போல 'நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற்குழைத்தல், இமைப் பொழுதும் சோராதிருத்தல்' என்ற கருதுகோள் கவிஞனுக்கு எக்காலமும் கைக் கொள்ளத் தக்க இலட்சியம்.

தமிழ்க் கவிதை காலத்திற்குக் காலம் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளால் வலிவும் வனப்பும் பெற்றிருக்கின்றது. பாரதிக்குப் பின் அ.சீனிவாச ராகவன், முருகையன், புவியரசு, சோ.பத்மநாதன், கே.கணேஷ், சி.சிவசேகரம் போன்ற கவியாற்றலுள்ளோர் சர்வதேசப் பரப்பிலிருந்த சிறந்த கவிதைகளை தமிழிற்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். பண்பட்ட இக்கவிஞர்களை, தமிழ் மொழிப் படைப்பாளிகளாய் உணரும் விதத்தில் உயிர்ப்போடு அமைந்தன இந்த மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்கள். மேலும் பலர் கவிஞர்களாக உந்து சக்தியாகின இந்தக் கவிதை ஆக்கங்கள்.

மொழிபெயர்ப்பு ஆர்வமிருப்பினும் கா.திரவியம், எம்.ஏ.நு.மான் மொழிபெயர்ப்புகள் 'சொற் பெயர்ப்புகள்' ஆகிப் போயின. மூலத்தோடு இவற்றை வைத்துப் பார்ப்போ மெனில் இதை உணர முடியும். வீச்சும் ஆழமும் கொண்ட ஆக்கங்கள் சொற்பெயர்ப்பால் மூலபலமும் வீசீரமும் இழக்கும் அபத்தம் அதிகார நாற்காலிகளில் இருப்போரால் சாத்தியமாக்கப்படுவது சர்வதேச நிகழ்வாகி வருவதைத் திறனாய்வு விமர்சனங்கள் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.

எல்லா ஆக்கங்களையும் போலவே கவிதைத் துறையிலும் சீரான திறனாய்வுப் போக்குக் குன்றி வருவது கவனிக்கத் தக்கது. 'நிதானமும் ஆய்வு நேர்மையும் அறிவுத் தகுதியும் உள்ள மேதை நீங்கள்' என்று கூறிவிட்டால், 'இவரே தரமான கவிதா வல்லவர்' எனக்கூறி, சொன்னவரை உயர்த்தியும் விடுதலாளர்க்குவதையும் பரவசமடைகிற திறனாய்வு நிலை இப்போது மேலெழுகின்றது. இளங் கவிஞர்கள் 'உரிய முறையிலே செல்லாமல் தமது கவிதைப் புத்தகத்தைத் திறனாய்வுக்குக் கொடுத்தால் - அது தரமான ஒன்றாக இருந்த போதும் - கண்டு கொள்ளாமல் இருக்கும் போக்கு தமது கவியாற்றலைச் சோர்வுறச் செய்வதாக புதிய தலைமுறைக் கவிஞர்கள் வீசண்டி வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், போலிகள் நிலைக்க முடியாது. தகுதியானவை நின்று நிலைக்கும்.

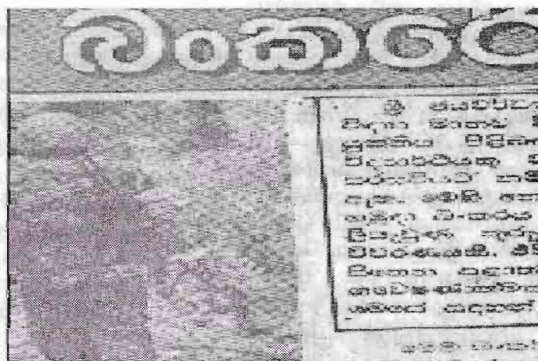
பேராசிரியர் கைலாசபதி பின்வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார்: 'தகுதி சான்றது இலக்கியத்தில் நிற்கும். வாழ்வைச் சுற்றியுள்ள மாண்ட இயல்பை எடுத்துக் கூறி, கலை நயத்துடனும் யதார்த்த நிலைப்பாட்டுடனும் சொல்லும் கலைஞனின் படைப்பு எவ்வாறும் இருட்டடிப்புச் செய்ய முடியாதது. இன்னும் சொன்னால் இதுவே வாழும் இலக்கியமாக ஆகும்.

இன்றைய கவிஞர்களுக்கும் இந்த வார்த்தை நெறிப்படுத்தலாக அமையும். அவர்கள் தமது படைப்புகளைக் கவனத்திற் கொள்ளாத கவிடலக 'நாட்டாண்மை'க் காரர்களைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளத் தேவையில்லை. இவர்கள் எழுதித் தோற்றதின் பிறகு, அதிகார நாற்காலி கைவசப் பட்டதால் புதிய வருகைகளையும் ஆற்றல்களையும் கவனிக்காமலும் நிராகரிக்கவும் முயலலாம். ஆனால் இம்முயற்சி பலிக்காது. ஏனெனில் தகுதி சான்றது இலக்கியத்தில் நிற்கும்.

கவிதைகளை அனுப்பி விட்டு அவை உடனே பிரசுரமாக வேண்டும் எனப் பலர் ஆசைப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட நபர்கள் யாத்ராவுக்குக் கவிதைகளை அனுப்ப வேண்டாம் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். - ஆசிரியர்

ஸ்ரீ ஜயவர்தன பல்கலைக் கழகத்தில் (சமுதக, மானுட) இறுதியாண்டு பயின்று வரும் சுகத் வீரசிங்க என்பவர் 'பங்கரிலிருந்து பல்கலைக் கழகத்துக்கு' என்ற பெயரில் ஆய்வு ரீதியிலான நூலொன்றை வெளியிட்டுள்ளார். இதில் பல்கலைக் கழகம், இராணுவ பதாங்கு குழிகள், இராணுவ முகாம்கள் போன்ற இடங்களில் கிறுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள கவிதை வரிகளும் அவை சார்ந்த குறிப்புகளும் அடங்கியுள்ளன. வாழ்க்கைக்கே அச்சுறுத்தலான பகுதிகளிலும் சென்று அவர் செய்த ஆய்வுகள் குறித்து நூலில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பங்கரிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை

'இந்த 'பங்கர் கிறுக்கல் கவிதை' வரிகளைச் சேகரித்துக் கொள்வதற்கு நான் வாழ்ந்து வந்த குழல் பெரிதும் துணையாகவிருந்தது. எனது ஆரம்ப கட்ட சேகரிப்புகள், அடிக்கடி பயங்கரவாதிகளது தாக்குதலுக்கு இலக்காகும் பொலன்னருவை பிரதேச எல்லைக் கிராமங்களிலிருந்து ஆரம்பித்தது. பொழுது போக்காக பங்கர்களுக்குச் சென்று சேகரித்துக் கொண்ட இந்த வரிகள் நான் பல்கலைக் கழகத்துக்கு நுழைந்த பின்னர் மாபெரும் மூலமாகத் தென்பட்டன.

சமுதிர வெத்த சிங்ஹு
லங்காதிபத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரை
தமிழில் : இப்னு அஸூமத்.

இதனால் இந்த அனுபவத்தைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளும் தேவை முதலாமாண்டு பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்கு முன்பே எனக்கு அவசியப்பட்டது. இதற்காக எனது பல்கலைக்கழக நண்பர்களுடன் இணைந்து அனுராதபுர மாவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பங்கர்களுக்குச் சென்று வரிகளைச் சேகரித்துக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது.

எதுவிதமான பிரச்சனைகளும்ற்ற பிரதேசங்களுக்கு நண்பர்களுடன் சென்றதன் பின்னர், நண்பர்களை விடுத்துச் செல்லவேண்டிய நிலை தோன்றியது. ஏனெனில் அவர்களது உயிருக்கான உத்தரவாதத்தை என்னால் ஏற்க முடியாது."

இவ்வாறு பொலன்னருவை முதற் கொண்டு வவுனியா, மட்டக்களப்பு, மன்னார், போன்ற பல பிரதேசங்களுக்குச் சென்று சேகரித்துக் கொண்ட பல கிறுக்கல் கவிதை வரிகள் இந்நூலில் அடங்கியிருக்கின்றன. பெரும் கலாசாரத்தை விட்டும் அகன்ற உப கலாசாரமென்ற ரீதியில் இராணுவ உப கலாசாரத்தினுள் அவர்களது வாழ்க்கை அனுபவங்கள், மதிப்பு, நடத்தை, நம்பிக்கை, போன்றே சமூகமானதன் மூலம் பெறும் சமூக, அரசியல் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற கண்ணாடி என பங்கர் கிறுக்கல் வரிகளை முன்வைக்க இயலும்.

சுகத் வீரசிங்கவின் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு கிறுக்கல் கவிதை இது:-

எம்மவர்கள்
புலிகளிலிருந்தும் வேறுபடுவது
ஒரு விடயத்தால்தான்
டெரரிஸ்ட்கள் (ஒருவன்)
அகப்பட்டதும் கொன்று விடுவார்கள்
எம்மவர்கள் எங்களைக்
கொல்லாமல் கொல்லுவார்கள்..."

இது இராணுவச் சிப்பாய்கள் மத்தியில் நிலவி வரிகின்ற துன்பத்தினை அதிருப்தியினை வெளிக்காட்டக் கூடியதொரு சிறந்த உதாரணமாகும். உயரதிகாரிகளின் நிர்வாகத்தின் கீழ் துன்ப நிலைக்காளாகும் சிப்பாயானவன் புலிகளுக்கும் இராணுவ உயரதிகாரிகளுக்கும்மிடையே ஒரேயொரு வேறுபாடுதான் நிலவுகிறது எனக்

காண்கிறான். எனினும் இவ்வரிகள் மூலம் அந்த இரு சாராரும் தம்மைக் கொல்வார்கள் என்று கூறப்படவில்லையா? யுத்தத்தினுள் நிலவுகின்ற மனிதாபிமானமற்ற நிலையினைக் கீழ் வரும் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. செங்கலடி பொலிஸ் காவலரணைச் சேர்ந்த ஆர்.எம். ருபசிங்கவுக்கு இந்த வரிகள் சொந்தம்:-

'கேட்பது புறவைகளின் குரலல்ல
வெடிபோசையே
கேட்பது பாடலல்ல பாடப்படுவது மரண
ஓலமே
இல்லை காரணிகள் யுத்தத்திற்கு:
இருப்பது இறுக்கமே
இறப்புக்கு உண்டு காரணிகள்: ஆம்
இறக்கும் வேளை மிக அருகில்'

ஊர், ஊரின் அன்புமிக்கோர் பற்றிய நினைவுகளினூடாக எழும் துக்க நிலை இந்த பங்கர் கிறுக்கல்களிடையே காணப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு ஒன்று:-

'ஹெல்மட் சுமையன்றென் உடலுக்கு!
பூசணம் பிடித்த யூனிபோர்மும்
சுமையன்றென் உடலுக்கு!
வழங்கப்பட்ட துப்பாக்கியும்
கனக்கவில்லை சுமையாக!
துன்பமெல்லாம் எனக்கு
வடுசெல்ல முடியாததுதான்!

அநேகமாக இந்த யுத்தம் காரணமாக காதலர்கள் பிரிந்து நின்று கண்ணீர் வடித்து வருகின்றனர். மாதக் கணக்கில் இவர்களிடையே சந்திப்புக்கள் கிடையாது. சில சந்தர்ப்பங்களில் இராணுவச் சிப்பாய் ஊர்வரும் போது அவனது காதலி வேறொருவனுடன் திருமணமாகியிருப்பாள். ஆக யுத்தத்தினால் மானுட்காதல் சிதைந்து போயுள்ள விதத்தினைக் கீழ் வரும் வரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

'வடக்கையும் தெற்கையும்
இணைக்கும் நாளெதுவும் கிடையாது
நீயும் நானும் சந்திக்கும்
நாளெதுவும் கிடையாது
துக்க துயரன்றி வேறெந்த
நிம்மதியும் கிடையாது
உனது வாசம்தானும்
இன்றென்னிடம் கிடையாது'

‘தீப்பற்றி எரியும் நடுப்பகல்
முதிர்ந்து போனது போல்
காட்டணிலின் மென்சூரல்கள்
அழிந்து போனது போல்
ஆந்தைகளின் பார்வைகளைத்
திருடன் கொண்டு போனதுபோல்
நீ சென்றாய் என்னை விட்டு
நிலா உதிர்ந்து போனது போல்’

யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த சமயம் மரணமான தன் சிப்பாய் நண்பன் குறித்து ஒரு சிப்பாய் இவ்வாறு எழுதி வைக்கிறான்:-

‘செட்டிக்குளம் பங்கரை விட்டு
வெளியே பாய்ந்து
துப்பாக்கிக்கு மார் கொடுத்து
வீரனாக மரணித்த
ஹக்மீமன வீரனே,
உனை நாடிழந்துள்ளது
எனக்கு.....
உறுதுணையாயிருந்த
நல்ல நண்பனை
நானிழந்து விட்டேன்....’

யுத்தம், இன்றைய இளைஞர், யுவதிகளது தொழிலில்லாப் பிரச்சனைக்கான தீர்வாகும் என ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். தாம் யுத்தம் புரிய வந்தது அப்பிரச்சனையினால்தான் என சிப்பாய்கள் கூறுகின்ற சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. அவ்வாறான கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் இக் கவிதை வரிகள் வாகரை இராணுவ முகாமிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும்.

‘பல்கலைக் கழகம் செல்வதற்காக
பாடம் படித்தோம் நாம்
குறைந்தன புள்ளிகள்
நினைப்பதில் பயனில்லை
மீண்டும் அது குறித்து
எதுவும் பண்ண முடியாத நிலை
தாய்க்கும் தந்தைக்கும்
ஆயுதமெடுத்து வந்தோம் நாம்
பளந்தோப்பு நாடி...’

தாம் இராணுவத்தில் இணைய முக்கிய காரணம் வறுமை எனக்கூறும் இவ்வரிகள் யுத்தத்தினைத் தங்க மலர் என்கிறது.....

மதலாம் ஆண்டு மலர்

‘கறுவாத் தடிக்களைத் தட்டி நசித்து
நாமிருந்தோம் ஊரினிலே
தலைக்கேறியிருந்தது அறிவு
அதனாலொரு பயனில்லை
எனினும் பெளவனப் பருவம்
ஒழுங்காகப் பூக்காத சேற்றிடையே
யுத்தமொரு தங்க மலர்
நாமதை முத்தமிடுகின்றோம்
ஒன்று சேர்ந்து.....’

என்றாலும் இதற்கு முற்றுமுழுதாக வேறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்ட- யுத்தத்தின் மூலம் இனத்தையும் நாட்டையும் காப்பாற்றும் எண்ணத்துடன் இராணுவத்தில் இணைந்தவர்களும் உள்ளனர். அவ்வாறான ஒரு சிப்பாயினால் எழுதப்பட்டது இது:-

‘அச்சமெனில் யுத்தத்திற்கு
வரவேண்டாம் வடக்கிற்கு
அச்சமெனில் ஓசைகட்டு
ஏந்த வேண்டாம் ஆயுதங்கள்
அச்சமெனில் ‘டெர்’கட்டு
வந்தவழி ஓடவேண்டாம்
நாமிறந்து வீழ்ந்திடிலும் தம்பி..
பார்க்கவேண்டாம் எமைத்திரும்பி...’

இதனிடையே, யுத்தத்தினால் இரு சாராரும் நாட்களைப்போல் இறப்பதாக இந்த வரிகள் கூறுகின்றன..

‘பிரபாவின் பெண் பிள்ளைகள்
பிரபாவின் ஆண்பிள்ளைகள்
சந்திரிக்காவின் ஆண்பிள்ளைகள்
சந்திரிக்காவின் பெண் பிள்ளைகள்
இறக்கிறார்கள் நாய்களைப்போல்...’

ஒரு சில இராணுவச் சிப்பாய்களது மரணங்கள் கூட பொது மக்களுக்கு இரகசியமாகிறது. தொலைத் தொடர்பு ஊடகங்கள் மூலமாகவேனும் அவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிட்டுவதில்லை இது தொடர்பாக எழுதப்பட்ட வரிகள் இவை:-

‘வடக்கில் இறப்போர் தொகை
கொழும்பு வரும்போது
அரைவாசியாகிறது
புத்திரிகைக்குக் கால்வாசி
இது இராணுவ வீரர்களின் தொகை
ஆக- மீதமான எம்மவர்கள் என்ன
புலிகளா?’

யாத்திராடி

சில அவதானங்கள்

சில அவதானங்கள்

ஜிப்ரான்

யாத்ரா முன்று இதழ்களும் பார்த்தேன். பழையவர்கள், புதியவர்கள், அறிமுகமானவர்கள், அறிமுகமற்றவர்கள், வெவ்வேறு இலக்கிய அணியில் இருப்போர் என எல்லோரும் சங்கமிக்கிற இடமாக இருக்கிறது யாத்ரா. யாத்ராவின் நெகிழ்ச்சி எல்லோருக்கும் புது வேகத்தை ஊட்டியிருக்கிறது. கவிதையின் தேர்வில், தெரிவில் வாசகனுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதாக இருக்கிறது. என்றாலும் யாத்ராவின் வாசகர்களாக இருக்க நேர்கிறவர்கள் அதிர்ஷ்டவசமாகவோ துரதிர்ஷ்ட வசமாகவோ கவிஞர்களாக இருக்கிறார்கள், இருப்பார்கள். பொதுவாக எழுத்தாளர்களுக்கிடையிலான இடைவெளிகள் இதனால் குறையும் சாத்தியங்களுமுண்டு.

முன்றாவது இதழில் இடம்பெற்றிருக்கும் சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார் பக்கங்கள் பல இலக்கிய விஷயங்களை, கவிதை குறித்த அகலித்த பார்வைகளை புரியவைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை தருகிறது. சிவகுமாரின் இலக்கிய, அரசியல் உலகம் நம்பிக்கைகள் தருகிற ஒன்று - அவர் தவிர்க்க முடியாதபடிக்கு அரசாங்கத் தொடர்புடையதில் பணியாற்றினாலும் கூட. அவர் ஆக்கபூர்வமான கலை, இலக்கியக் கருத்தரங்குகளில், நால் வெளியீடுகளில் கலந்து பல்வேறு கருத்துக்களை, விமர்சனங்களை வைப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன். பொதுவாக அவர் கலந்து கொள்ளும் கூட்டங்கள் கலை, இலக்கியகாரர்கள் கலந்து கொள்கிற கூட்டங்களாகவே இருக்கும். இன்னொரு புறத்தில் நடக்கிற அரசியல்வாதிகள், விளம்பர விரும்பிகள் கலந்து கொள்கிற கூட்டங்களாக இருக்காது. இந்தக் கூட்டங்களே ஒரு பொது வாசகனுக்கு வெளியிடப்படுகிற நூலைப்பற்றியோ அல்லது ஆளைப்பற்றியோ அபிப்பிராயங்களை ஏற்படுத்தப் போதுமாயிருக்கும்.

இங்கு யாத்ராவுடாக நானும் நம் இலக்கிய உலகு பற்றின சில அவதானங்களை முன் வைக்கலாம் என நினைக்கிறேன். இதற்குக் காரணம், யாத்ரா சகல தர்ப்பு இலக்கியகாரர்களையும் உள்ளிணுத்துக் கொள்வதில் கரிசனையாக இருப்பதே. இதுவே யாத்ராவின் பலமாகவோ பலவினமாகவோ மாறக்கூடிய சாத்தியங்களுண்டு. பொதுவாகவே நாம் எல்லாவற்றையும் வாசிப்பிலிருந்தே தொடங்க வேண்டிய எடுகோளிலிருந்தே இதை எழுதத் துணிகிறேன். இது தொடர்பான எதிர்வாதங்கள், நியாயங்கள் நிறைந்த ஏச்சுக்கள் பேச்சுக்கள் ஏதனையும் ஒரு வாசகனாக, மாற்றுக் கருத்துக்கு மதிப்பளிப்பவனாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டுமிருக்கிறேன்.

பொதுவாக நமது இலக்கியகாரர்களில் பெரும்பாலோர் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். எங்களை விட்டால் யாருமில்லையென்றும், எங்களுக்கப்பால் யாருமில்லையென்றும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நமக்கு வெளியே பரந்து பட்ட இலக்கிய உலகில் என்ன நடக்கிறதென்று சுமமா ஒரு பொது அறிவுக்கேனும் அறிந்து கொள்ள, தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படாதவர்களாய்த்தான் நாமிருக்கிறோம். தெரியாது என்று சொல்வது ஒரு பெஷனாகவும் அல்லது அதனை மறைக்கத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவைகளுக்கு ஏதாவது பட்டம் சூட்டி எட்ட நின்று பார்ப்பதும் நமது வழமையாக இருக்கிறது. நாம் நிறையப் பேருக்குக் கிரீடங்களை ஏற்றி வைத்திருக்கிறோம் அல்லது நிறையப் பேர்கள்

கிரீடங்களைச் சுமந்து கொண்டு திரிகிறோம். ஈழத்தில் இலக்கியத்தில் ஈடுபடுவோருக்கு எந்த அதிபுயர் பட்டத்தையும் நாம் உடனே வழங்கி விடுகிறோம். (இந்தப் பட்டப் பிரயோகங்களை உற்பத்தி செய்வோருக்கே நாமொரு பட்டம் வழங்கலாம்!) அதற்கப்பால் அவர்கள் கால் நீட்டி இருந்து விடுகிறார்கள்.

நமக்கு அல்லது நமது எழுத்தாளர் களுக்கு நம் நாட்டிலேயே வரும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் எவையெவையன்றோ எத்தனையென்றோ அதில் யார் யார் எழுதுகிறார்களென்றோ தெரியாது. நான் குறித்த ஒரு பத்திரிகைக்குத்தான் எழுதுவது என்றால் அதுதான் எனது எல்லாமுமாக இருக்கிறது. நமது கவிதை வந்ததா என்று தேடுவதிலேயே வாசிக்க வேண்டிய நல்ல இலக்கியங்களை இழந்து விடுகிறோம். (இங்கு நல்ல என்பது அவரவர் ரசனை சார்ந்து இருக்கட்டும். இருந்தும் அந்த ரசனை அவரவர் தேடல் சார்ந்து இருக்கும். நான் நடை பாதையில் விற்கிற 80.00 ரூபா சட்டைதான் போடுவேன் என்றால் அது என் விருப்பம். ஆனால் அதை நான் ஹிட்யூயாளரில் வாங்கியதாய் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதும் அவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருப்பதும்தான் தவறு) ஒரு கவிதை எழுதியவுடன், அது பிரசுரமானவுடன் நம்மைச் சுற்றி ஓர் ஒளி வட்டம் தோன்றி விடுகிறது.

நாம் இன்னும் இலக்கிய உலகின் வேகத்தையும் வளர்ச்சியையும் கண்டு கொள்ளவில்லை போல்தான் தெரிகிறது. நமது தேடலின் இல்லாமலையும் இயல்பையும் மூடி மறைக்க ஏதேதோ காரணங்கள் சொல்லி லேசாகத் தட்டி விடுகிறோம்.

நாம் இலக்கியக் கோட்பாடுகளையும் இலங்களையும் பல்வேறு அணிகளையும் எடுத்துக் கொள்வோம். (பொதுவாக இந்தக் கோட்பாடுகள் படைப்புக்களுக்குப் பின்னால்தான் வந்தன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்வோம் - இலக்கணத்துக்கு முந்தி இலக்கியம் வந்தது போல) இவற்றை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதா இல்லையா என்பது இரண்டொவது விடயம். ஆனால் அவையெல்லாம் இருப்பதாக, எங்களை விட்டும் எங்கோ செல்வதாக, நாம் உணர்ந்து கொள்வதானது மற்றும் அறிந்து கொள்வது முதலாவது விடயமாக இருக்க வேண்டும். திறந்த மனதோடு, அது மூலம் ஆண்டு மலர்

நம்மிடமில்லை. அதை நாம் ஒத்துக் கொள்வதுமில்லை. எப்போதும் இல்லாமல்களிலிருந்தே எமது பயணத்தைத் தொடர விழைகிறோம். அது கொண்டு போய்ச் சேர்த்திருக்கிற இடம் ஆரோக்கியமானதல்ல. எமக்குப் பெயரும் அங்கீகாரமும் கிடைத்திருக்கின்றனதான். அது எமது படைப்புத் திறனின் பேரில்லை, பெரும்பாலும்.

நாம் பரவலான வாசிப்பிலிருந்தே எல்லாவற்றையும் தொடங்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது நம்மில் அநேகர் இறுக்கிப் பூட்டப்பட்ட அறைகளுக்குள் கிரீடம் சூடி, சம்மாண்டிட்டு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். வெளிக் காற்று நுழைந்தால் எங்கே நம்மை அடித்துச் சென்றுவிடுமோ என்று பயம். எதையும் தக்க வைத்துக் கொள்வதிலேயே நம் கவனம் அதிகமிருக்கிறது. ஏனெனில் அவையெல்லாம் எமக்கு அதிர்ஷ்டமாகக் கிடைத்தவை. Service award கொடுப்பது போல கலை இலக்கிய உலகில் பட்டங்களையும் கிரீடங்களையும் கொடுக்கிற நாடு இல்லாமலாய்த்தான் இருக்க வேண்டும். ஒரு தனித்துவமான அமைப்பு நடத்திய விழாவில் நீண்ட காலம் எழுதி வந்த ஒருவரது நூல் தெரிவு செய்யப்படாமல், புதிதாக எழுதத் தொடங்கிய ஒருவரது நூல் தெரிவானமையையிட்டு அந்த நீண்ட கால எழுத்தாளரும் அவரது நண்பர்களும் அதைப் புறக்கணித்து அந்தத் தேர்வைப் பின் தள்ளிய சம்பவங்களெல்லாம் நாம் பார்க்க சிலர் நடத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒருவன் எந்தளவு தரமான, உயிர்ப்பான படைப்பைத் தந்தான் என்பது எமக்கு முக்கியமல்ல, அவன் எவ்வளவு காலம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதுதான் முக்கியமாகப்படுகிறது.

சர்வதேசமெங்கும் கலை, இலக்கியமெல்லாம் சமூக இயக்கமாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது சூழலின் நிலையென்ன? அதுபற்றிப் பேசினாலே (தெரியாமல் பிளாத்துவது வேறு விஷயம்) ஏதோ அருவருப்பு நமக்கு வந்து விடுகிறது. நாம் பேசப்படுகிற இலக்கிய இலங்களை, கோட்பாடுகளை எடுப்போம். இவற்றை ஏற்பது புறக்கணிப்பது அவரவர் தனிப்பட்ட விஷயம். அதுவும் அதுபற்றிப் படித்துத் தெளிந்து கொண்டதன் பின்னால், அதற்கு விருப்பமில்லாதவர்கள் எந்தப்

பிற்றலும் இன்றி, எந்த எதிர்பார்ப்புகளுமின்றி இருந்து கொள்ள வேண்டியதுதான். நான் எவ்வளவு நாளா எழுதுகிறேன் தெரியுமா என்று விட்டு 'கட்டிங் ச'களுடன் வரவேண்டியதில்லை.

இந்தக் கோட்பாடுகளை விடுத்து அதற்குப் பின்னால் வந்த உயிர்ப்பான படைப்புகள் எமக்கு எட்டியிருக்கிறதா? பெண்ணியக் கோட்பாடு எமக்குப் பிடிக்காததாக இருக்கட்டும். ஆனால் பெண்ணிய எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் அதன் பொதுத் தளத்தில் ஆர்வத்துக்குரிய, நல்ல இலக்கியத் தீனியாக இருக்கையில் நாம் ஏன் அதைப் புறக்கணிக்க வேண்டும்? இப்படி ஒவ்வொன்றாய்ப் போய்ப் பார்ப்போம். (இதழ் 3ல் வந்துள்ள பஹ்மா ஜஹானின் கவிதை, அவர் அங்கெங்கென எழுதி எனக்கு வாசிக்கக் கிடைத்தவைகளில் நல்லதான கவிதை. பெண்களின் உள்ளக் கிடக்கை, ஆண்களுக்கெதிரான ஒரு சாட்டையடிபுமாகும். இது பெண்ணியக் கவிதையாக பெண்ணியர்கள் அடையாளப் படுத்துவார்கள். ஆனால் உண்மையில் பஹ்மா, பெண்ணியவாதியாக இதை எழுதியிருக்க மாட்டார். ஆனால் பெண்ணிய எழுத்துக்களின் தாக்கம், அது பற்றிய வாசிப்பு அவருக்கு இப்படி ஒரு வித்தியாசமான, உத்வேகமான கவிதையை எழுதத் தூண்டியிருக்கலாம். இந்த சமகால அணுகல்தான் தேவை. மாறாக, 'உன் கடித வரியைக் காணாததால் என் முகவரியும் காணாமல் போனது' என்று எத்தனை காலத்துக்குத்தான் ஜோள்ளு விட்டு லொள்ளுப் பண்ணிக் கொண்டிருப்பது? இங்கு குறித்துச் சொல்ல வேண்டிய இன்னொரு விடயம், விமர்சகர்கள் கூட எல்லைப்படுத்தப் பட்ட தேலவினூடேதான் தங்கள் முடிவுகளை முன் வைத்து வருகிறார்கள். தேடுவதன் மூலம்தான் ஆய்வுகளை முன்வைக்கலாம். கிடைப்பதன் மூலம் தகவல்களைத்தான் சொல்லலாம்.)

எமது எழுத்துக்களை எந்த சுய தணிக்கையுமின்றி, செருக்குகளுமின்றி தமியிலிப் பரவலாக வருகின்ற எழுத்துக்களோடு வாசித்துப் பார்த்தோமானால் எமது எழுத்துக்கள் எங்கே நிற்கின்றன என்று தெரியும். இந்தப் பயம் ஒன்றிற்காகத்தான் நாம் மற்றவற்றை வாசிப்பதையே தவிர்த்து வருகிறோம். அவ்வாறு வாசிப்பதானால் நம்மைப் போல

நமது கவிதை வந்ததா என்று தேடுவதிலேயே வாசிக்க வேண்டிய நல்ல இலக்கியங்களை இழந்து விடுகிறோம்.

எழுதுகிறவர்களினதை மட்டுமே வாசிக்கிறோம். அப்படியப்படிச் சேர்ந்து ஒரு வட்டமாக ஆகி அதற்குள்ள்தான் வாழ்க்கை. பொதுவாக விமர்சனங்களை ஏற்றுக் கொள்கிற தன்மையும் எம்மிடமில்லை. எமக்கு பட்டங்கள் மிக ஆரம்பத்திலேயே இலகுவாகக் கிடைத்து விடுகின்றன. எமது ஊரிலிருந்து தொடங்கி தேசிய அளவு வரை பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. தேசிய அளவிலென்று சில எழுத்தாளர்கள் இருப்பார்கள். அது பெரும்பாலும் தர நிர்ணயத்துக்குட்பட்டவர்கள். பேசப்படுவதற்குரியவர்கள். இதில் இடம் பெற முடியாதோர் அதன் பின்னான அணிகளில் வருவார்கள். அங்கும் இடமில்லையா? அப்படியென்றால் கலாசார அடிப்படையில் பிரிந்து கொள்வோம். கலாசாரத் திணைக்களங்கள் ஒவ்வொரு சமூகத்தவரையும் கவனித்துக் கொள்ளும். (அதாவது ஆட்கள் கவனிக்கப்படுவார்கள்!) அதன் பிறகு மாகாண மட்டத்துக்குப் போவோம். பிறகு மாவட்டம்... பிரதேசம்... என எல்லா இடங்களிலும் பட்டங்களோடும் வட்டங்களோடும் நாமிருப்போம். இந்த எழுத்தாளர்கள் மட்டுமே வெளிவருகிற இலக்கிய சஞ்சிகைகளை வாங்கினார்களென்றால் எந்த நஷ்டமும் இல்லாமல் இருப்பார்கள் வெளிப்பாளர்கள். நாம் எண்ணிக்கையளவில் நிறைந்திருக்கிறோம். (Quantity is there, not the quality!)

எப்போதும் (பெரும்பாலும்) நாம் எழுதுகிற ஒரு கவிதை, ஒரு கதை அதாகவே பெயர் வாங்கித் தந்ததுண்டா? எமது படைப்புகளில் Master piece என்று சொல்லக் கூடிய ஏதாவது உண்டா? (எமக்கு எல்லாமே மாஸ்டர் பீஸ்களாகத்தான் தெரியும்! ஏனென்றால் நாம் தானே எல்லாமும்! உலகமும்!)

அண்மையில் திருகோணமலையிலிருந்து (எனது ஊரிலிருந்து) 'கவிதாலயம்' என்றொரு நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கிட்டத்தட்ட திருகோணமலையைச் சேர்ந்த 97 கவிஞர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டமாய்ப் போனால் எத்தனை கவிஞர்கள் கிடைப்பார்கள்? கலை, இலக்கியங்கள் யாருடைய சொத்துடமையும அல்லதான். யாரும் எழுதலாம்... போகலாம்தான். ஆனால் பிரச்சனை நபர்கள் சார்ந்து வருவதில்லை. அவர்களின் எழுத்துக்கள் சார்ந்து வருவதே. அவ்வாறு வரும்போது அதைத் திராணியுடன் ஏற்பவர்களாக நாமில்லாததும் நாம் கட்டி விடுகிற பட்டங்களில் அவர்கள் உலாவுவதும்தான் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டிய இலக்கிய உலகுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மோசமான கதி.

மேற் குறித்த புத்தகத்தை எடுப்போம்.புகைப்படங்களுடனும் ஒவ்வொரு ஆளின் ஒவ்வொரு கவிதையுடனும் கலாவித்தகன், கலாவிநோதன் என்ற பட்டங்கள் கொண்டவர் தொகுத்திருக்கிறார். அவர்கள் எல்லோரும் திருகோணமலையைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள் என்று அடையாளப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் ஓரிருவரைத் தவிர யாருமே இலக்கிய உலகில் 'இயங்கிக்' கொண்டிருப்பவர்களல்லர். சி.சிவசேகரம் விதிலக்கு. திருகோணமலையின் பெயரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள இருக்கிற ஒரே தேசிய, சர்வதேசிய எழுத்தாளர். அவரைப் போடுவதால் புத்தகத்துக்குத்தான் பெருமை.

கொஞ்சக் காலமாக தருமு சிவராமுவை திருகோணமலைக்காரராக அறிமுகப் படுத்திப் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டார்கள். இந்த நூலில் அவரும் இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் எழுத்தின் மூலமும் ஓயா இயக்கத்தின் மூலமுமே தமிழிலக்கிய உலகில் பேசப்படுபவர்களானார்கள். அவர்களின் பெயர்களுக்கு முன்னால் எந்தப் பட்டங்களும் இல்லை. ஒரு நல்ல தமிழ் வாசகனிடம் கேட்டுப் பாருங்கள். அவன் அவர்களை அறிவான். சாகும் வரை எழுதிக் கொண்டிருந்தவர் என்று தருமு சிவராமுவைச் சொல்வார்கள். அவரைக் கண்டு கொண்டது தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த இலக்கிய அன்பர்கள்தான். அவரின் நூல்களை வெளியிட்டதும், அவர் பற்றி எழுதியதும், அவர் திருகோணமலைக்காரர் என்று பரவலாக அறியப்படக் காரணமாயிருந்தவர்களும் அவர்கள்தான். ஆனால் அவரை நம் மண்ணின் பெயரைக்

காப்பாற்றப் பயன்படுத்திக் கொண்டோம். தேவையில்லாத போது கழட்டிக் கொண்டோம்.

இந்த நூலிலுள்ளவர்கள்- அவர்கள் இனி எழுதினார்களோ இல்லையோ, இந்தத் தொகுப்புக்கு மட்டும்தான் எழுதினார்களோ இல்லையோ அவர்கள் இனி காலா காலத்துக்கும் கவிஞர்கள்தான். அதை நீங்கள் புறக்கணித்து விட முடியாது. அவர்களில் ஒருவர் உங்களைச் சந்தித்து I am so and so, a poet from Trincomalee என்று சொன்னால் நீங்கள் வாய் பிளந்து போய் நிற்கக் கூடாது. இல்லையே, உங்கள் கவிதைகளை நான் வாசித்ததே இல்லையே என்றெல்லாம் சொல்லி அவரை நீங்கள் நோகடிக்கக் கூடாது. Nice to meet you என்று சொல்லி உங்கள் அடையாளங்களையும் சொல்லி அறிமுகமாகி விட வேண்டியதுதான்.

பெரும்பாலும் Retired poets ம் Seasonal poets மாக எழுதியிருக்கிற அந்த நூலில் சிவசேகரத்தின் Outdated ஆன 1955ம் ஆண்டில் மொழிபெயர்த்த கவிதையொன்றைப் போட்டிருப்பதே அந்தத் தொகுப்பாளர் அவரின் இன்று வரையான எழுத்துக்களைப் படித்ததில்லை என்பதைக் காட்டி விடுகிறது. இது நான் உதாரணத்துக்குச் சொல்கிற ஒன்று. இப்படி நாம் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் போவோம். இந்த எண்ணிக்கைகளால் நாம் எதையும் சாதித்தோமா அல்லது அவற்றால் நமக்குத் திருப்தி கிடைத்ததா?

எழுத்தும் வாசிப்பும் எமக்குப் பருவ கால விடயங்களாக இருக்கின்றன. 80 வயதுக்குப் பிறகு சுதந்திர தாகம் என்ற மூன்று பாக நாவல் எழுதிய சி.ச.செல்லப்பா போன்றோரோ எம்.எப்.ஹுஸைன் போன்ற ஓவியர்களோ நமக்கு ஆச்சரியம்

இப்போது நம்மில்
அநேகர் இறுக்கிப்
பூட்டல்பட்ட
அறைகளுக்கும்
கிரீடம் சூடி,
சம்மாணமீட்டு
உட்காரந்து
கொண்டிருக்கிறோம்.

தருவதில்லை. ஓய்வு கால எழுத்தாளர்களாக இருக்கிற நாம் ஏக காலத்திற்கும் எழுத்துலகில் பேசப்பட வேண்டும் என்றும் அடம் பிடிக்கிறோம்.

ஈழத்தைப் பொறுத்த வரையில் எமது கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளோடு கட்சி அரசியலும் சேர்ந்து கொள்கிறது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சி அமைக்கையில் தினகரனுக்கும் இலங்கை வானொலிக்கும் குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்கள் வருவார்கள். சுதந்திரக் கட்சி (இப்போது பொ.ஐ.மு) வந்தால் இன்னொரு குழு. எமக்கு எம் எழுத்துக்களால் எதையும் அடைந்து கொள்கிற திராணியில்லை. எந்தச் சமரசங்களும்இன்றி நம்மில் எத்தனை பேர் எழுதுகிறோம்? நூலகச் சபையால் இலவசமாகப் போடப்படும் புத்தகங்களுக்காக எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்கள் நாம் தானே. இவ்வாறெல்லாம் யாரும் எழுதிக் கொண்டிருக்கலாம்தான். ஆனால் பிறகு நான் எத்தனை காலமாக எழுதுகிறேன்... இவர்கள் இப்ப வந்தவர்கள்... அந்தக் கட்சி... இந்தக் கட்சி... அவங்கட ஆக்கள்.. இவங்கட ஆக்கள்... எனப் புறுபுறுத்துக் கொண்டு இருக்கக் கூடாது. அசாதாரணமாக நிகழ்கிற சில விடயங்களை விட, சாதாரணமாகவே தமிழ் கூறும் நல்லுலகு நல்ல இலக்கியங்களை உரிய முறையில் கிடைக்கும் போது அதைக் கவனத்தில் எடுக்கத்தான் செய்கிறது. அப்படிக் கவனம் பெறவில்லையாயின் அதற்கான காரணத்தை நாம் நம் எழுத்திலிருந்துதான் தேட வேண்டும்.

எப்போதாவது நாம் காய்தல் உவத்தலின்றி எம் எழுத்துக்காகப் பேசப்பட்டிருக்கிறோமா? அப்படிப் பேசப்படுபவர்களை அக்கறையாக வாசித்திருக்கிறோமா? (சில எழுத்தாளர்களின் அலட்டல்கள், ஆரவாரங்களால் அவர்களை வாசிக்காமலே இருப்பது வேறு விடயம்). இல்லையே. என்ன செய்கிறோம். அதற்கும் காரணங்களைச் சொல்லிக் கொள்கிறோம். விளங்காமல் எழுதினால்தான் இப்போது 'பெஷன்' என்போம். அல்லது வேறு கொள்கைகள் கட்டுவோம். ஆனால் ஒரு போதுமே விளங்கிக் கொள்ள முயற்சித்ததில்லை. இதை ஒவ்வொரு சமூகத்தின் ஒவ்வொரு விடயங்களிலும் சொல்லலாம். ஒரு முஸ்லிமாகச்

சொல்வதென்றால், அறிந்து கொள்ள வேண்டிய மார்க்க விடயங்களுக்கும் இவ்வாறே நாம் சொல்லிக் கொள்கிறோம்.

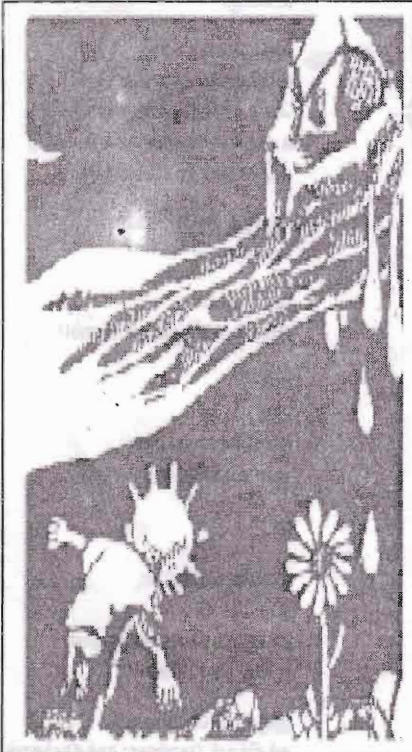
80 வயதுக்குப் பிறகு சுதந்திர தாகம் என்ற மூன்று பாக நாவல் எழுதிய சி.க.செல்லப்பா பேரான் றோரோ எம்.எப்.ஹீஸனை போன்ற ஓவியர்களோ நமக்கு ஆச்சரியம் தருவதில்லை.

இதெல்லாம் எங்கே நிகழ்கிறது? நான் நினைக்கிறேன்.. இதெல்லாம் அவரவர்தளத்தில்... அவரவர் ஈடுபாட்டில்தான் நிகழ்கிறது. எந்த விடயமும் எமது தேடலின் முடிவின் பேரில் இருப்பதே நல்லதாக அமையும். அதே போல நிதானித்த ஆழமான பார்வையும் அவசியம். ஒரு கவிதை விளங்குகிறதா இல்லையா என்பதை அதை வாசித்த பின்தான் நாம் முடிவாக எடுக்க வேண்டும். 'அந்தக் கவிதை விளங்குதில்லை' என்று நாம் தேடிப் படித்ததன் பின் சொல்லுவதற்கும் 'அந்தக் கவிதை விளங்குதில்லையாமே' என்று பிறர் சொல்லித் தலையாட்டுவதற்குமிடையில் நிறைய வித்தியாசங்களும் விளைவுகளும் இருக்கின்றன.

யாத்ராவுடன் சங்கமித்துள்ள பல தளங்களையும் சார்ந்த எழுத்தாளர்களுடன் நான் புரிந்துணர்வாகப் பரிமாற விரும்பிய அவதானங்கள் இவை. 'யாட்டா இவன் அறப்படிக்கிறான்' என்று பலர் தேட விரும்பினாலும் பரவலான வாசிப்பை நோக்கிய தேடலில் பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலைக்கோ வசந்தம் புத்தக நிலையத்துக்கோ செல்லக் கூடிய ஓரிருவராவது இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுமிருக்கிறது. ஏனெனில் நாம் நம்மை ஆழ, அகலமான வாசிப்பிலிருந்து தொடங்கி விமர்சித்து முன் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

முஷ்டிச் சிப்பிகளும் மூட்டு முத்துக்களும்

நெடுங்கவிதை

உஸ்மான் மரிக்கார்

கல்!

இஸ்ரவேலர்களின்
இதயத்திலிருப்பதும்
உனது கையிலிருப்பதும்
ஒன்றுதான்

அது -

கல்:
கருங்கல்!

கல்!

கற்றுக் கொள்!!
கல்லும் ஆயுதமாகுமென்பதை
நீ கற்றுக்கொள்

வல்லவனுக்குப்

பல்லும் ஆயுதம்

- பழமொழி

பலஸ்தீனனுக்குக்

கல்லும் ஆயுதம்

- பழமொழி

சிற்பியின்

கை பட்டபோது

கல்

சிலையானது:

ஆனால்

அது ஆயுதமானது

உன் கை பட்டபோதுதான்

அட!

ஆதி மனிதன் ஆயுதம்

இந்த விஞ்ஞான யுகத்தில்

இப்படி விஸ்வரூபமெடுக்குமென்ற

யார் கண்டது?

விஞ்ஞான மேதை ஜன்ஸ்டன்

விளையாட்டாகச் சொன்னதாக

ஞாபகம் -

நாலாவது உலக மகா யுத்தத்தில்

மக்கள்

ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தப்போவது

கல்லைத்தான்

ஆனால் அதுவே
அவனது சயோனிஸச் சந்ததியையே
சம்ஹாரம் செய்யுமென்று
அந்தக் கணிதமேதை
கனாவில் கூட கருதியிருக்கமாட்டான்

கௌதமனின் சொல் பட்டு
கல்லாய்ப்போனான் அகலிகை

அதைப்போல்
எவராவது என்னை
கல்லாய்ப்போகக் கூடவது என்று
சபித்து விட மாட்டார்களா?
அதுவும்
உன் கை படும் கல்லாக!

பால பருவத்தில் பாவம் செய்தது
குருவிகளைக் குறி பார்த்த
எங்கள் கவண்

ஆனால்
வல்லூறுகளை வேட்டையாடும்
உனது கவனுக்குத்தான்
தவம் செய்யும் தகுதி உண்டு

காய்களையும் கனிகளையும்
குறி பார்க்கும்
எனது மைந்தனின் கவணை விட
மகனே,
கயவர்களைக் குறி பார்க்கும்
உனது கவண்தான் உத்தமமானது.

உன் கரத்தினிலிருக்கும்
கவணைப் பார்த்து
நகைப்பவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்து

கொடுங்கோலன் கோலியத்தை
நின்றெதிர்த்த
சின்னஞ்சிறு தாவீதின்
கரத்தினிலிருந்ததும் கவண்தான்

அந்தக் கொடுமதியாளனை
மண்கவ்வ வைத்ததும்
அவன்தான்

சொல்!
கல்லுக்குள்
ஈரம் மட்டுமே இருக்குமென்று
இறுமாப்புக் கொண்டோர்க்கு
இடித்துச் சொல்லு!

அதற்குள் அசத்தியத்தைச்
கட்டுப் பொசுக்கும்
அக்கினியும் உண்டென்பதை

அமெரிக்க ஏவுகணைகளுக்கு
அஞ்சாதவர்களை
ரஷ்யப் பிரீங்கிக்குப் பயப்படாதவர்களை
உனது கவணைக் கொண்டு
பீதியடையச் செய்கின்றாயே...
அது எப்படிச் சாத்தியமடா
உனக்கு?

அரபு வேக்குகளின்
பெற்றோலிய ஆயத்ததை
பொது படுத்தாதவர்களைக் கூட
உனது கல்லாயுத்தத்தைக் கொண்டு
கதி கலங்க வைக்கின்றாயே
ஆனந்த அதிர்ச்சியடா
எனக்கு!

சொல் மகனே!
இந்த உலகத்துக்குச் சொல்லு!

கல்!
அது -
ஏழையின் ஏவுகணை:
ஏகலைவனின் ராஜ கணை

2

ஒளியின் மைந்தனே,
இருட்டோடு
கைகுலுக்கிக்கொள்வதுதான்
உனது இலட்சியமா?

இருட்டும் வெளிச்சமும்
சந்தித்துக் கொள்வது சாத்தியம்தான் -
ஆனால் சமாதான மேடையிலல்ல:
சண்டைக் களத்தில் மட்டுமே!

குருட்டு நட்சத்திரங்கள்
வேண்டுமானால்
இருட்டோடு
சமாதான ஓப்பந்தம்
செய்து கொள்ளட்டும்!

ஆனால்
நீ - விடிவெள்ளி!
இருட்டிரையைக் கிழித்து
சூரிய தீபத்தில்
சுடரேற்ற வந்த விடிவெள்ளி!

ஐங்கோணத் தாரகையே,
அந்த அறுகோண நட்சத்திரம்
சமாதானப் போர்வையில் வருவது
உன்னோடு கை குலுக்குவதற்கல்ல;
கழுத்தை நெரிப்பதற்குத்தான்!

இருளுக்கும் ஒளியிற்கும்
சாந்தி முகூர்த்தம்
செய்யத் துடிக்கும்
புரோகித வல்லரசுகள் குறித்து
நீ - கவனமாயிரு!

ஞாபகமிருக்கட்டும்!
இஸ்ரேலிய இருட்டு
வெண்புறாக்களைத் தூது விடுவது
கீழ்க்கு வெளுக்கும் வேளையில்தான்

ஒளியின் மைந்தனே,
இருட்டோடு
கைகுலுக்கிக் கொள்வதுதான்
உனது இலட்சியமா?

வெண்ணெய் திரளும் வேளையில்
தாழியைத் தகர்க்க அனுமதிப்பதா?
வைலொக்கோடு
சமாதான ஓப்பந்தமா?

சூரிய வரம் வாங்க வந்தவன்
தீபெட்டியோடு
திரும்பி கொள்வதா?

இந்த நெடிய தவமெல்லாம்
அந்த அற்ப வரத்துக்குத்தானா?

கனாக் காணாதே!
அரபுத் தலைவர்களின்
அத்தமற்ற பேச்சுவார்த்தை
நீ - இழந்த தாயகத்தை
ஈட்டித் தருமென்று
கனவில் கூடக் கனாக் காணாதே!

ஆண்மையற்ற அவர்கள்
தயாரிக்கட்டும் -
போலிப் பொம்மைகளை
வீராயம் மிக்க
நீ - பிரசவி நிஜ மகவை!

வேதனைப்படாது
சாதனைகள் சாத்தியமில்லையடா
மகனே -
சீலைக்கு மேல்
சொறிந்து வாங்குவதல்ல சுதந்திரம்.

சுத்தமான இரத்தத்தைச் சிந்தி
சீலையைச் சிவப்பாக்கிப்
பெறுவதுதானடா சுதந்திரம்

பேச்சு வார்த்தை மூலம்
பெறலாம் என்பதெல்லாம்
வெறும் தந்திரம்!
மகனே,
உனது மண்ணில்
ஒலிவ் மரக் கிளைகள்
ஒங்கி வளரவேண்டுமானால்
நீ - துப்பாக்கிகளால் வேலிகட்டி
தூங்காமல் விழித்திருக்க வேண்டுமடா

உனது கையிலிருக்கும்
ஆதி ஆயுதம்!
அது - கல்லல்லடா:
கறுப்பு முத்தடா

உன் முஷ்டிச் சிற்பி ஈன்றெடுத்த
முரட்டு முத்தடா
அதுவொன்றுதான்
உன் அழியாச் சொத்தடா

ஆம் மகனே!
துணிந்தவனுக்குத்
துரும்பும் துப்பாக்கிதானடா!

முதுசும்

முதலாம் பதிப்பு: 17-1-58.
 இரண்டாம் பதிப்பு: 27-1-58.
 மூன்றாம் பதிப்பு: 1-9-63.

26. 12. 57.

இலங்கைத்தீவை முழுகடித்த

ஏகப் பெரும்

வெள்ளப் பிரளயக் காவியம்.

பார்புவியி லோர்பகுதி இலங்கைநகர் தன்னில்
 பாவையரும் ஆடவரும் வாழ்ந்துவரும் நாளில்
 சீர்புவியை முழுகடிக்க வெள்ளம்வந்த செய்தி
 சொல்லவே அருள்செய்வாய் வல்லபெரி யோனே!

பெரியவா யிரத்துத்தொள் ளாயிரத்தி னோடு
 பேரான ஐம்பத்து ஏழாம் வருஷம்
 அரியஅரு மார்கழி பதினாறாம் திகதி
 அந்நாளில் வந்ததாம் மழையுடனே காற்றும்

மழையுடனே வருகின்ற காற்றும் புயலும்
 மாறி மாறியே மீறி அடித்துத்
 தழைகொடி செடிமரம் முதலான தெல்லாம்
 தாறுமாறாய் வீழ்த்தியது தரையிலே அம்மா!

அம்மா அம் மாதமிரு பத்தாறில் அடங்காத
 வெள்ளமது ஓடுங்காமல் அடங்காமல் வந்து
 எம்மாத்திரம் என்றுவீடு சாமான்கள் எல்லாம்
 ஏகினதாம் வெள்ளமதில் தோகைமயி லாரே

தோகையரே கல்லோயாப் பள்ளத்தாக்கில் உள்ள
 மனுமக்கள் எல்லாரும் அப்பகுதி விட்டு
 தேகம் பொறுக்கவே ஓடி நடந்து
 தீவிரமாய்ச் சென்றாராம் கோபுரங்கள் விட்டு

விட்டுவட மத்திய கிழக்குமா காணம்
வாரிபோல் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள்
வீடுகள் தாமிழந்து தவித்தனர் என்று
விண்டனரே வானொலியில் இன்னமும் கேளும்

கேளுங்கள் இன்னமுமே மட்டுநகர்ப்பகுதி
வாழும் குடிசனம் ஆளுமனை இழந்து
நாளும் உணவுடனே உடையணியில் லாமல்
நாற்பதி னாயிரம் பேர்தவிக்கி றாராம்

தவிக்கிறார் யாழ்ப்பாண நகர்வாசி மக்கள்
தாபரிக்க விடுவாசல் இல்லாமல் ஐயா
அவிக்கவும் உணவிடம் இல்லாத மக்கள்
அறுபதி னாயிரம்பேர் திரிகின்றார் ஐயா

திருந்தவே இருபத்து நாலாம் திகதி
பதினாலு அங்குல மழையதுவும் பெய்து
வருந்தவே இருபத்து நாலுமணி நேரம்
மாறா மழைபிடித்த காரணத்தி னாலே

நாளும் புகழ்பரவும் கல்லோயா நீரின்
மட்டம் வழிந்தோடும் ஆபத்தைக் கண்டு
ஆளுமுள் நாட்டு மந்திரி அறிக்கை
இட்டதொரு செய்திதனைத் திட்டமுடன் கேளும்

கேளும் கல்முனை அதையடுத்த பகுதிக்
கீர்த்தியுள்ள மக்கள் அவர்மனைகள் விட்டு
வாழும்மனை மக்கள் யாவரையும் சேர்த்து
மாற்றிடம் போகத் தயாராகச் சொன்னார்

சொன்னார் கல்லாற்றில் தண்ணீர் மட்டம்
நாளுக்கு நாளாக அதிகரிக்கு தென்றும்
விண்டார் கொழும்புமட்டக் களப்பு
பாதைவழி துண்டிக்கப்பட்டதுவே யந்நாள்

அந்நாள் வாழைச்சேனைக்கரு காமை
வாழ்ப்பதியாம் ஓட்டமா வடியென்னும் ஊரில்
முன்னால் அமைந்திருந்த புகையிரதப் பாதை
பேரான முறிவொன்று போட்டதாம் அம்மா

அம்மா அதனுடைய ஆழம் நீளம்
ஆர்ப்பரிக்கும் வெள்ளமதன் ஆங்கார வீரம்
எம்மாத் திரம்வீடு சாமான்கள் எல்லாம்
ஏகினவே மனுமா டாடுகள் கோழி

கோழியோ டானைமுயல் காட்டுமான் மரையும்
கோதையர்கள் தாமிழைத்த பாய்தலை யணையும்
நாளாந்தக் கட்டிலொடு மெத்தைபெட்டகமும்
நாடியசைக் கோளுடன் கூடிய மனுவும்

மனுவோடு வண்டில் மாடுகளும் கண்டோம்
மாறியும் பலசாமான் நீரிலே சென்று
துணிவோடு பெருமரங்கள் பாலை முதிரை
தேறிய வேம்புபுளி மரங்களும் போச்சே

போச்சே வயல்பத்தில் போனமனு வோர்கள்
பிள்ளைகளும் ஆடவரும் மெல்லியரும் எல்லாம்
நீச்சல் தோணிகளைக் கொண்டுமே திரிந்தும்
தேடி எடுத்தார்கள் ஆனசில பேரை

ஆனதொரு மன்னாரு மாதோட்ட முருங்கன்
அனுராத புரத்துடனே பொலன்னரு வாவும்
தானே அதையடுத்த பகுதிகள் எல்லாம்
தண்ணீரில் தவங்குகிறார் வண்ணமுலை யாளே

வண்ணமுலை மாதரசே இன்னமும்நீ கேளு
மாறியும் கோறளைப் பத்திலுள் ளோரும்
தன்னாமுனை சித்தாண்டி வந்தாறு மூலை
தார்குழலே ஏறாவூர் நீாமுழ்கிப் போச்சே

போச்சே மட்டுநகர் காத்தான் குடியும்
காங்கேய நோடையுடன் ஆரையம் பதியும்
பேச்சுக் கிணங்கிய களுவாஞ்சிக் குடியும்
பேரான கல்லாறும் நீபெருகு தென்றார்.

என்றார்நீ லாவணை மருதமுனை ஊரும்
ஏறிய கல்முனை சாய்ந்தமரு தூரும்
நன்றான காரைநகர் நிந்தவூர்ப்பகுதி
நாடிய ஒலுவிலெல்லாம் வெள்ளம் மூடிப்போச்சே

போச்சாம் பாலமுனை அட்டாளைச் சேனை
பொதுவிலுள்ள மீனோடை சம்புநகர் எல்லாம்
ஆட்சியாம் அக்கரைப் பற்றுப் பகுதி
அடங்கலும் ஒருங்கினவே வெள்ளமதில் மூழ்கி

மூழ்கிய வெள்ளமதில் சுவர்களும் இடிந்து
மேலான கோப்பிசமும் தானே சரிந்து
ஆள்கின்ற அவ்விட்டு மக்களெல் லாரும்
அத்தலைந்து திரிகிறாராம் இருக்கவிடு தேடி

வீழ்ந்து சுவர்விழுந்து இறங்குவதோர் கூட்டம்
வீடுவீடாய்ப் புகுந்துகள் வெடுப்பதொரு கூட்டம்
ஆடுமாடு களையறுத்துப் புசிப்பதொரு கூட்டம்
என்றுமுள்ள கள்வருக்கோ அன்றுகொண்ட டாட்டம்

காலம் தவறாமல் ஓடும் றயிலும்
கரைப்பாதை யால்வரும் காரும் லொறியும்
பாலம் பழுதான காரணத்தி னாலே
போய்வர முடியாது கொழும்புநக ரென்றார்.

கொழும்பில் இருந்து புறப்படும் றயிலும்
பொல்கஹ வளைமட்டும் நின்றுவிடும் என்றும்
எழும்பிய யாழ்தேவி உடறட்ட மெனிக்கா
இன்னமும் வெளிக்கிட வில்லையென்றும் சொன்னார்

சொன்னார்கள் பண்டார வளையில்மண் சரிந்து
சேரவே நாலுபேர் சிவலோகம் போனார்
அன்னவே பேராணை ஊரிலொரு குடும்பம்
ஆனதொரு மண்சரிவால் தாமுயிர் இழந்தார்

தார்குழலே கிண்ணியாவில் இரண்டாயிரம் வீடு
தண்ணீரி லேநின்று தத்தளிக்கு தென்றும்
பேர்புகழும் மாங்குளம் முல்லைத்தீ வுக்கும்
போயுதவி செய்யவும் முடியாதே என்றார்

என்றார் வவுனியா மூதாரு மக்கள்
ஏறிமரத்தில் இருந்துதவித் தாராம்
நன்றான சிலாபம் பாதிக்கப் பட்டு
நாடியிரு நூறுகுளங் கள்வழிந் தோடி

வழிந்தோடுங் காரணத்தி னாலிந்தக் கதிதான்
இன்னமும் சிலகுளங்கள் அணைக்கட்டு தம்மை
வழிந்தோடத் தண்ணீர் வெட்டிவிட்ட படியால்
ஒருவாறு உயிர்தப்பி நிம்மதி அடைந்தோம்

அடைந்திரு பத்தெட்டாம் திகதிநாள் அன்று
எங்கள் பிரதமர் சொன்னாரிவ் வறிக்கை:-
திடமாக நம்நாட்டு மக்களுக்கு வந்த
துன்பமதை நினைத்து வருந்துகிறேன் நானே

நானும் எனதுகட்சி உள்ளவரெல் லாரும்
நன்மைதரும் பாராளு மன்றத்தி னோரும்
வேணும் உலகிலுள்ள நாடுகளை எல்லாம்
வேண்டினோம் உதவியது தருவதாய்ச் சொன்னார்

சொன்னேன் பாரதப் பிரதமரி டத்தில்
ஒருமணி நேரமாய்ப் பேசியே இருந்து
வேணும் உதவிகளைத் தருவேனுங் களுக்கு
வியப்படைய வேண்டாமென வாக்கும் கொடுத்தார்

கொடுத்தார் கூப்புனுக்கு இரண்டுபடி அரிசி
குறையாமல் தேயிலை சீனிகால் றாத்தல்
அடுக்காக கிழங்குகள் வெங்காயம் பருப்பு
அத்தனையும் அகதிகட்கு மொத்தமாய்ச் சேர்த்தார்

சேர்த்தார் விமானத்தில் பாணுடனே ஜேமும்
சீரான உடுபுடவை நேராய்க் கொடுத்துப்
பார்த்தார்கள் கண்ணை இமையது போலே
பாதுகாக்கும் நம்முடைய அரசாங்கத் தாரும்

அரசரிமை யுடன்செய்த வேளாண்மை நஷ்டம்
அடியோடு அழிவான வீடுகளும் நஷ்டம்
பிரிசமுடன் ஆள்களை விட்டுமதிப் பெடுத்து
பெருந்தொகை யானபண உதவிகளும் ஈந்தார்

ஆனதொரு பெரியோர்கள் தாமேயுரைத் தார்கள்
ஒருபோதும் இதுபோல பெருவெள்ளம் காணோம்
ஏனோ இலங்கைக்கு இப்பெரிய வெள்ளம்
இப்போது விட்டாய்நீ தப்பெவர திறையே

திறமாய்முத லாளிமார்கள் நெல்லுடனே பதரும்
சேர்த்துக் கலந்துவிலை ஏற்றியெவிற் றாரோ
மறையோன் அருளியவேழைவரிசக் காத்தை
மறுத்தே நடந்து கொண்ட மாயமதில் ஒன்றோ

ஒண்ணுக்கு ஒண்ணரையாய் வட்டிக்குக் கொடுத்து
ஊரர்கள் தம்பொருளை உறிஞ்சியதோர் பாவம்
கண்ணுக்கு முன்னாலே காட்டினான் என்று
கருத்திருந்தால் அறிவீர்கள் பொருத்தமுடை யோர்கள்

பொருத்த முடன்வந்த வெள்ளமது நீங்கிப்
பிழைத்த மனுக்களுக்கு நமதர சாங்கம்
வருத்தங்கள் வாராமல் தடையூசி போட்டு
மாறியும் கிணறுகளில் மருந்தடித் தார்கள்

எத்தவம் தன்னிலும் நற்றவம் பொங்கும்
புத்தக வியாபாரம் விற்றுவுரும் வழியில்
எத்தனையோ பேர்களது கத்துதலைக் கேட்டு
இரங்குதே என்னுள்ளம் ஏகபெரி யோனே

பெரியோனே முகம்மது நன்னபிகள் வாழி
பேராம் ஸஹாபாக்கள் நல்லவரும் வாழி
அரியபுகழ் பாத்திமா ஹஸன்ஹுஸைன் வாழி
அண்ணல் முஹியித்தீன் ஹிநூர்நபியும் வாழி

வானும் பொழுதும் மலைகடலும் வாழி
வரிசையுடன் செங்கோல்புரி அரசாங்கமும் வாழி
மீனும் பொழுதும் இனும்பலவும் வாழி
முன்பின் புலவர்களும் மென்மேலும் வாழி

வாழும்திரு கோணமலை தனிலவ தரித்து
வரிசையுடன் மட்டுநகர் ஒலுவிலூரை உவந்த
ஆளும் பெயருடைய அப்துஸ்ஸம தாலிம்
அவர்மனைவி மக்களுடன் வாழ்கவென்றும் ஆமீன்

இப் புலவரின் மற்றும் சில காவியங்கள் நம்மீடமுள்ளன. ஆய்வுகளுக்கு முன்வரும்
பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், புலமையாளர்கள் 'யாத்ராவுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

உங்களது சகலவிதமான பெயிண்டிங் வேலைகளுக்கும்

மொடர்ன் பெயிண்டர்ஸ் (பி) லிமிட்

வண்ணமிகு வடிவமைப்பாளர்கள்

- ⊕ விளம்பரங்கள் (Advtisement)
- ⊕ விளம்பரப் பலகைகள் (Sign Boards)
- ⊕ பதாகைகள் (Banners)
- ⊕ பட உருவங்கள் (Cut Outs)
- ⊕ அரபு எழுத்தணி வேலைகள்
- ⊕ வீடுகள், காரியாலயங்களுக்கான
வர்ணப் பூச்சு வேலைகள்

இன்னும் பல..... உங்கள் தேவைக்கேற்ப...

எல்.ரி.ஏ. ஸஜ்ஜாத் (கொமர்ஷியல் ஆர்ட்டிஸ்ட்)

மொடர்ன் பெயிண்டர்ஸ் (பி) லிமிட்.

எம்.பி.சி.எஸ். வீதி, மீராவோடை.

தொலைபேசி: 065 - 57125

With The Best Compliments
From

KARTIKA

TRAVELS & TOURS

237, 2/17, MAIN STREET,
COLOMBO 11.

Tel: 424902 Fax: 424902

வாழைச்சேனை நண்பர் இலக்கியக் குழுவுக்காக, கிறீனியர் ரோட், கொழும்பு-8, அஷ்டபாயப் பிரிண்டர்ஸில் அச்சிடப்பட்டு ஹுதா ரோட், வாழைச்சேனையில் வசிக்கும் ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்காவினால் வெளியிடப்பட்டது.

Compliments
From:

S. Rajakulendran
30, 7th Lane,
Bloumendal Road,
COLOMBO-13.

Visit.....

Tel: 334487 Fax: 348193

All Beauty Gents & Ladies
Hair styles, Wedding,
Other Occation, Cosmetics &
All Saloon Equipments

48, Jampetta Street
COLOMBO-13

Compliments From:

JEYA PHOTOS & VIDEOS

Stills & Video Coverages

35, Jampetta Street
COLOMBO-13
Tel: 380246, 380247

அறுகவை உணவுக்கும் அன்பான உபசரிப்புக்கும்
வேள்ளவத்தையில்....

வாகீசன் உணவகம்

மதியம் : நண்டு, இரால், ஆடு, கோழி, மீன், கணவாய்

மாலை : புட்டு, இடியப்பம், கொத்து, பராட்டா

ஞாயிற்றுக்கிழமை : யாழ்ப்பாண முறைப்படி ஓடியற் கூழ்

விசேஷ தினங்களில் : புறியாணி

356-C, Galle Road,
Wellawatta, Colombo-6

V.K. ENTERPRISES (PVT) LTD

Suppliers of
PLYWOOD, MDF BOARD,
PVC DOOR, TIMBER DOOR Etc..

&

SUPER FLEX CEILING SHEET
BORAL PLASTER BOARD

Head Office:
**407, R.A.De Mel Mawatta
COLOMBO-3, SRI LANKA.**

Tel: 591786, 592296, 591724

Fax: 502175, 501163

E- mail: veekay @ eureka.lk

SALES OUTLET

103/8, Mahawatta Road,
Colombo-14
Tel : 432317

445, High Level Road,
Nawinna, Maharagama.
Tel : 852531

88, Nawala Road,
Nugegoda.